

Eiropas Savienības Oficiālais Vēstnesis

C 367

Izdevums
latviešu valodā

Informācija un paziņojumi

56. sējums
2013. gada 14. decembris

<u>Paziņojums Nr.</u>	Saturs	Lappuse
IV Paziņojumi		
EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUMI		
Eiropas Savienības Tiesa		
2013/C 367/01	Eiropas Savienības Tiesas pēdējā publikācija <i>Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī</i> OV C 359, 7.12.2013.	1
V Atzinumi		
JURIDISKAS PROCEDŪRAS		
Tiesa		
2013/C 367/02	Lieta C-280/11 P: Tiesas (pirmā palāta) 2013. gada 17. oktobra spriedums — Eiropas Savienības Padome/ <i>Access Info Europe</i> , Grieķijas Republika, Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste (Apelācija — Tiesības piekļūt iestāžu dokumentiem — Regula (EK) Nr. 1049/2001 — 4. panta 3. punkta pirmā daļa — Iestāžu lēmumu pieņemšanas procesu aizsardzība — Padomes Ģenerālsēkretariāta paziņojums par priekšlikumiem, kas iesniegti likumdošanas procesā saistībā ar šīs pašas Regulas (EK) Nr. 1049/2001 pārskatīšanu — Daļēja piekļuve — Atteikums piekļūt informācijai par priekšlikumus iesniegušo dalībvalstu identitāti)	2
2013/C 367/03	Lieta C-510/11 P: Tiesas (desmitā palāta) 2013. gada 24. oktobra spriedums — <i>Kone Oyj, Kone GmbH</i> un <i>Kone BV</i> /Eiropas Komisija (Apelācija — Konkurence — Aizliegtas vienošanās — Liftu un eskalatoru ierīkošanas un apkopes tirgus — Naudas sodi — Komisijas paziņojums par atbrīvojumu no naudas soda un naudas soda samazināšanu aizliegtu vienošanos lietās — Efektīva iespēja vērsties tiesā)	2

LV

Cena:
EUR 3

(Turpinājums nākamajā lappusē)

2013/C 367/04	Lieta C-533/11: Tiesas (piektā palāta) 2013. gada 17. oktobra spriedums — Eiropas Komisija/Belģijas Karaliste (Valsts pienākumu neizpilde — Direktīva 91/271/EEK — Komunālo notekūdeņu attīrīšana — Tiesas spriedums, ar kuru konstatēta pienākumu neizpilde — Neizpilde — LESD 260. pants — Finansiālas sankcijas — Naudas soda un kavējuma naudas noteikšana)	3
2013/C 367/05	Lieta C-555/11: Tiesas (trešā palāta) 2013. gada 17. oktobra spriedums (<i>Symvoulio tis Epikrateias</i> (Griekija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — <i>Enosi Epangelmaton Asfaliston Ellados (EEAE)</i> , <i>Sylogos Asfalistikon Praktoron N. Attikis "SPATE"</i> , <i>Panellinios Sylogos Asfalistikon Symboulon (PSAS)</i> , <i>Syndesmos Ellinon Mesiton Asfaliseon (SEMA)</i> , <i>Panellinios Syndesmos Syntoniston Asfalistikon Symboulon (PSSAS)/Ypourgos Anaptyxis</i> , <i>Omospondia Asfalistikon Sylogou Ellados</i> (Direktīva 2002/92/EK — Apdrošināšanas starpniecība — Apdrošināšanas sabiedrības vai tās darbinieka, par kura rīcību tā ir atbildīga, izslēgšana — Iespēja šim darbiniekam kā papilddarbību veikt apdrošināšanas starpniecības darbību — Profesionālās prasības)	4
2013/C 367/06	Apvienotās lietas C-566/11, C-567/11, C-580/11, C-591/11, C-620/11 un C-640/11: Tiesas (piektā palāta) 2013. gada 17. oktobra spriedums (<i>Tribunal Supremo</i> (Spānija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — <i>Iberdrola, SA</i> , <i>Gas Natural SDG SA</i> (C-566/11), <i>Gas Natural SDG SA</i> (C-567/11), <i>Tarragona Power SL</i> (C-580/11), <i>Gas Natural SDG SA</i> , <i>Bizcaia Energía SL</i> (C-591/11), <i>Bahía de Bizcaia Electricidad SL</i> (C-620/11), <i>E.ON Generación SL u.c.</i> (C-640/11) (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Ozona slāņa aizsardzība — Siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas kvotu tirdzniecības sistēma Kopienā — Kvotu piešķiršanas metode — Kvotu piešķiršana bez maksas)	4
2013/C 367/07	Lieta C-22/12: Tiesas (otrā palāta) 2013. gada 24. oktobra spriedums (<i>Krajský súd v Prešove</i> (Slovākija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — <i>Katarína Haasová/Rastislav Petrík, Blanka Holingová</i> (Transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesiskās atbildības obligātā apdrošināšana — Direktīva 72/166/EEK — 3. panta 1. punkts — Direktīva 90/232/EEK — 1. pants — Ceļu satiksmes negadījums — Pasažiera nāve — Laulātā un nepilngadīga bērna tiesības uz kompensāciju — Nemantisks kaitējums — Kompensācija — Obligātās apdrošināšanas segums)	5
2013/C 367/08	Lieta C-77/12 P: Tiesas (otrā palāta) 2013. gada 24. oktobra spriedums — <i>Deutsche Post AG</i> /Eiropas Komisija, <i>UPS Europe NV/SA</i> , <i>UPS Deutschland Inc. & Co. OHG</i> (Apelācija — Valsts atbalsts — Komisijas lēmums sākt EKL 88. panta 2. punktā paredzēto procedūru — Prasība atcelt tiesību aktu — Tiesību akti, par kuriem var celt prasību atcelt tiesību aktu — Tiesību akti, kas rada obligātas tiesiskas sekas — Iepriekšējs lēmums par sākšanu, kurš attiecas uz vieniem un tiem pašiem pasākumiem)	6
2013/C 367/09	Lieta C-85/12: Tiesas (piektā palāta) 2013. gada 24. oktobra spriedums (<i>Cour de cassation</i> (Francija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — <i>LBI hf, agrāk Landsbanki Islands hf/Kepler Capital Markets SA, Frédéric Giraux</i> (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Kredītiestāžu sanācija un likvidācija — Direktīva 2001/24/EK — 3., 9. un 32. pants — Valsts likumdevēja akts, ar kuru sanācijas pasākumiem nosaka likvidācijas procedūras sekas — Tiesību akta normas, ar ko aizliedz vai aptur jebkādu tiesvedību pret kredītiestādi pēc moratorija stāšanās spēkā)	6
2013/C 367/10	Lieta C-95/12: Tiesas (virspalāta) 2013. gada 22. oktobra spriedums — Eiropas Komisija/Vācijas Federatīvā Republika (Valsts pienākumu neizpilde — Tiesas spriedums, ar kuru konstatēta pienākumu neizpilde — Valsts tiesiskais regulējums, kurā paredzētais bloķējošais mazākums, lai Volkswagen AG akcionāri pieņemtu noteiktus lēmumus, ir 20 %)	7

2013/C 367/11	Lieta C-101/12: Tiesas (piektā palāta) 2013. gada 17. oktobra spriedums (<i>Verwaltungsgericht Stuttgart</i> (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — <i>Herbert Schaible/Land Baden-Württemberg</i> (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Lauksaimniecība — Regula (EK) Nr. 21/2004 — Aitu un kazu identifikācijas un reģistrācijas sistēma — Pienākums veikt individuālu elektronisko identifikāciju — Pienākums uzturēt saimniecības reģistru — Spēkā esamība — Eiropas Savienības Pamattiesību harta — Uzņēmējdarbības brīvība — Samērīgums — Vienlīdzība)	7
2013/C 367/12	Apvienotās lietas no C-105/12 līdz C-107/12: Tiesas (virspalāta) 2013. gada 22. oktobra spriedums (<i>Hoge Raad der Nederlanden</i> (Nīderlande) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — <i>Staat der Nederlanden/Essent NV</i> u. c. (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Kapitāla brīva aprīte — LESD 63. pants — Īpašumtiesību sistēmas — LESD 345. pants — Elektroenerģijas vai gāzes sadales sistēmu operatori — Privatizācijas aizliegums — Saikņu ar uzņēmumiem, kuri ražo, piegādā vai pārdod elektroenerģiju vai gāzi, aizliegums — Tādu darbību aizliegums, kuras var kaitēt sistēmas pārvaldībai)	8
2013/C 367/13	Lieta C-137/12: Tiesas (virspalāta) 2013. gada 22. oktobra spriedums — Eiropas Komisija/Eiropas Savienības Padome (Prasība atcelt tiesību aktu — Padomes Lēmums 2011/853/ES — Eiropas Konvencija par tiesisko aizsardzību pakalpojumiem, kas pamatojas uz ierobežotu piekļuvi vai nodrošina to — Direktīva 98/84/EK — Juridiskais pamats — LESD 207. pants — Kopējā tirdzniecības politika — LESD 114. pants — Iekšējais tirgus)	8
2013/C 367/14	Lieta C-151/12: Tiesas (piektā palāta) 2013. gada 24. oktobra spriedums — Eiropas Komisija/Spānijas Karaliste (Valsts pienākumu neizpilde — Vide — Direktīva 2000/60/EK — Kopienų sistēma Kopienas rīcībai ūdens resursu politikas jomā — Direktīvas 2000/60 4. panta 8. punkta, 7. panta 2. punkta, 10. panta 1. un 2. punkta, kā arī V pielikuma 1.3. un 1.4. punkta transpozīcija — Autonomo kopienu iekšējie upju baseini un upju baseini, kas atrodas vairākās autonomajās kopienās — Spānijas Konstitūcijas 149. panta 3. punkts in fine — Atlikušās kompetences klauzula)	9
2013/C 367/15	Lieta C-175/12: Tiesas (desmitā palāta) 2013. gada 24. oktobra spriedums (<i>Finanzgericht München</i> (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — <i>Sandler AG/Hauptzollamt Regensburg</i> (Muitas savienība un kopējais muitas tarifs — Preferenciālais režīms Āfrikas, Karību jūras reģiona un Klusā okeāna (ĀKK) valstu grupas izstrādājumu importam — Kotonū nolīguma V pielikuma 1. protokola 16. un 32. pants — Nigērijas izcelsmes sintētisko šķiedru ieviešana Eiropas Savienībā — Pārkāpumi eksportētājvalsts kompetento iestāžu izdotajā preču pārvadājumu sertifikātā EUR.1 — Komisijai paziņotajam zīmoga paraugam neatbilstošs zīmogs — Ar atpakaļejošu spēku izsniegti sertifikāti un sertifikātu aizstājēji — Kopienas Muitas kodekss — 220. un 236. pants — Iespēja retroaktīvi piemērot preferenciālu muitas tarifu, kurš vairs nav spēkā atmaksas pieprasījuma iesniegšanas dienā — Nosacījumi)	9
2013/C 367/16	Lieta C-177/12: Tiesas (piektā palāta) 2013. gada 24. oktobra spriedums (<i>Cour de cassation du Grand-Duché de Luxembourg</i> (Luksemburga) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — <i>Caisse nationale des prestations familiales/Salim Lachheb un Nadia Lachheb</i> (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Sociālais nodrošinājums — Regula (EEK) Nr. 1408/71 — Ģimenes pabalsts — Piemaksa par bērnu — Valsts tiesiskais regulējums, kurā paredzēta automātiska piemaksa par bērnu veidā izmaksājama pabalsta piešķiršana — Ģimenes pabalstu nepārklāšanās)	10
2013/C 367/17	Lieta C-180/12: Tiesas (trešā palāta) 2013. gada 24. oktobra spriedums (<i>Administrativen sad Sofia-grad</i> (Bulgārija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — <i>Stoilov i Ko EOOD/Nachalnik na Mitnitsa Stoliczna</i> (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Lēmuma pamatlietā juridiskā pamata zudums — Uzdots jautājumu neatbilstība — Tiesvedības izbeigšana pirms sprieduma taisīšanas)	11

2013/C 367/18	Lieta C-181/12: Tiesas (trešā palāta) 2013. gada 17. oktobra spriedums (<i>Finanzgericht Düsseldorf</i> (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — <i>Yvon Welte/Finanzamt Velbert</i> (Kapitāla brīva aprīte — EKL 56.–58. pants — Mantojuma nodoklis — Gadījums, kad mantojuma atstājēja un mantnieka dzīvesvieta ir bijusi trešajā valstī — Mantojuma masa — Nekustamais īpašums, kas atrodas dalībvalstī — Tiesības uz atlaidi no apliekamās bāzes — Atšķirīga attieksme pret rezidentiem un nerezidentiem) 11	11
2013/C 367/19	Lieta C-184/12: Tiesas (trešā palāta) 2013. gada 17. oktobra spriedums (<i>Hof van Cassatie van België</i> (Beļģija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — <i>United Antwerp Maritime Agencies (UNAMAR) NV/Navigation Maritime Bulgare</i> (Romas konvencija par tiesību aktiem, kas piemērojami līgumsaistībām — 3. pants un 7. panta 2. punkts — Pušu izvēles brīvība — Ierobežojumi — Imperatīvās normas — Direktīva 86/653/EEK — Pašnodarbināti tirdzniecības pārstāvji — Preču pirkuma vai pārdošanas līgumi — Pārstāvības līguma laušana pēc pilnvarotāja ierosmes — Valsts transponējošais tiesiskais regulējums, kurā paredzēta aizsardzība, kas pārsniedz direktīvā noteiktās minimālās prasības un paredz arī tirdzniecības pārstāvju aizsardzību pakalpojumu sniegšanas līgumu ietvaros) 12	12
2013/C 367/20	Lieta C-203/12: Tiesas (otrā palāta) 2013. gada 17. oktobra spriedums (<i>Högsta domstolen</i> (Zviedrija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — <i>Billerud Karlsborg AB, Billerud Skärblacka AB/Naturvårdsverket</i> (Direktīva 2003/87/EK — Siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas kvotu tirdzniecības sistēma — Naudas sods par emisijas apjoma pārsniegšanu — Emisijas apjoma pārsniegšanas jēdziens — Pielīdzināšana pienākumam direktīvā noteiktajā termiņā nodot pietiekamu skaitu kvotu iepriekšējā gada emisijas segšanai neizpildei — Apstākļu, kas atbrīvo no atbildības, neesamība gadījumā, kad faktiski operatora rīcībā ir nenodotās kvotas, izņemot nepārvaramu varu — Naudas soda grozīšanas neiespējamība — Samērīgums) 12	12
2013/C 367/21	Lieta C-210/12: Tiesas (astotā palāta) 2013. gada 17. oktobra spriedums (<i>Bundespatentgericht</i> (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — <i>Sumitomo Chemical Co. Ltd/Deutsches Patent- und Markenamt</i> (Patentu tiesības — Augu aizsardzības līdzekļi — Papildu aizsardzības sertifikāts — Regula (EK) Nr. 1610/96 — Direktīva 91/414/EEK — Ārkārtas atļauja laišanai tirgū saskaņā ar šīs direktīvas 8. panta 4. punktu) 13	13
2013/C 367/22	Apvienotās lietas C-214/12 P, C-215/12 P un C-223/12 P: Tiesas (otrā palāta) 2013. gada 24. oktobra spriedums — <i>Land Burgenland, Grazer Wechselseitige Versicherung AG, Austrijas Republika/Eiropas Komisija</i> (Apelācija — Konkurence — Valsts atbalsts — Atbalsts, kas atzīts par nelikumīgu un nesaderīgu ar kopējo tirgu — Grupai Grazer Wechselseitige (GRAWE) piešķirts atbalsts, privatizējot Bank Burgenland AG — Tirgus cenas noteikšana — Uzaicinājuma iesniegt piedāvājumu procedūra — Prettiesiski nosacījumi, kam nav ietekmes uz visdārgāko piedāvājumu — "Privātā pārdevēja" kritērijs — Nošķirums starp pienākumiem, kas ir valstij, īstenojot tās publiskas varas prerogatīvas, un pienākumiem, kas ir valstij, rīkojoties kā akcionārei — Pierādījumu sagrozīšana — Pienākums norādīt pamatojumu) 14	14
2013/C 367/23	Lieta C-218/12: Tiesas (trešā palāta) 2013. gada 17. oktobra spriedums (<i>Landgericht Saarbrücken</i> (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — <i>Lokman Emrek/Vlado Sabranovic</i> (Regula (EK) Nr. 44/2001 — 15. panta 1. punkta c) apakšpunkts — Jurisdikcija patērētāju līgumu jomā — Šīs jurisdikcijas iespējamā ierobežošana attiecībā uz distances līgumiem — Cēloņsakarības pastāvēšana starp komerciālo vai profesionālo darbību, kas vērsta uz patērētāja domicila dalībvalsti, izmantojot internetu, un līguma noslēgšanu) 14	14
2013/C 367/24	Lieta C-220/12: Tiesas (trešā palāta) 2013. gada 24. oktobra spriedums (<i>Verwaltungsgericht Hannover</i> (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — <i>Andreas Ingemar Thiele Meneses/Region Hannover</i> (Eiropas Savienības pilsonība — LESD 20. un 21. pants — Tiesības pārvietoties un uzturēties — Dalībvalsts pilsonis — Citā dalībvalstī turpinātas studijas — Atbalsta izglītībai piešķiršana — Pastāvīgās dzīvesvietas nosacījums — Izglītības iegūšanas vieta pieteicēja dzīvesvietas valstī vai kaimiņvalstī — Ierobežots izņēmums — Pieteikuma iesniedzēja īpaši apstākļi) 15	15

2013/C 367/25	Lieta C-263/12: Tiesas (sestā palāta) 2013. gada 17. oktobra spriedums — Eiropas Komisija/Grieķijas Republika (Valsts pienākumu neizpilde — Valsts atbalsts — Komisijas lēmums, ar ko ir noteikta atbalsta atgūšana — Neizpilde)	15
2013/C 367/26	Lieta C-275/12: Tiesas (trešā palāta) 2013. gada 24. oktobra spriedums (<i>Verwaltungsgericht Hannover</i> (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — <i>Samantha Elrick/Bezirksregierung Köln</i> (Eiropas Savienības pilsonība — LESD 20. un 21. pants — Tiesības uz brīvu pārvietošanos un uzturēšanos — Dalībvalsts pilsonis — Studijas citā dalībvalstī — Atbalsts izglītībai — Nosacījumi — Mācības, kas ilgst divus gadus vai ilgāk — Profesionālu kvalifikāciju apliecināšana diploma iegūšana)	16
2013/C 367/27	Lieta C-276/12: Tiesas (virspalāta palāta) 2013. gada 22. oktobra spriedums (<i>Nejvyšší správní soud</i> (Čehijas Republika) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — <i>Jiří Sabou/Finanční ředitelství pro hlavní město Prahu</i> (Direktīva 77/799/EEK — Dalībvalstu iestāžu savstarpēja palīdzība tiešo nodokļu jomā — Informācijas apmaiņa pēc lūguma — Nodokļu procedūra — Pamattiesības — Dalībvalsts, kas lūdz informāciju, un dalībvalsts, kas saņēmusi lūgumu, pienākumu apjoma ierobežojums attiecībā pret nodokļa maksātāju — Pienākuma informēt nodokļa maksātāju par lūgumu sniegt palīdzību neesamība — Pienākuma uzaicināt nodokļa maksātāju piedalīties liecinieku nopratināšanā neesamība — Nodokļa maksātāja tiesības apšaubīt informāciju, ar ko apmainās — Informācijas apmaiņas minimālais saturs)	16
2013/C 367/28	Lieta C-277/12: Tiesas (otrā palāta) 2013. gada 24. oktobra spriedums (Augstākās tiesas Senāts (Latvija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — <i>Vitālijs Drozdovs/AAS "Baltikums"</i> (Transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesiskās atbildības obligātā apdrošināšana — Direktīva 72/166/EKK — 3. panta 1. punkts — Direktīva 90/232/EEK — 1. pants — Ceļu satiksmes negadījums — Nepilngadīga prasības iesniedzēja vecāku nāve — Bērna tiesības uz kompensāciju — Nemantisks kaitējums — Atlīdzība — Obligātās apdrošināšanas segums)	17
2013/C 367/29	Lieta C-291/12: Tiesas (ceturtā palāta) 2013. gada 17. oktobra spriedums (<i>Verwaltungsgericht Gelsenkirchen</i> (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — <i>Michael Schwarz/Stadt Bochum</i> (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Brīvības, drošības un tiesiskuma telpa — Biometriskā pase — Pirkstu nospiedumi — Regula (EK) Nr. 2252/2004 — 1. panta 2. punkts — Derīgums — Juridiskais pamats — Pieņemšanas procedūra — Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 7. un 8. pants — Tiesības uz privātās dzīves neaizskaramību — Tiesības uz personas datu aizsardzību — Samērīgums)	17
2013/C 367/30	Lieta C-344/12: Tiesas (astotā palāta) 2013. gada 17. oktobra spriedums — Eiropas Komisija/Itālijas Republika (Valsts pienākumu neizpilde — Valsts atbalsts — Atbalsts, ko Itālijas Republika piešķirusi Alcoa Trasformazioni — Komisijas Lēmums 2010/460/EK, ar kuru konstatēta šī atbalsta nesaderība un uzdots to atgūt — Neizpilde noteiktajā termiņā)	18
2013/C 367/31	Lieta C-391/12: Tiesas (trešā palāta) 2013. gada 17. oktobra spriedums (<i>Bundesgerichtshof</i> (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — <i>RLvS Verlagsgesellschaft mbH/Stuttgarter Wochenblatt GmbH</i> (Direktīva 2005/29/EK — Negodīga komercprakse — Piemērojāmība personām — Maldinoši izlaidumi reklāmtrakstos — Dalībvalsts tiesību normas, kas aizliedz jebkādas maksas publikācijas, ja tām nav pievienota piezīme "sludinājums" ("Anzeige") — Pilnīga saskaņošana — Stingrāki pasākumi — Preses brīvība)	18
2013/C 367/32	Lieta C-431/12: Tiesas (desmitā palāta) 2013. gada 24. oktobra spriedums (<i>Inalta Curte de Casație și Justiție</i> (Rumānija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — <i>Agenția Națională de Administrare Fiscală/SC Rafinăria Steaua Română SA</i> (Nodokļi — Pievienotās vērtības nodoklis — Pārmaksātā PVN atlīdzināšana ar ieskaitu — Paziņojuma par ieskaitu atcelšana — Pienākums maksāt nokavējuma procentus nodokļu maksātājam)	19

2013/C 367/33	Lieta C-440/12: Tiesas (pirmā palāta) 2013. gada 24. oktobra spriedums (<i>Finanzgericht Hamburg</i> (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — <i>Metropol Spielstätten Unternehmersgesellschaft</i> (haftungsbeschränkt)/ <i>Finanzamt Hamburg-Bergedorf</i> (Nodokļi — PVN — Azartspēles — Dalībvalsts tiesiskais regulējums, ar kuru spēļu automātu ar zemiem laimestiem ekspluatācijai ir uzlikts kumulatīvi PVN un speciālā nodeva — Pieļaujamība — Nodokļa bāze — Nodokļu maksātāja iespēja novirzīt PVN) 19	19
2013/C 367/34	Lieta C-519/12: Tiesas (septītā palāta) 2013. gada 17. oktobra spriedums (<i>Kúria</i> (Ungārija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — <i>OTP Bank Nyilvánosán Működő Részvénytársaság/Hochtief Solution AG</i> (Jurisdikcija un nolēmumu atzīšana un izpilde civillietās un komercietās — Regula (EK) Nr. 44/2001 — Īpašā jurisdikcija — 5. panta 1. punkta a) apakšpunkts — “Lietu, kas attiecas uz līgumiem” jēdziens) 20	20
2013/C 367/35	Lieta C-597/12 P: Tiesas (septītā palāta) 2013. gada 17. oktobra spriedums — <i>Isdin, SA</i> /Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi), <i>Bial-Portela & C^a SA</i> (Apelācija — Kopienas preču zīme — Iebildumu process — Kopienas vārdiskas preču zīmes “ZEBEXIR” reģistrācijas pieteikums — Agrāka vārdiska preču zīme “ZEBINIX” — Relatīvi atteikuma pamati — Regula (EK) Nr. 207/2009 — 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts — Pienākums norādīt pamatojumu) 20	20
2013/C 367/36	Lieta C-470/13: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2013. gada 2. septembrī iesniedza <i>Fővárosi Közigazgatási és Munkaiügyi Bíróság</i> (Ungārija) — <i>Generali-Providencia Biztosító Zrt./Közbeszerzési Hatóság Közbeszerzési Döntőbizottság</i> 21	21
2013/C 367/37	Lieta C-497/13: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2013. gada 16. septembrī iesniedza <i>Gerechthof Arnhem-Leeuwarden</i> (Nīderlande) — <i>F. Faber/Autobedrijf Hazet Ochten BV</i> 21	21
2013/C 367/38	Lieta C-499/13: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2013. gada 16. septembrī iesniedza <i>Naczelny Sąd Administracyjny</i> (Polija) — <i>Marian Macikowski</i> — <i>Komornik Sądowy Rewiru I przy Sądzie Rejonowym w Chojnicach/Dyrektorowi Izby Skarbowej w Gdańsku</i> 22	22
2013/C 367/39	Lieta C-500/13: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2013. gada 16. septembrī iesniedza <i>Naczelny Sąd Administracyjny</i> (Polija) — <i>Gmina Międzyzdroje/Minister Finansów</i> 23	23
2013/C 367/40	Lieta C-512/13: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2013. gada 25. septembrī iesniedza <i>Hoge Raad der Nederlanden</i> (Nīderlande) — <i>X/Otrs lietas dalībnieks: Staatssecretaris van Financiën</i> 23	23
2013/C 367/41	Lieta C-514/13: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2013. gada 26. septembrī iesniedza <i>Landgericht München I</i> (Vācija) — <i>Ettayebi Bouzalmate/Kreisverwaltung Kleve</i> 23	23
2013/C 367/42	Lieta C-516/13: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2013. gada 27. septembrī iesniedza <i>Bundesgerichtshof</i> (Vācija) — <i>Dimensione Direct Sales s.r.l., Michele Labianca/Knoll International S.p.A.</i> 24	24
2013/C 367/43	Lieta C-518/13: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2013. gada 26. septembrī iesniedza <i>Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)</i> (Apvienotā Karaliste) — <i>The Queen on the application of Eventech Ltd/The Parking Adjudicator</i> 24	24
2013/C 367/44	Lieta C-522/13: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2013. gada 1. oktobrī iesniedza <i>Juzgado Contencioso-Administrativo n° 1 de Ferrol</i> (Spānija) — <i>Ministerio de Defensa, Navantia S.A./Concello de Ferrol</i> 25	25
2013/C 367/45	Lieta C-524/13: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2013. gada 3. oktobrī iesniedza <i>Amtsgericht Karlsruhe</i> (Vācija) — <i>Eycke Braun/Land Baden-Württemberg</i> 25	25

2013/C 367/46	Lieta C-528/13: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2013. gada 8. oktobrī iesniedza <i>Tribunal administratif de Strasbourg</i> (Francija) — <i>Geoffrey Léger/Ministre des affaires sociales et de la santé, Établissement français du sang</i>	25
2013/C 367/47	Lieta C-542/13: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2013. gada 17. oktobrī iesniedza <i>Cour constitutionnelle</i> (Beļģija) — <i>Mohamed M'Bodj/Conseil des ministres</i>	26
Vispārējā tiesa		
2013/C 367/48	Lieta T-512/09: Vispārējās tiesas 2013. gada 5. novembra spriedums — <i>Rusal Armenal/Padome</i> (Dempings — Dažu veidu alumīnija folijas, kuras izcelsme ir Armēnijā, Brazīlijā un Ķīnas Tautas Republikā, imports — Armēnijas pievienošanās PTO — Uzņēmuma, kas darbojas tirgus ekonomikas apstākļos, statuss — Regulas (EK) Nr. 384/96 2. panta 7. punkts — Saderība ar antidempinga nolīgumu — LESD 277. pants)	27
2013/C 367/49	Lieta T-378/12: Vispārējās tiesas 2013. gada 5. novembra spriedums — <i>Capitalizaciones Mercantiles/ITSB — Leineweber (“X”)</i> (Kopienas preču zīme — Iebildumu process — Kopienas grafiskas preču zīmes “X” reģistrācijas pieteikums — Agrāka Kopienas grafiska preču zīme “X” — Relatīvi atteikuma pamati — Sajaukšanas iespēja — Apzīmējumu līdzība — Agrākas preču zīmes atšķirtspēja — Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts)	27
2013/C 367/50	Lieta T-451/12: Vispārējās tiesas 2013. gada 24. oktobra rīkojums — <i>Stromberg Menswear/ITSB — Leketoy Stormberg Inter (“STORMBERG”)</i> (Kopienas preču zīme — Atcelšanas process — Agrāka Kopienas vārdiska preču zīme “STORMBERG” — Īpašnieka atteikšanās no apstrīdētās preču zīmes — Lēmums par atcelšanas procesa pabeigšanu — Pieteikums par restitutio in integrum — Pienākums norādīt pamatojumu — Regulas (EK) Nr. 207/2009 58. panta 1. punkts, 76. panta 1. punkts un 81. panta 1. punkts — Prasība, kas daļēji ir acīmredzami nepieņemama un daļēji acīmredzami juridiski nepamatota)	28
2013/C 367/51	Lieta T-457/12: Vispārējās tiesas 2013. gada 24. oktobra rīkojums — <i>Stromberg Menswear/ITSB — Leketoy Stormberg Inter (“STORMBERG”)</i> (Kopienas preču zīme — Kopienas vārdiska preču zīme “STORMBERG” — Apelācijas sūdzība par lūgumu pārvērst Kopienas preču zīmi par valsts preču zīmju reģistrācijas pieteikumiem — Apelācijas sūdzības nepieņemamība Apelāciju padomē — Acīmredzami juridiski nepamatota prasība)	28
2013/C 367/52	Lieta T-403/13: Prasība, kas celta 2013. gada 2. augustā — <i>APRAM/Eiropas Komisija</i>	28
2013/C 367/53	Lieta T-409/13: Prasība, kas celta 2013. gada 2. augustā — <i>Companhia Previdente un Socitrel/Komisija</i>	30
2013/C 367/54	Lieta T-439/13: Prasība, kas celta 2013. gada 20. augustā — <i>Fard and Sarkandi/Padome</i>	31
2013/C 367/55	Lieta T-512/13 P: Apelācijas sūdzība, ko par Civildienesta tiesas 2013. gada 11. jūlija spriedumu lietā F-111/10 AN/Komisija 2013. gada 20. septembrī iesniedza AN	31
2013/C 367/56	Lieta T-528/13: Prasība, kas celta 2013. gada 30. septembrī — <i>Kenzo/ITSB — Tsujimoto (“KENZO ESTATE”)</i>	32
2013/C 367/57	Lieta T-535/13: Prasība, kas celta 2013. gada 7. oktobrī — <i>Vakoma/ITSB — VACOM (“VAKOMA”)</i>	32

<u>Paziņojums Nr.</u>	Saturs (<i>turpinājums</i>)	Lappuse
2013/C 367/58	Lieta T-537/13: Prasība, kas celta 2013. gada 4. oktobrī — <i>Roekl Sporthandschuhe/ITSB — Roekl Handschuhe & Accessoires</i> (rokas attēls)	33
2013/C 367/59	Lieta T-543/13: Prasība, kas celta 2013. gada 4. oktobrī — <i>Three-N-Products/ITSB — Munindra</i> (“PRANAYUR”)	33
2013/C 367/60	Lieta T-546/13: Prasība, kas celta 2013. gada 20. oktobrī — <i>Šumelj u.c./Eiropas Savienība</i>	34
2013/C 367/61	Lieta T-547/13: Prasība, kas celta 2013. gada 8. oktobrī — <i>Rosian Express/ITSB</i> (kārbas forma)	34
2013/C 367/62	Lieta T-548/13: Prasība, kas celta 2013. gada 15. oktobrī — <i>Aderans/ITSB — Ofer</i> (“VITALHAIR”)	35
2013/C 367/63	Lieta T-549/13: Prasība, kas celta 2013. gada 14. oktobrī — <i>Francija/Komisija</i>	35
2013/C 367/64	Lieta T-551/13: Prasība, kas celta 2013. gada 15. oktobrī — <i>Radecki/ITSB — Vamed</i> (“AKTIVAMED”)	36
2013/C 367/65	Lieta T-553/13: Prasība, kas celta 2013. gada 17. oktobrī — <i>European Dynamics Luxembourg un Evropaiki Dynamiki/Eiropas kopuzņēmums ITER un kodolsintēzes enerģētikas attīstības vajadzībām</i>	36
2013/C 367/66	Lieta T-556/13: Prasība, kas celta 2013. gada 22. oktobrī — <i>Verband der Kölnisch-Wasser Hersteller, Köln/ITSB</i> (“Original Eau de Cologne”)	37
2013/C 367/67	Lieta T-561/13: Prasība, kas celta 2013. gada 24. oktobrī — <i>Spānija/Komisija</i>	37
2013/C 367/68	Lieta T-563/13: Prasība, kas celta 2013. gada 24. oktobrī — <i>Beļģija/Komisija</i>	38
2013/C 367/69	Lieta T-570/13: Prasība, kas celta 2013. gada 25. oktobrī — <i>Agriconsulting Europe/Komisija</i>	38

Eiropas Savienības Civildienesta tiesa

2013/C 367/70	Lieta F-91/13: Prasība, kas celta 2013. gada 19. septembrī — <i>ZZ/Komisija</i>	40
2013/C 367/71	Lieta F-96/13: Prasība, kas celta 2013. gada 23. septembrī — <i>ZZ/Komisija</i>	40
2013/C 367/72	Lieta F-98/13: Prasība, kas celta 2013. gada 3. oktobrī — <i>ZZ/Parlaments</i>	40
2013/C 367/73	Lieta F-99/13: Prasība, kas celta 2013. gada 4. oktobrī — <i>ZZ/ECB</i>	41
2013/C 367/74	Lieta F-101/13: Prasība, kas celta 2013. gada 7. oktobrī — <i>ZZ/EĀDD</i>	41
2013/C 367/75	Lieta F-103/13: Prasība, kas celta 2013. gada 14. oktobrī — <i>ZZ/EZA</i>	41

IV

(Paziņojumi)

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUMI

EIROPAS SAVIENĪBAS TIESA

(2013/C 367/01)

Eiropas Savienības Tiesas pēdējā publikācija *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*

OV C 359, 7.12.2013.

Iepriekšējās publikācijas

OV C 352, 30.11.2013.

OV C 344, 23.11.2013.

OV C 336, 16.11.2013.

OV C 325, 9.11.2013.

OV C 313, 26.10.2013.

OV C 304, 19.10.2013.

Šie teksti pieejami arī

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Atzinumi)

JURIDISKAS PROCEDŪRAS

TIESA

Tiesas (pirmā palāta) 2013. gada 17. oktobra spriedums — Eiropas Savienības Padome/Access Info Europe, Grieķijas Republika, Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste

(Lieta C-280/11 P) ⁽¹⁾

(Apelācija — Tiesības piekļūt iestāžu dokumentiem — Regula (EK) Nr. 1049/2001 — 4. panta 3. punkta pirmā daļa — Iestāžu lēmumu pieņemšanas procesu aizsardzība — Padomes Ģenerālsēkretariāta paziņojums par priekšlikumiem, kas iesniegti likumdošanas procesā saistībā ar šīs pašas Regulas (EK) Nr. 1049/2001 pārskatīšanu — Daļēja piekļuve — Atteikums piekļūt informācijai par priekšlikumus iesniegušo dalībvalstu identitāti)

(2013/C 367/02)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Eiropas Savienības Padome (pārstāvji — B. Driessen un C. Fekete)

Personas, kas iestājušās lietā apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumu atbalstam: Čehijas Republika (pārstāvji — M. Smolek un D. Hadroušek), Spānijas Karaliste (pārstāvji — S. Centeno Huerta) un Francijas Republika (pārstāvji — G. de Bergues un N. Rouam)

Pārējie lietas dalībnieki: Access Info Europe (pārstāvji — O. Brouwer un J. Blockx, advocaten), Grieķijas Republika (pārstāvji — E.-M. Mamouna un M. K. Boskovits), Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste

Persona, kas iestājusies lietā otra lietas dalībnieka prasījumu atbalstam: Eiropas Parlaments (pārstāvji — A. Caiola un M. Dean)

Priekšmets

Apelācijas sūdzība par Vispārējās tiesas (trešā palāta) 2011. gada 22. marta spriedumu lietā T-233/09 Access Info Europe/Padome, ar kuru Vispārējā tiesa atcēla Padomes 2009. gada 26. februāra lēmumu par daļēju atteikumu piešķirt prasītājam pieeju notai, ko

Padomes Ģenerālsēkretariāts bija nosūtījis Informācijas darba grupai (dokuments Nr. 16338/08) attiecībā uz priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulai par publisku piekļuvi Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem

Rezolutīvā daļa:

- 1) apelācijas sūdzību noraidīt;
- 2) Eiropas Padome sedz savus, kā arī atlīdzina Access Info Europe tiesāšanās izdevumus;
- 3) Čehijas Republika, Grieķijas Republika, Spānijas Karaliste, Francijas Republika un Eiropas Parlaments sedz savus tiesāšanās izdevumus paši.

⁽¹⁾ OV C 238, 13.08.2011.

Tiesas (desmitā palāta) 2013. gada 24. oktobra spriedums — Kone Oyj, Kone GmbH un Kone BV/Eiropas Komisija

(Lieta C-510/11 P) ⁽¹⁾

(Apelācija — Konkurence — Aizliegtas vienošanās — Liftu un eskalatoru ierīkošanas un apkopes tirgus — Naudas sodi — Komisijas paziņojums par atbrīvojumu no naudas soda un naudas soda samazināšanu aizliegtu vienošanos lietās — Efektīva iespēja vērsties tiesā)

(2013/C 367/03)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējas: Kone Oyj, Kone GmbH un Kone BV (pārstāvji — T. Vinje, solicitor, D. Paemen, avocat, un A. Tomtsis, dīkigoros)

Otra lietas dalībniece: Eiropas Komisija (pārstāvji — E. Gippini Fournier un R. Sauer)

Priekšmets

Apelācijas sūdzība par Vispārējās tiesas (astotā palāta) 2011. gada 13. jūlija spriedumu lietā T-151/07 *Kone u.c./Komisija*, kurā Vispārējā tiesa noraidīja prasību atcelt vai samazināt naudas sodu, kas uzlikts apelācijas sūdzības iesniedzējam ar Komisijas 2007. gada 21. februāra Lēmumu C(2007) 512, galīgā redakcija, par procedūru saistībā ar EK līguma 81. panta piemērošanu (Lieta COMP/E-1/38.823 — PO/Liftu un Mehāniskās kāpnes) sakarā ar aizliegto vienošanos par liftu un mehānisko kāpņu ierīkošanu un uzturēšanu Beļģijā, Vācijā, Luksemburgā un Nīderlandē, ar kuru tika manipulētas publiskā iepirkuma procedūras, sadalīti tirgi, noteiktas cenas, piešķirti projekti un attiecīgi līgumi un informācijas apmaiņa

Rezolutīvā daļa:

- 1) apelācijas sūdzību noraidīt;
- 2) *Kone Oyj*, *Kone GmbH* un *Kone BV* sedz savus, kā arī atlīdzina Eiropas Komisijas tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 362, 10.12.2011.

Tiesas (piektā palāta) 2013. gada 17. oktobra spriedums — Eiropas Komisija/Beļģijas Karaliste

(Lieta C-533/11) (¹)

(Valsts pienākumu neizpilde — Direktīva 91/271/EEK — Komunālo notekūdeņu attīrīšana — Tiesas spriedums, ar kuru konstatēta pienākumu neizpilde — Neizpilde — LESD 260. pants — Finansiālas sankcijas — Naudas soda un kavējuma naudas noteikšana)

(2013/C 367/04)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — G. Wils un A. Marghelis un S. Pardo Quintillán)

Atbildētāja: Beļģijas Karaliste (pārstāvji — C. Pochet un M. Neumann un T. Materne, pārstāvji, kam palīdz A. Lepièce, E. Gillet, J. Bouckaert un H. Viaene, avocats)

Persona, kas iestājusies lietā atbildētājas prasījumu atbalstam: Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste (pārstāvji — C. Murrell, pārstāvis, kam palīdz D. Anderson, QC)

Priekšmets

Valsts pienākumu neizpilde — Tiesas 2004. gada 8. jūlija sprieduma lietā C-27/03 Komisija/Beļģija (Krājumā nav publicēts) par Padomes 1991. gada 21. maija Direktīvas 91/271/EEK par komunālo notekūdeņu attīrīšanu (OV L 135, 40. lpp.) noteikumu netransponēšanu noteiktajā termiņā nepilnīga izpilde — Minētās direktīvas 3. panta 1. punkta (otrā teikuma) un 5. panta 2. un 3. punkta pārkāpums — Sankciju aprēķināšana: kavējuma naudas un naudas soda kumulatīvs maksājums

Rezolutīvā daļa:

- 1) neveicot visus pasākumus, kas vajadzīgi, lai izpildītu Tiesas 2004. gada 8. jūlija spriedumu lietā C-27/03 Komisija/Beļģija, ar kuru ir konstatēta Beļģijas Karalistes pienākumu, kas izriet no Padomes 1991. gada 21. maija Direktīvas 91/271/EEK par komunālo notekūdeņu attīrīšanu, kas grozīta ar Komisijas 1998. gada 27. februāra Direktīvu 98/15/EK, 3. un 5. panta, neizpilde, šī dalībvalsts nav izpildījusi LESD 260. panta 1. punktā paredzētos pienākumus;
- 2) piespriest Beļģijas Karalistei samaksāt Eiropas Komisijai naudas sodu EUR 10 miljonu apmērā, ieskaitot šo summu kontā "Eiropas Savienības pašu resursi";
- 3) gadījumā, ja 1. punktā konstatētā pienākumu neizpilde turpinās līdz šī sprieduma izpildes dienai, piespriest Beļģijas Karalistei samaksāt Komisijai kontā "Eiropas Savienības pašu resursi" kavējuma naudu EUR 859 404 apmērā par katru sešu mēnešu kavējumu vajadzīgo pasākumu, lai izpildītu iepriekš minēto spriedumu lietā Komisija/Beļģija, veiktā, skaitot no šī sprieduma pasludināšanas dienas līdz iepriekš minētā sprieduma lietā Komisija/Beļģija pilnīgai izpildei, un tās faktiskā summa ir jāaprēķina katra sešu mēnešu laikposma beigās, kopējo summu, kas attiecas uz šiem laikposmiem, samazinot procentuāli cilvēka ekvivalenta skaitam, attiecībā uz ko līdz šā laikposma beigām ir izpildīts iepriekš minētais spriedums lietā Komisija/Beļģija, salīdzinājumā ar cilvēka ekvivalenta skaitu, kas neatbilst šim spriedumam tā pasludināšanas dienā;
- 4) Beļģijas Karaliste atlīdzina tiesāšanās izdevumus;
- 5) Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.

(¹) OV C 25, 28.1.2012.

Tiesas (trešā palāta) 2013. gada 17. oktobra spriedums (Symvoulio tis Epikrateias (Grieķija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Enosi Epangelmation Asfaliston Ellados (EEAE), Syllogos Asfalistikon Praktoron N. Attikis “SPATE”, Panellinios Syllogos Asfalistikon Symboulon (PSAS), Syndesmos Ellinon Mesiton Asfaliseon (SEMA), Panellinios Syndesmos Syntoniston Asfalistikon Symboulon (PSSAS)/Ypourgos Anaptyxis, Omospondia Asfalistikon Syllogou Ellados

(Lieta C-555/11) ⁽¹⁾

(Direktīva 2002/92/EK — Apdrošināšanas starpniecība — Apdrošināšanas sabiedrības vai tās darbinieka, par kura rīcību tā ir atbildīga, izslēgšana — Iespēja šim darbiniekam kā papilddarbību veikt apdrošināšanas starpniecības darbību — Profesionālās prasības)

(2013/C 367/05)

Tiesvedības valoda — grieķu

Iesniedzējtiesa

Symvoulio tis Epikrateias

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāji: Enosi Epangelmation Asfaliston Ellados (EEAE), Syllogos Asfalistikon Praktoron N. Attikis “SPATE”, Panellinios Syllogos Asfalistikon Symboulon (PSAS), Syndesmos Ellinon Mesiton Asfaliseon (SEMA), Panellinios Syndesmos Syntoniston Asfalistikon Symboulon (PSSAS)

Atbildētājas: Ypourgos Anaptyxis, Omospondia Asfalistikon Syllogou Ellados

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Symvoulio tis Epikrateias — Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 9. decembra Direktīvas 2002/92/EK par apdrošināšanas starpniecību 2. panta 3. punkta otrās daļas interpretācija — Jēdziens “apdrošināšanas starpniecība” — Darbību, ko veic apdrošināšanas sabiedrība vai apdrošināšanas sabiedrības darbinieks, par kura rīcību atbildīga ir apdrošināšanas sabiedrība, izslēgšana — Piemērošanas joma

Rezolutīvā daļa:

Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 9. decembra Direktīvas 2002/92/EK par apdrošināšanas starpniecību 2. panta 3. punkta otrās daļas un 4. panta 1. punkta noteikumi, aplūkojot tos kopsakarā, ir jāinterpretē tādējādi, ka tie nepieļauj, ka apdrošināšanas sabiedrības darbinieks, kuram nav šajā pēdējā minētajā normā izvirzīto kvalifikā-

ciju, kā papilddarbību, bet ne kā profesionālo pamatdarbību veic apdrošināšanas starpniecības darbības, ja šis darbinieks nerīkojas pado-
tības attiecībās ar šo sabiedrību, bet pēdējā minētā tomēr uzrauga viņa darbības.

⁽¹⁾ OV C 25, 28.1.2012.

Tiesas (piektā palāta) 2013. gada 17. oktobra spriedums (Tribunal Supremo (Spānija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Iberdrola, SA, Gas Natural SDG SA (C-566/11), Gas Natural SDG SA (C-567/11), Tarragona Power SL (C-580/11), Gas Natural SDG SA, Bizcaia Energía SL (C-591/11), Bahía de Bizcaia Electricidad SL (C-620/11), E.ON Generación SL u.c. (C-640/11)

(Apvienotās lietas C-566/11, C-567/11, C-580/11, C-591/11, C-620/11 un C-640/11) ⁽¹⁾

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Ozona slāņa aizsardzība — Siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas kvotu tirdzniecības sistēma Kopienā — Kvotu piešķiršanas metode — Kvotu piešķiršana bez maksas)

(2013/C 367/06)

Tiesvedības valoda — spāņu

Iesniedzējtiesa

Tribunal Supremo

Lietas dalībnieki pamatprocesā

Prasītājas: Iberdrola SA, Gas Natural SDG SA,

piedaloties: Administración del Estado u.c. (C-566/11),

Prasītāja: Gas Natural SDG SA,

piedaloties: Endesa SA u.c. (C-567/11),

Prasītāja: Tarragona Power SL,

piedaloties: Gas Natural SDG SA u.c. (C-580/11)

Prasītājas: Gas Natural SDG SA, Bizcaia Energía SL,

pedaloties: *Administración del Estado u.c.* (C-591/11),

Prasītāja: *Bahía de Bizcaia Electricidad SL*,

pedaloties: *Gas Natural SDG SA u.c.* (C-620/11),

Prasītāja: *E.ON Generación SL u.c.* (C-640/11)

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — *Tribunal Supremo* — Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 13. oktobra Direktīvas 2003/87/EK, ar kuru nosaka sistēmu siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas kvotu tirdzniecībai Kopienā un groza Padomes Direktīvu 96/61/EK (OV L 275, 32. lpp.), 10. panta interpretācija — Ozona slāņa aizsardzība — Siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas kvotu tirdzniecības sistēma Kopienā — Kvotu piešķiršanas metode — Kvotu piešķiršana bez maksas

Rezolutīvā daļa:

Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 13. oktobra Direktīvas 2003/87/EK, ar kuru nosaka sistēmu siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas kvotu tirdzniecībai Kopienā un groza Padomes Direktīvu 96/61/EK, 10. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka ar to netiek aizliegts piemērot tādus valsts likumdošanas pasākumus kā pamatlietās aplūkotie, kuru mērķis un sekas ir atbildības par elektroenerģijas ražošanu samazināšana par summu, par kādu minētā atbildība ir paaugstināta tāpēc, ka bez maksas piešķirto emisijas kvotu vērtība ir iekļauta pārdošanas piedāvājumu cenās elektroenerģijas vairumtirdzniecības tirgū.

(¹) OV C 25, 28.1.2012
OV C 39, 11.2.2012

Tiesas (otrā palāta) 2013. gada 24. oktobra spriedums (Krajský súd v Prešove (Slovākija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Katarína Haasová/Rastislav Petrík, Blanka Holingová

(Lieta C-22/12) (¹)

(Transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesiskās atbildības obligātā apdrošināšana — Direktīva 72/166/EEK — 3. panta 1. punkts — Direktīva 90/232/EEK — 1. pants — Ceļu satiksmes negadījums — Pasažiera nāve — Laulātā un nepilngadīga bērna tiesības uz kompensāciju — Nemantisks kaitējums — Kompensācija — Obligātās apdrošināšanas segums)

(2013/C 367/07)

Tiesvedības valoda — slovēņu

Iesniedzējtiesa

Krajský súd v Prešove

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: *Katarína Haasová*

Atbildētāji: *Rastislav Petrík, Blanka Holingová*

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālo nolēmumu — *Krajský súd v Prešove* — Padomes 1990. gada 14. maija trešās Direktīvas 90/232/EEK par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesiskās atbildības obligāto apdrošināšanu (OV L 129, 33. lpp.) 1. panta un Padomes 1972. gada 24. aprīļa Direktīvas 72/166/EEK par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz civiltiesiskās atbildības apdrošināšanu saistībā ar mehānisko transportlīdzekļu izmantošanu un attiecībā uz kontroli saistībā ar pienākumu apdrošināt šādu atbildību (OV L 102, 1. lpp) 3. panta 1. punkta interpretācija — Obligātās apdrošināšanas sniegto garantiju attiecināšana uz trešajām personām — Valsts tiesiskais regulējums, kurā nav paredzēta morāla kaitējuma atlīdzināšana

Rezolutīvā daļa:

Padomes 1972. gada 24. aprīļa Direktīvas 72/166/EEK par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz civiltiesiskās atbildības apdrošināšanu saistībā ar mehānisko transportlīdzekļu izmantošanu un attiecībā uz kontroli saistībā ar pienākumu apdrošināt šādu atbildību 3. panta 1. punkts, Padomes 1983. gada 30. decembra Otrās direktīvas 84/5/EEK par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesiskās atbildības apdrošināšanu, kas grozīta ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2005. gada 11. maija Direktīvu 2005/14/EK, 1. panta 1. un 2. punkts un Padomes 1990. gada 14. maija Direktīvas 90/232/EEK par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesiskās atbildības obligāto apdrošināšanu 1. panta pirmā daļa ir jāinterpretē tādējādi, ka transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesiskās atbildības obligātajai apdrošināšanai ir jāsedz kompensācija par nemateriālo kaitējumu, kas ir radies ceļu satiksmes negadījumā bojā gājušajam radniekiem, ciktāl šī atbildība saskaņā ar pamatlietā piemērojamajām valsts tiesībām ir paredzēta saistībā ar apdrošinātās personas civiltiesisko atbildību.

(¹) OV C 98, 31.3.2012.

Tiesas (otrā palāta) 2013. gada 24. oktobra spriedums — *Deutsche Post AG/Eiropas Komisija, UPS Europe NV/SA, UPS Deutschland Inc. & Co. OHG*

(Lieta C-77/12 P) ⁽¹⁾

(Apelācija — Valsts atbalsts — Komisijas lēmums sākt EKL 88. panta 2. punktā paredzēto procedūru — Prasība atcelt tiesību aktu — Tiesību akti, par kuriem var celt prasību atcelt tiesību aktu — Tiesību akti, kas rada obligātas tiesiskas sekas — Iepriekšējs lēmums par sāksanu, kurš attiecas uz vieniem un tiem pašiem pasākumiem)

(2013/C 367/08)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: *Deutsche Post AG* (pārstāvji — J. Sedemund un T. Lübbig, Rechtsanwältin)

Citi lietas dalībnieki: Eiropas Komisija (pārstāvji — B. Martenczuk un T. Maxian Rusche), *UPS Europe NV/SA, UPS Deutschland Inc. & Co. OHG* (pārstāvji — T. Ottervanger un E. Henny, advocaten)

Priekšmets

Apelācijas sūdzība par Vispārējās tiesas (astotā palāta) 2011. gada 8. decembra spriedumu lietā T-421/07 *Deutsche Post/Komisija*, ar kuru Vispārējā tiesa kā nepieņemamu noraidījusi prasītājas prasību atcelt Komisijas 2007. gada 12. septembra Lēmumu uzsākt EKL 88. panta 2. punktā paredzēto procedūru attiecībā uz Vācijas Federatīvās Republikas par labu *Deutsche Post AG* piešķirto valsts atbalstu (atbalsts C 36/07 (ex NN 25/07)) — LESD 263. panta ceturtais daļas un tiesību uz efektīvu tiesību aizsardzību pārkāpums — Tiesību uz labu pārvaldību, kā arī tiesiskās palāvēības un tiesiskās noteiktības principu nepareiza interpretācija — Vispārējās tiesas sprieduma nepietiekams pamatojums

Rezolutīvā daļa:

- 1) atcelt Eiropas Savienības Vispārējās tiesas 2011. gada 8. decembra spriedumu lietā T-421/07 *Deutsche Post/Komisija*;
- 2) nodot lietu atpakaļ Eiropas Savienības Vispārējai tiesai;
- 3) lēmuma par tiesāšanās izdevumiem pieņemšanu atlikt.

⁽¹⁾ OV C 118, 21.4.2012.

Tiesas (piektā palāta) 2013. gada 24. oktobra spriedums (*Cour de cassation* (Francija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — *LBI hf, agrāk Landsbanki Islands hf/Kepler Capital Markets SA, Frédéric Giroux*

(Lieta C-85/12) ⁽¹⁾

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Kredītiestāžu sanācija un likvidācija — Direktīva 2001/24/EK — 3., 9. un 32. pants — Valsts likumdevēja akts, ar kuru sanācijas pasākumiem nosaka likvidācijas procedūras sekas — Tiesību akta normas, ar ko aizliedz vai aptur jebkādu tiesvedību pret kredītiestādi pēc moratorija stāšanās spēkā)

(2013/C 367/09)

Tiesvedības valoda — franču

Iesniedzējtiesa

Cour de cassation

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: *LBI hf, agrāk Landsbanki Islands hf*

Atbildētāji: *Kepler Capital Markets SA, Frédéric Giroux*

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — *Cour de cassation* — Eiropas 2001. gada 4. aprīļa Parlamenta un Padomes Direktīvas 2001/24/EK par kredītiestāžu reorganizāciju [sanāciju] un likvidāciju (OV L 125, 15. lpp.) 3., 9. un 32. panta interpretācija — Iestādes, kas var noteikt pasākumus par kredītiestāžu sanāciju un pasākumus par to likvidācijas procedūras uzsākšanu — Administratīvās vai tiesu iestādes — Tieši no EBTA dalībvalsts likuma izrietošu pasākumu pieņemamība — Izskatīšanas stadijā esošām lietām piemērojams likums par citā dalībvalstī atrodošas kredītiestādes mantu — Vienas dalībvalsts likuma normas, ar ko aizliedz jebkādu tiesvedību tiesā pret kredītiestādi pēc moratorija stāšanās spēkā, piemērošanas sekas otrā dalībvalstī nodrošināšanas pasākumu gadījumā, kas pieņemti pirms moratorija pasludināšanas

Rezolutīvā daļa:

- 1) Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 4. aprīļa Direktīvas 2001/24/EK 3. un 9. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tādi finanšu iestādes reorganizācijas [sanācijas] vai likvidācijas pasākumi kā tie, kas ir balstīti uz 2009. gada 15. aprīļa likuma Nr. 44/2009 II punktā esošajiem pārejas noteikumiem, ir jāuzskata par administratīvo vai tiesu iestāžu veiktiem pasākumiem šo Direktīvas 2001/24 pantu izpratnē, jo šiem pārejas noteikumiem ir sekas tikai tad, ja ar tiesas nolēmumu kredītiestādei tiek piešķirts moratorijs;

2) Direktīvas 2001/24 32. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tas neaizliedz, ka tāds valsts noteikums kā 2002. gada 20. decembra Likuma Nr. 161/2002 par finanšu iestādēm 98. pants, ar 2008. gada 13. novembra likumu Nr. 129/2008 grozītajā redakcijā, ar kuru pēc moratorija stāšanās spēkā tiek aizliegta vai apturēta jebkāda tiesvedība tiesā pret kredītiestādi, ietekmē tādu citā dalībvalstī pirms moratorija pasludināšanas veiktus nodrošināšanas pasākumus, par kādiem ir pamatlieta.

(¹) OV C 118, 21.4.2012.

Tiesas (virspalāta) 2013. gada 22. oktobra spriedums — Eiropas Komisija/Vācijas Federatīvā Republika

(Lieta C-95/12) (¹)

(Valsts pienākumu neizpilde — Tiesas spriedums, ar kuru konstatēta pienākumu neizpilde — Valsts tiesiskais regulējums, kurā paredzētais bloķējošais mazākums, lai Volkswagen AG akcionāri pieņemtu noteiktus lēmumus, ir 20 %)

(2013/C 367/10)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — E. Montaguti un G. Braun)

Atbildētāja: Vācijas Federālā Republika (pārstāvji — T. Henze, J. Schwarze, J. Möller un J. Kemper)

Priekšmets

Valsts pienākumu neizpilde — Nepilnīga Tiesas 2007. gada 23. oktobra sprieduma lietā C-112/05 Komisija/Vācija par EKL 56. panta 1. punkta pārkāpumu izpilde — Valsts tiesiskais regulējums, kurā izņēmuma gadījumos paredzēts vairāk nekā 80 % pārstāvētā kapitāla vairākums dažiem Volkswagen SA akcionāru lēmumiem, kā arī ļauts Lejassaksijas federālajai zemei ar 20 % pamatkapitāla bloķēt minētos lēmumus — Sankciju aprēķināšana: kavējuma naudas un naudas soda kumulatīvs maksājums

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) Eiropas Komisija atļūdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 118, 21.4.2012.

Tiesas (piektā palāta) 2013. gada 17. oktobra spriedums (Verwaltungsgericht Stuttgart (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Herbert Schaible/Land Baden-Württemberg

(Lieta C-101/12) (¹)

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Lauksaimniecība — Regula (EK) Nr. 21/2004 — Aitu un kazu identifikācijas un reģistrācijas sistēma — Pienākums veikt individuālu elektronisko identifikāciju — Pienākums uzturēt saimniecības reģistru — Spēkā esamība — Eiropas Savienības Pamattiesību harta — Uzņēmējdarbības brīvība — Samērīgums — Vienlīdzība)

(2013/C 367/11)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Verwaltungsgericht Stuttgart

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: Herbert Schaible

Atbildētāja: Land Baden-Württemberg

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Verwaltungsgericht Stuttgart — Padomes 2003. gada 17. decembra Regulas (EK) Nr. 21/2004, ar ko izveido aitu un kazu identifikācijas un reģistrācijas sistēmu un ar ko groza Regulu (EK) Nr. 1782/2003 un Direktīvas 92/102/EEK un 64/432/EEK (OV L 5, 8. lpp.), kurā grozījumi izdarīti ar Padomes 2007. gada 17. decembra Regulu (EK) Nr. 1560/2007 (OV L 340, 25. lpp.), 3. panta 1. punkta, 4. panta 2. punkta, 5. panta 1. punkta, kā arī 9. panta 3. punkta pirmās daļas spēkā esamība, ievērojot Eiropas Savienības Pamattiesību hartu, un it īpaši tās 15. panta 1. punktu un 16. pantu — Aitu un kazu individuālās identifikācijas sistēmas samērīgums

Rezolutīvā daļa:

Uzdoto jautājumu izskatīšanā nav atklāts neviens elements, kas ietekmētu Padomes 2003. gada 17. decembra Regulas (EK) Nr. 21/2004, ar ko izveido aitu un kazu identifikācijas un reģistrācijas sistēmu un ar ko groza Regulu (EK) Nr. 1782/2003 un Direktīvas 92/102/EEK un 64/432/EEK, kas grozīta ar Komisijas 2008. gada 23. septembra Regulu (EK) Nr. 933/2008, 3. panta 1. punkta, 4. panta 2. punkta, 5. panta 1. punkta un 9. panta 3. punkta pirmās daļas, kā arī B pielikuma 2. punkta spēkā esamību.

(¹) OV C 133, 5.5.2012.

Tiesas (virspalāta) 2013. gada 22. oktobra spriedums (Hoge Raad der Nederlanden (Nīderlande) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Staat der Nederlanden/Essent NV u. c.

(Apvienotās lietas no C-105/12 līdz C-107/12) ⁽¹⁾

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Kapitāla brīva aprīte — LESD 63. pants — Īpašumtiesību sistēmas — LESD 345. pants — Elektroenerģijas vai gāzes sadales sistēmu operatori — Privatizācijas aizliegums — Saikņu ar uzņēmumiem, kuri ražo, piegādā vai pārdod elektroenerģiju vai gāzi, aizliegums — Tādu darbību aizliegums, kuras var kaitēt sistēmas pārvaldībai)

(2013/C 367/12)

Tiesvedības valoda — holandiešu

Iesniedzējtiesa

Hoge Raad der Nederlanden

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: Staat der Nederlanden

Atbildētājas: Essent NV (C-105/12), Essent Nederland BV (C-105/12), Eneco Holding NV (C-106/12) un Delta NV (C-107/12)

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Hoge Raad der Nederlanden –LESD 63. un 345. panta interpretācija — Kapitāla brīvas aprītes ierobežojumi — Īpašumtiesību sistēmas — Jēdziens — Valsts tiesiskais regulējums, kurā paredzēts absolūts elektroenerģijas sadales tīklu operatoru privatizācijas aizliegums

Rezolutīvā daļa:

1) LESD 345. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tas attiecas uz tādu privatizācijas aizlieguma sistēmu kā pamatlietās, kura paredz, ka akcijām elektroenerģijas vai gāzes sadales sistēmas operatorā, kurš darbojas Nīderlandes teritorijā, tieši vai netieši jāpieder valsts tiesību aktos noteiktajām valsts iestādēm. Tomēr šī interpretācija nenozīmē, ka LESD 63. pants nav piemērojams tādām valsts tiesību normām kā pamatlietās, ar kurām tiek aizliegta elektroenerģijas vai gāzes sadales sistēmu operatoru privatizācija vai arī aizliegta, pirmkārt, īpašuma vai kontroles saiknes starp sabiedrībām, kuras ietilpst tajā pašā grupā, kurā ietilpst elektroenerģijas vai gāzes sistēmas operators, kas darbojas Nīderlandes teritorijā, un sabiedrībām, kuras ietilpst tajā pašā grupā, kurā ietilpst uzņēmums, kurš šajā pašā teritorijā ražo, piegādā vai pārdod elektroenerģiju vai gāzi, kā arī, otrkārt, tādi šāda operatora un grupas, kurā tas ietilpst, darījumi, kuri var kaitēt attiecīgās sistēmas pārvaldībai;

2) attiecībā uz privatizācijas aizlieguma sistēmu, par kuru ir runa pamatlietās un uz kuru attiecas LESD 345. pants, mērķi, kas ir pamatā likumdevēja izvēlei attiecībā uz izraudzīto īpašumtiesību sistēmu, var tikt ņemti vērā kā primāri vispārējo interešu apsvērumi, lai attaisnotu kapitāla brīvas aprītes ierobežojumu. Attiecībā uz pārējiem aizliegumiem mērķi cīnīties pret šķērssubsīdijām plašākā nozīmē, ieskaitot stratēģiskās informācijas apmaiņu, nodrošināt pārskatāmību elektroenerģijas un gāzes tirgū vai novērst konkurences izkropļošanu kā primāri vispārējo interešu apsvērumi var būt attaisnojums tādu valsts tiesību normu kā pamatlietās radītiem kapitāla brīvas aprītes ierobežojumiem.

⁽¹⁾ OV C 151, 26.5.2012.

Tiesas (virspalāta) 2013. gada 22. oktobra spriedums — Eiropas Komisija/Eiropas Savienības Padome

(Lieta C-137/12) ⁽¹⁾

(Prasība atcelt tiesību aktu — Padomes Lēmums 2011/853/ES — Eiropas Konvencija par tiesisko aizsardzību pakalpojumiem, kas pamatojas uz ierobežotu piekļuvi vai nodrošina to — Direktīva 98/84/EK — Juridiskais pamats — LESD 207. pants — Kopējā tirdzniecības politika — LESD 114. pants — Iekšējais tirgus)

(2013/C 367/13)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — E. Cujo, I. Rogalski, R. Vidal Puig un D. Stefanov)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome (pārstāvji — R. Liudvina-viciute-Cordeiro, J.-P. Hix un H. Legal)

Persona, kas iestājusies lietā prasītājas prasījumu atbalstam: Eiropas Parlaments (pārstāvji — D. Warin un J. Rodrigues)

Personas, kas iestājušās lietā atbildētājas prasījumu atbalstam: Francijas Republika (pārstāvji — G. de Bergues, N. Rouam un D. Colas), Nīderlandes Karaliste (pārstāvji — C. Wissels, M. Bulterman un M. de Ree), Polijas Republika (pārstāvji — B. Majczyna un M. Szpunar), Zviedrijas Karaliste (pārstāvji — A. Falk un C. Stege), Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste (pārstāvji — A. Robinson, pārstāvis, kam palīdz G. Facenna, barrister)

Priekšmets

Prasība atcelt tiesību aktu — Padomes 2011. gada 29. novembra Lēmums 2011/853/ES par to, lai Savienības vārdā parakstītu Eiropas Konvenciju par tiesisko aizsardzību pakalpojumiem, kas pamatojas uz ierobežotu piekļuvi vai nodrošina to (OV L 336, 1. lpp.) — Juridiskā pamata izvēle — Kopējās tirdzniecības politikas jomā piedāvātā pamata aizstāšana ar citu pamatu, kas saistīts ar iekšējā tirgus izveidošanu un darbību — Mērķis veicināt pakalpojumu, kas pamatojas uz ierobežotu piekļuvi, sniegšanu starp Savienību un citām Eiropas valstīm — Savienības ekskluzīvās ārējās kompetences pārkāpums

Rezolutīvā daļa:

- 1) atcelt Padomes 2011. gada 29. novembra Lēmumu 2011/853/ES par to, lai Savienības vārdā parakstītu Eiropas Konvenciju par tiesisko aizsardzību pakalpojumiem, kas pamatojas uz ierobežotu piekļuvi vai nodrošina to;
- 2) atstāt spēkā Lēmuma 2011/853 sekas līdz brīdim, kad saprātīgā termiņā, kas nedrīkst pārsniegt sešus mēnešus, stāsies spēkā jauns uz atbilstošu juridisko pamatu balstīts lēmums;
- 3) Eiropas Savienības Padome atlīdzina tiesāšanās izdevumus;
- 4) Francijas Republika, Nīderlandes Karaliste, Polijas Republika, Zviedrijas Karaliste un Lielbritānijas un Ziemeļrīrijas Apvienotā Karaliste sedz savus tiesāšanās izdevumus pašas.

(¹) OV C 151, 26.5.2012.

Tiesas (piektā palāta) 2013. gada 24. oktobra spriedums — Eiropas Komisija/Spānijas Karaliste

(Lieta C-151/12) (¹)

(Valsts pienākumu neizpilde — Vide — Direktīva 2000/60/EK — Kopienų sistēma Kopienų rīcībai ūdens resursu politikas jomā — Direktīvas 2000/60 4. panta 8. punkta, 7. panta 2. punkta, 10. panta 1. un 2. punkta, kā arī V pielikuma 1.3. un 1.4. punkta transpozīcija — Autonomo kopienu iekšējie upju baseini un upju baseini, kas atrodas vairākās autonomajās kopienās — Spānijas Konstitūcijas 149. panta 3. punkts in fine — Atlikušās kompetences klauzula)

(2013/C 367/14)

Tiesvedības valoda — spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — G. Valero Jordana, E. Manhaeve un B. Simon)

Atbildētāja: Spānijas Karaliste (pārstāvis — A. Rubio González)

Priekšmets

Valsts pienākumu neizpilde — Eiropas Parlamenta un Padomes 2000. gada 23. oktobra Direktīvas 2000/60/EK, ar ko izveido sistēmu Kopienų rīcībai ūdens resursu politikas jomā (OV L 327, 1.lpp.), 4. panta 8. punkta, 7. panta 2. punkta, 10.panta 1. un 2. punkta un V pielikuma 1.3. punkta un 1.4. punkta pārkāpums — Vides mērķi — Dzeramā ūdens ieguvei izmantotais ūdens — Virszemes ūdeņi — Vienas kopienų teritorijā esošie upju baseini

Rezolutīvā daļa:

- 1) neveicot visus vajadzīgos pasākumus, lai transponētu Eiropas Parlamenta un Padomes 2000. gada 23. oktobra Direktīvas 2000/60/EK, ar ko izveido sistēmu Kopienų rīcībai ūdens resursu politikas jomā, 4. panta 8. punktu, 7. panta 2. punktu un 10. panta 1. un 2. punktu, kā arī V pielikuma 1.3. punktu un 1.4.1. punkta i)–iii) apakšpunktu, uz kuriem ir atsauce tās 8. panta 2. punktā, attiecībā uz autonomo kopienu iekšējiem upju baseiniem, kas neatrodas Katalonijā, kā arī Direktīvas 2000/60 7. panta 2. punktu un 10. panta 1. un 2. punktu attiecībā uz autonomo kopienu iekšējiem upju baseiniem, kas atrodas Katalonijā, Spānijas Karaliste nav izpildījusi tai šajā direktīvā paredzētos pienākumus;
- 2) pārējā daļā prasību noraidīt;
- 3) Spānijas Karaliste atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 174, 16.6.2012.

Tiesas (desmitā palāta) 2013. gada 24. oktobra spriedums (Finanzgericht München (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Sandler AG/Hauptzollamt Regensburg

(Lieta C-175/12) (¹)

(Muitas savienība un kopējais muitas tarifs — Preferenciālais režīms Āfrikas, Karību jūras reģiona un Klusā okeāna (ĀKK) valstu grupas izstrādājumu importam — Kotonū nolīguma V pielikuma 1. protokola 16. un 32. pants — Nigērijas izcelsmes sintētisko šķiedru ieviešana Eiropas Savienībā — Pārkāpumi eksportētājvalsts kompetento iestāžu izdotajā preču pārvadājumu sertifikātā EUR.1 — Komisijai paziņotajam zīmoga paraugam neatbilstošs zīmogs — Ar atpakaļejošu spēku izsniegti sertifikāti un sertifikātu aizstājēji — Kopienų Muitas kodekss — 220. un 236. pants — Iespēja retroaktīvi piemērot preferenciālu muitas tarifu, kurš vairs nav spēkā atmaksas pieprasījuma iesniegšanas dienā — Nosacījumi)

(2013/C 367/15)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Finanzgericht München

Lietas dalībnieki pamatprocesā

Prasītāja: Sandler AG

Atbildētāja: Hauptzollamt Regensburg

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — *Finanzgericht München* — Padomes 1992. gada 12. oktobra Regulas (EEK) Nr. 2913/92 par Kopienas Muitas kodeksa izveidi (OV L 302, 1. lpp.) 236. panta 1. punkta, Komisijas 1993. gada 2. jūlija Regulas (EEK) Nr. 2454/93, ar ko nosaka īstenošanas noteikumus Padomes Regulai (EEK) Nr. 2913/92 (OV L 253, 1. lpp.), redakcijā, kurā grozījumi izdarīti ar Komisijas 2007. gada 28. februāra Regulu (EK) Nr. 214/2007 (OV L 62, 6. lpp.), 889. panta 1. punkta otrā ievilkuma, kā arī Partnerattiecību nolīguma starp Āfrikas, Karību jūras reģiona un Klusā okeāna valstu grupas locekļiem, no vienas puses, un Eiropas Kopienu un tās dalībvalstīm, no otras puses, kas parakstīts 2000. gada 23. jūnijā Kotonū (OV L 317, 3. lpp.), V pielikuma pirmā protokola 16. panta un 32. panta interpretācija — Nigērijas izcelsmes sintētisko šķiedru ieviešana Eiropas Savienībā — Iespēja piemērot *a posteriori* preferenciālu muitas tarifu, kurš vairs nav bijis spēkā atmaksas pieprasīšanas dienā — Situācija, kurā prece ir tikusi ieviesta dienā, kad minētais preferenciālais tarifs vēl ir bijis spēkā, taču tā piemērošana ir tikusi atteikta tādēļ, ka zīmogs uz preču aprites sertifikāta EUR.1 nav bijis atbilstošs Komisijai paziņotajam paraugam

Rezolutīvā daļa:

- 1) Komisijas 1993. gada 2. jūlija Regulas (EEK) Nr. 2454/93, ar ko nosaka īstenošanas noteikumus Padomes Regulai (EEK) Nr. 2913/92 par Kopienas Muitas kodeksa izveidi, kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas 2007. gada 28. februāra Regulu (EK) Nr. 214/2007, 889. panta 1. punkta pirmās daļas otrās ievilkums ir jāinterpretē tādējādi, ka tam nav pretrunā nodokļu atmaksas pieprasījums, ja, preces laižot brīvā apgrozībā, ir ticis pieprasīts un piešķirts preferenciāls tarifa režīms, un tikai vēlāk, pēc preferenciālā tarifa režīma termiņa beigām un pēc parasti piemērojamas muitas nodokļa likmes atjaunošanas veicot pēcmuitošanas pārbaudi, importētājvalsts iestādes ir piedzinušas starpību starp trešo valstu izcelsmes precēm piemērojamo muitas nodokli.
- 2) Partnerattiecību nolīguma starp Āfrikas, Karību jūras reģiona un Klusā okeāna valstu grupas locekļiem, no vienas puses, un Eiropas Kopienu un tās dalībvalstīm, no otras puses, kas noslēgts 2000. gada 23. jūnijā Kotonū un kas Kopienas vārdā apstiprināts ar Padomes 2002. gada 19. decembra Lēmumu 2003/159/EK, V pielikuma 1. protokola 16. panta 1. punkta b) apakšpunkts un 32. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka gadījumā, ja pēcmuitošanas pārbaudē atklājas, ka preču aprites sertifikātā EUR.1 ir iespiests eksportētājvalsts iestāžu paziņotajam paraugam neatbilstošs zīmogs, tad importētājvalsts muitas iestādes, tā vietā, lai uzsāktu minētā protokola 32. pantā paredzēto procedūru, var nepieņemt šo sertifikātu un to atdot atpakaļ importētājam, lai tas, pamatojoties uz šā protokola 16. panta 1. punkta b) apakšpunktu, varētu saņemt retroaktīvi izsniegtu jaunu sertifikātu.

- 3) Minētā 1. protokola 16. panta 4. un 5. punkts un 32. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka atbilstoši tiem importētājvalsts iestādes nedrīkst atteikties pieņemt preču aprites sertifikātu EUR.1 kā retroaktīvi izdotu preču aprites sertifikātu EUR.1 1. protokola 16. panta 1. punkta izpratnē, ja tas visās daļās gan atbilst šā paša protokola prasībām, taču ailē "Piezīmes" ir ietverta nevis šā noteikuma 4. punktā paredzētā norāde, bet norāde, kas galu galā ir jāinterpretē tādējādi, ka preču aprites sertifikāts EUR.1 ir ticis izsniegts, piemērojot šā protokola 16. panta 1. punktu. Gadījumā, ja ir šaubas par šā dokumenta īstumu vai attiecīgo preču izcelsmes raksturu, šim iestādēm ir jāuzsāk minētā protokola 32. pantā paredzētā procedūra.

(¹) OV C 194, 30.6.2012.

Tiesas (piektā palāta) 2013. gada 24. oktobra spriedums (Cour de cassation du Grand-Duché de Luxembourg (Luksemburga) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Caisse nationale des prestations familiales/Salim Lachheb un Nadia Lachheb

(Lieta C-177/12) (¹)

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Sociālais nodrošinājums — Regula (EEK) Nr. 1408/71 — Ģimenes pabalsts — Piemaksa par bērnu — Valsts tiesiskais regulējums, kurā paredzēta automātiska piemaksas par bērnu veidā izmaksājama pabalsta piešķiršana — Ģimenes pabalstu nepārklāšanās)

(2013/C 367/16)

Tiesvedības valoda — franču

Iesniedzējtiesa

Cour de cassation du Grand-Duché de Luxembourg

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: Caisse nationale des prestations familiales

Atbildētāji: Salim Lachheb un Nadia Lachheb

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — *Cour de cassation du Grand-Duché de Luxembourg* — Padomes 1971. gada 14. jūnija Regulas (EEK) Nr. 1408/71 par sociālā nodrošinājuma sistēmu

piemērošanu darbiniekiem un viņu ģimenēm, kas pārvietojas Kopienā (OV L 149, 2.lpp.), 1. panta u) punkta i) apakšpunkta, 3. panta, 4. panta 1. punkta h) apakšpunkta un 76. panta interpretācija — LESD 18. un 45. panta, Padomes 1968. gada 15. oktobra Regulas (EEK) Nr. 1612/68 par darba ņēmēju brīvu pārvietošanos Kopienā (OV L 257, 2. lpp.) 7. panta un Padomes 1972. gada 21. marta Regulas (EEK) Nr. 574/72, ar kuru nosaka īstenošanas kārtību Regulai (EEK) Nr. 1408/71 (OV L 74, 1. lpp.), 10. panta interpretācija — “Ģimenes pabalsta” jēdziens — Tāda valsts tiesiskā regulējuma pieļaujamība, kurā paredzēts piešķirt pabalstu par katru apgādājamu bērnu kā nodokļa atvieglojumu darba ņēmējiem, kuri veic savu profesionālo darbību citas dalībvalsts teritorijā — Vienlīdzīga attieksme — Pabalsta piešķiršanas apturēšana nodarbinātības valstī līdz dzīvesvietas dalībvalsts tiesiskajā regulējumā paredzētā pabalsta apmēram — Noteikumi par pārklšanās novēršanu

Rezolutīvā daļa:

1. panta u) punkta i) apakšpunkts un 4. panta 1. punkta h) apakšpunkts Padomes 1971. gada 14. jūnija Regulā (EEK) Nr. 1408/71 par sociālā nodrošinājuma shēmu piemērošanu darbiniekiem, pašnodarbinātām personām un viņu ģimenes locekļiem, kas pārvietojas Kopienā, redakcijā, kas grozīta un atjaunināta ar Padomes 1996. gada 2. decembra Regulu (EK) Nr. 118/97, kurā grozījumi izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2005. gada 13. aprīļa Regulu (EK) Nr. 647/2005, ir jāinterpretē tādējādi, ka tāds pabalsts kā piemaksa par bērnu, kas ir tikusi ieviesta ar 2007. gada 21. decembra Likumu par piemaksu par bērnu, ir ģimenes pabalsts šīs regulas izpratnē.

(¹) OV C 200, 7.7.2012.

Tiesas (trešā palāta) 2013. gada 24. oktobra spriedums (Administrativen sad Sofia-grad (Bulgārija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Stoilov i Ko EOOD/Nachalnik na Mitnitsa Stolichna

(Lieta C-180/12) (¹)

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Lēmuma pamatlietā juridiskā pamata zudums — Uzdoto jautājumu neatbilstība — Tiesvedības izbeigšana pirms sprieduma taisīšanas)

(2013/C 367/17)

Tiesvedības valoda — bulgāru

Iesniedzējtiesa

Administrativen sad Sofia-grad

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs(a)/(i): Stoilov i Ko EOOD

Atbildētājs(a): Nachalnik na Mitnitsa Stolichna

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — *Administrativen sad Sofia-grad* — Komisijas 2008. gada 19. septembra Regulas (EK) Nr. 1031/2008, ar ko groza I pielikumu Padomes Regulā (EEK) Nr. 2658/87 par tarifu un statistikas nomenklatūru un kopējo muitas tarifu (OV L 291, 1. lpp.), un Padomes 1992. gada 12. oktobra Regulas (EEK) Nr. 2913/92 par Kopienas Muitas kodeksa izveidi (OV L 302, 1. lpp.), kā arī Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 41. panta 2. punkta a) apakšpunkta interpretācija — Preču tarifu klasifikācija — Preces (materiāls aizkaru izgatavošanai), ņemot vērā tās īpašības, kā “auduma” klasifikācija ar Kombinētās nomenklatūras kodu 5407 61 30, vai, ņemot vērā tās vienīgo izmantošanas mērķi, kā “aizkaru interjera mēbelējumam” klasifikācija ar kodu 6303 92 10 — Lēmums par valsts prasījumu piedziņu, kurā noteikts pienākums maksāt papildu muitas nodokļus un PVN, atsaucoties uz muitas laboratorijas ekspertīzes slēdzieniem — Tiesiskās pašārvības aizsardzības princips, ņemot vērā muitas deklarācijas iesniegšanas apstākļus

Rezolutīvā daļa:

Uz *Administrativen sad Sofia-grad* (Bulgārija) uzdotajiem jautājumiem atbilde nav jāsniedz.

(¹) OV C 194, 30.6.2012.

Tiesas (trešā palāta) 2013. gada 17. oktobra spriedums (Finanzgericht Düsseldorf (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Yvon Welte/Finanzamt Velbert

(Lieta C-181/12) (¹)

(Kapitāla brīva aprīte — EKL 56.–58. pants — Mantojuma nodoklis — Gadījums, kad mantojuma atstājēja un mantinieka dzīvesvieta ir bijusi trešajā valstī — Mantojuma masa — Nekustamais īpašums, kas atrodas dalībvalstī — Tiesības uz atlaidi no apliekamās bāzes — Atšķirīga attieksme pret rezidenti un nerezidenti)

(2013/C 367/18)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Finanzgericht Düsseldorf

Lietas dalībnieki pamatprocesā

Prasītājs: Yvon Welte

Atbildētāja: Finanzamt Velbert

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — *Finanzgericht Düsseldorf* — LESD 63. un 65. panta interpretācija — Dalībvalsts tiesiskais regulējums mantojuma nodokļa jomā, kurā ar nodokli neapliekamā nekustamā īpašuma vērtības daļa ir noteikta EUR 2 000 apmērā gadījumā, kad mantojuma atstājēja un mantnieka dzīvesvieta ir bijusi trešajā valstī, tajā pat laikā šī ar nodokli neapliekamā summa sasniedz EUR 500 000, gadījumā, ja mantojuma atstājēja vai mantnieka dzīvesvieta ir bijusi valsts teritorijā

Rezolutīvā daļa:

EKL 56. un 58. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tiem pretrunā ir dalībvalsts tiesiskais regulējums par mantojuma nodokļa aprēķināšanu, kas šīs valsts teritorijā esoša nekustamā īpašuma mantošanas gadījumā paredz, ka atlaide no apliekamās bāzes, ja, kā pamatlietas apstākļos, mantojuma atstājējs un mantojuma saņēmējs [mantojuma atstājēja] miršanas laikā ir dzīvojuši tajā trešajā valstī kā Šveices Konfederācija, ir mazāka par atlaidi, kas tiktu piemērota, ja vismaz vienam no viņiem abiem dzīvesvieta tajā pašā laikā būtu bijusi minētajā dalībvalstī.

(¹) OV C 174, 16.6.2012.

Tiesas (trešā palāta) 2013. gada 17. oktobra spriedums (*Hof van Cassatie van België* (Beļģija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — *United Antwerp Maritime Agencies (UNAMAR) NV/Navigation Maritime Bulgare*

(Lieta C-184/12) (¹)

(Romas konvencija par tiesību aktiem, kas piemērojami līgumsaistībām — 3. pants un 7. panta 2. punkts — Pušu izvēles brīvība — Ierobežojumi — Imperatīvās normas — Direktīva 86/653/EEK — Pašnodarbināti tirdzniecības pārstāvji — Preču pirkuma vai pārdošanas līgumi — Pārstāvības līguma laušana pēc pilnvarotāja ierosmes — Valsts transponējošais tiesiskais regulējums, kurā paredzēta aizsardzība, kas pārsniedz direktīvā noteiktās minimālās prasības un paredz arī tirdzniecības pārstāvju aizsardzību pakalpojumu sniegšanas līgumu ietvaros)

(2013/C 367/19)

Tiesvedības valoda — holandiešu

Iesniedzējtiesa

Hof van Cassatie van België

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: *United Antwerp Maritime Agencies (UNAMAR) NV*

Atbildētāja: *Navigation Maritime Bulgare*

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — *Hof van Cassatie van België* — Konvencijas par līgumsaistībām piemērojamiem tiesību

aktiem, kas atvērta parakstīšanai Romā 1980. gada 19. jūnijā (OV 1980, L 266, 1. lpp) 3. panta un 7. panta 2. punkta, kā arī Padomes 1986. gada 18. decembra Direktīvas 86/653/EEK par dalībvalstu tiesību aktu koordinēšanu attiecībā uz pašnodarbinātiem tirdzniecības pārstāvjiem (OV L 382, 17. lpp.) interpretācija — Piemērojamo tiesību izvēles brīvība — Ierobežojumi — Tirdzniecības pārstāvja līgums — Noteikums, kurā kā piemērojams noteiktas principāla valsts tiesības — Vēršanās tās valsts tiesā, kurā atrodas tirdzniecības pārstāvja juridiskā adrese

Rezolutīvā daļa:

1980. gada 19. jūnijā Romā parakstīšanai atklātās Konvencijas par tiesību aktiem, kas piemērojami līgumsaistībām, 3. pants un 7. panta 2. punkts ir interpretējami tādējādi, ka pārstāvības līguma slēdzēju izvēlētas Eiropas Savienības dalībvalsts tiesības, kuras atbilst Padomes 1986. gada 18. decembra Direktīvā 86/653/EEK par dalībvalstu tiesību aktu koordinēšanu attiecībā uz pašnodarbinātiem tirdzniecības pārstāvjiem izvirzītajām minimālās aizsardzības prasībām, citas dalībvalsts tiesa, kurai jāizskata lieta, nepiemērot, dodot priekšroku *lex fori*, pamatojot to ar imperatīvo raksturu, kas šīs dalībvalsts tiesību sistēmā ir piešķirts pašnodarbinātu tirdzniecības pārstāvju statusu regulējošām tiesību normām, var vienīgi tad, ja tiesa, kurai jāskata lieta, pamatoti secina, ka, to transponējot, tās valsts likumdevējs ir uzskatījis par būtisku attiecīgās tiesību sistēmas ietvaros tirdzniecības pārstāvim sniegt aizsardzību, kas ir plašāka par minētajā direktīvā noteikto, šai nolūkā ņemot vērā šāda veida imperatīvo normu raksturu un mērķi.

(¹) OV C 200, 7.7.2012.

Tiesas (otrā palāta) 2013. gada 17. oktobra spriedums (*Högsta domstolen* (Zviedrija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — *Billerud Karlsborg AB, Billerud Skärblacka AB/Naturvårdsverket*

(Lieta C-203/12) (¹)

(Direktīva 2003/87/EK — Siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas kvotu tirdzniecības sistēma — Naudas sods par emisijas apjoma pārsniegšanu — Emisijas apjoma pārsniegšanas jēdziens — Pielīdzināšana pienākumam direktīvā noteiktajā termiņā nodot pietiekamu skaitu kvotu iepriekšējā gada emisijas segšanai neizpildei — Apstākļu, kas atbrīvo no atbildības, neesamība gadījumā, kad faktiski operatora rīcībā ir nenodotās kvotas, izņemot nepārvaramu varu — Naudas soda grozīšanas neiespējamība — Samērīgums)

(2013/C 367/20)

Tiesvedības valoda — zviedru

Iesniedzējtiesa

Högsta domstolen

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāji: Billerud Karlsborg AB, Billerud Skärblacka AB

Atbildētāja: Naturvårdsverket

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — *Högsta domstolen* — Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 13. oktobra Direktīvas 2003/87/EK, ar kuru nosaka sistēmu siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas kvotu tirdzniecībai Kopienā un groza Padomes Direktīvu 96/61/EK (OV L 275, 32. lpp.), 16. panta 3. un 4. punkta interpretācija — Direktīvā paredzētie sodi — Operatora, kurš nenodod pietiekamu skaitu kvotu, lai nosegtu tā emisiju, vēlākais, līdz katra gada 30. aprīlim, pienākums maksāt naudas sodu, pat ja tas tās netiek nodotas nolaidības, administratīvās kļūdas vai tehnisku iemeslu dēļ — Naudas soda atcelšanas vai samazināšanas iespēja vai tās neesamība

Rezolutīvā daļa:

- 1) Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 13. oktobra Direktīvas 2003/87/EK, ar kuru nosaka sistēmu siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas kvotu tirdzniecībai Kopienā un groza Padomes Direktīvu 96/61/EK, 16. panta 3. un 4. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tie nepieļauj tajos paredzētā naudas soda par pārsniegtajām emisijām nepiemērošanu operatoram, kurš, vēlākais, līdz attiecīgā gada 30. aprīlim nav nodevis tā iepriekšējā gada oglekļa dioksīda ekvivalenta emisijām atbilstošās kvotas, pat ja tā rīcībā šajā datumā ir pietiekams skaits kvotu;
- 2) Direktīvas 2003/87 16. panta 3. un 4. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka šajā normā paredzēto fiksēto naudas sodu valsts tiesa, atsaucoties uz samērīguma principu, nevar grozīt.

(¹) OV C 184, 23.6.2012.

Tiesas (astotā palāta) 2013. gada 17. oktobra spriedums (Bundespatentgericht (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Sumitomo Chemical Co. Ltd/Deutsches Patent- und Markenamt

(Lieta C-210/12) (¹)

(Patentu tiesības — Augu aizsardzības līdzekļi — Papildu aizsardzības sertifikāts — Regula (EK) Nr. 1610/96 — Direktīva 91/414/EEK — Ārkārtas atļauja laišanai tirgū saskaņā ar šīs direktīvas 8. panta 4. punktu)

(2013/C 367/21)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Bundespatentgericht

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: Sumitomo Chemical Co. Ltd

Atbildētāja: Deutsches Patent- und Markenamt

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — *Bundespatentgericht* — Eiropas Parlamenta un Padomes 1996. gada 23. jūlija Regulas (EK) Nr. 1610/96 par papildu aizsardzības sertifikāta ieviešanu attiecībā uz augu aizsardzības līdzekļiem (OV L 198, 30. lpp.) 3. panta 1. punkta b) apakšpunkta, kā arī 7. panta 1. punkta interpretācija — Nosacījumi papildu aizsardzības sertifikāta iegūšanai — Iespēja saņemt šo sertifikātu, pamatojoties uz jau esošu tirdzniecības atļauju, kas izdota atbilstoši Direktīvas 91/414/EEK 8. panta 4. punktam — Aktīvā viela klotianidīns

Rezolutīvā daļa:

- 1) Eiropas Parlamenta un Padomes 1996. gada 23. jūlija Regulas (EK) Nr. 1610/96 par papildu aizsardzības sertifikāta ieviešanu attiecībā uz augu aizsardzības līdzekļiem 3. panta 1. punkta b) apakšpunkts ir interpretējams tādējādi, ka tam ir pretrunā izdot papildu aizsardzības sertifikātu augu aizsardzības līdzeklim, attiecībā uz kuru, pamatojoties uz Padomes 1991. gada 15. jūlija Direktīvas 91/414/EK par augu aizsardzības līdzekļu laišanu tirgū, kurā grozījumi izdarīti ar Komisijas 2005. gada 21. septembra Direktīvu 2005/58/EK, 8. panta 4. punktu, ir izdota ārkārtas tirgū laišanas atļauja;
- 2) Regulas Nr. 1610/96 3. panta 1. punkta b) apakšpunkts un 7. panta 1. punkts ir interpretējami tādējādi, ka tiem ir pretrunā pieteikuma papildu aizsardzības sertifikātam iesniegšana pirms datuma, kad attiecīgajam augu aizsardzības līdzeklim ir tikusi piešķirta šīs regulas 3. panta 1. punkta b) apakšpunktā paredzētā tirgū laišanas atļauja.

(¹) OV C 209, 14.7.2012.

Tiesas (otrā palāta) 2013. gada 24. oktobra spriedums — *Land Burgenland, Grazer Wechselseitige Versicherung AG, Austrijas Republika/Eiropas Komisija*

(Apvienotās lietas C-214/12 P, C-215/12 P un C-223/12 P) ⁽¹⁾

(Apelācija — Konkurence — Valsts atbalsts — Atbalsts, kas atzīts par nelikumīgu un nesaderīgu ar kopējo tirgu — Grupai Grazer Wechselseitige (GRAWE) piešķirts atbalsts, privatizējot Bank Burgenland AG — Tīrgus cenas noteikšana — Uzaicinājuma iesniegt piedāvājumu procedūra — Prettiesiski nosacījumi, kam nav ietekmes uz visdārgāko piedāvājumu — “Privātā pārdevēja” kritērijs — Nošķirums starp pienākumiem, kas ir valstij, īstenojot tās publiskas varas prerogatīvas, un pienākumiem, kas ir valstij, rīkojoties kā akcionārei — Pierādījumu sagrozišana — Pienākums norādīt pamatojumu)

(2013/C 367/22)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēji: Land Burgenland (pārstāvji — U. Soltész, P. Melcher un A. Egger, Rechtsanwälte), Grazer Wechselseitige Versicherung AG (pārstāvis — H. Wollmann, Rechtsanwalt), Austrijas Republika (pārstāvji — C. Pesendorfer un M. J. Bauer)

Pārējās lietas dalībnieces: Eiropas Komisija (pārstāvji — L. Flynn, V. Kreuzsitz un T. Maxian Rusche), Austrijas Republika, Land Burgenland)

Persona, kas iestājusies lietā Land Burgenland Austrijas Republikas atbalstam: Vācijas Federatīvā Republika (pārstāvji — K. Petersen kā arī T. Henze un J. Möller)

Priekšmets

Apelācijas sūdzība par Vispārējās tiesas (sestā palāta) 2012. gada 28. februāra spriedumu apvienotajās lietās T-268/08 un T-281/08 *Land Burgenland* un Austrija/Komisija, ar kuru Vispārējā tiesa noraidīja prasības atcelt Komisijas 2008. gada 30. aprīļa Lēmumu 2008/719/EK par valsts atbalstu, ko Austrija piešķirusi *Bank Burgenland* privatizācijā (OV L 239, 32. lpp.) — Savienības tiesību, it īpaši, LESD 107. panta 1. punkta pārkāpums — Kļūdainas *Land Burgenland* garantijas (*Ausfallshaftung*) par labu *Bank Burgenland* vērtējums

Rezolutīvā daļa:

- 1) apelācijas sūdzības noraidīt;
- 2) *Land Burgenland, Grazer Wechselseitige Versicherung AG* un Austrijas Republika atlīdzina tiesāšanās izdevumus;
- 3) Vācijas Federatīvā Republika sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.

⁽¹⁾ OV C 194, 30.6.2012.
OV C 184, 23.6.2012.

Tiesas (trešā palāta) 2013. gada 17. oktobra spriedums (*Landgericht Saarbrücken* (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — *Lokman Emrek/Vlado Sabranovic*

(Lieta C-218/12) ⁽¹⁾

(Regula (EK) Nr. 44/2001 — 15. panta 1. punkta c) apakšpunkts — Jurisdikcija patērētāju līgumu jomā — Šīs jurisdikcijas iespējamā ierobežošana attiecībā uz distanču līgumiem — Cēloņsakarības pastāvēšana starp komerciālo vai profesionālo darbību, kas vērsta uz patērētāja domicila dalībvalsti, izmantojot internetu, un līguma noslēgšanu)

(2013/C 367/23)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Landgericht Saarbrücken

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: Lokman Emrek

Atbildētājs: Vlado Sabranovic

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — *Landgericht Saarbrücken* — Padomes 2000. gada 22. decembra Regulas (EK) Nr. 44/2001 par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komercietās (OV 2001 L 12, 1. lpp.) 15. panta 1. punkta c) apakšpunkta interpretācija — Kompetence patērētāju līgumu jomā — Situācija, kad uzņēmējam ir interneta mājas lapa, kas “vērsta” uz dalībvalsti, kurā ir patērētāja dzīvesvieta — Cēloņsakarības starp šo darbību un patērētāja līguma noslēgšanu vajadzība — Iespējamā kompetences līgumu, kas noslēgti ar patērētājiem, ierobežošana attiecībā uz distanču līgumiem

Rezolutīvā daļa:

Padomes 2000. gada 22. decembra Regulas (EK) Nr. 44/2001 par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komercietās 15. panta 1. punkta c) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tajā nav prasīta cēloņsakarības esamība starp līdzekli, kas ir izmantots komercdarbības vai profesionālās darbības virzībai uz patērētāja domicila dalībvalsti, proti, interneta vietni, un līguma noslēgšanu ar šo patērētāju. Tomēr šādas cēloņsakarības esamība ir uzskatāma par norādi, ka līgums ir piesaistīts šādai darbībai.

⁽¹⁾ OV C 243, 11.8.2012.

Tiesas (trešā palāta) 2013. gada 24. oktobra spriedums (Verwaltungsgericht Hannover (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — *Andreas Ingemar Thiele Meneses/Region Hannover*

(Lieta C-220/12) ⁽¹⁾

(Eiropas Savienības pilsonība — LESD 20. un 21. pants — Tiesības pārvietoties un uzturēties — Dalībvalsts pilsonis — Citā dalībvalstī turpinātas studijas — Atbalsta izglītībai piešķiršana — Pastāvīgās dzīvesvietas nosacījums — Izglītības iegūšanas vieta pieteicēja dzīvesvietas valstī vai kaimiņvalstī — Ierobežots izņēmums — Pieteikuma iesniedzēja īpaši apstākļi)

(2013/C 367/24)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Verwaltungsgericht Hannover

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: *Andreas Ingemar Thiele Meneses*

Atbildētājs: *Region Hannover*

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — *Verwaltungsgericht Hannover* — LESD 20. un 21. panta interpretācija — Atbalsta izglītībai ("BAföG") saņemšana — Dalībvalsts tiesiskais regulējums, atbilstoši kuram šo atbalstu šīs valsts pilsoņi, kuri dzīvo ārvalstīs, var saņemt, ja pastāv "īpaši apstākļi" un ja mācību iestāde atrodas to dzīvesvietas valstī vai tās kaimiņvalstīs

Rezolutīvā daļa:

LESD 20. un 21. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka ar tiem netiek pieļauts tāds dalībvalsts tiesiskais regulējums kā pamatlietā minētais, kurā principā atbalsta izglītībai studijām citā dalībvalstī piešķiršana tiek pakārtota vienam vienīgam apstāklim par pastāvīgo dzīvesvietu šī tiesiskā regulējuma izpratnē valsts teritorijā un, ja pieteicējs ir pilsonis, kura pastāvīgās dzīvesvietas nav šajā teritorijā, šāds atbalsts izglītībai ārvalstīs tiek piešķirts tikai studijām pieteicēja dzīvesvietas valstī vai tās kaimiņvalstī, turklāt tikai tad, ja to pamato īpaši apstākļi.

⁽¹⁾ OV C 287, 22.9.2012.

Tiesas (sestā palāta) 2013. gada 17. oktobra spriedums — Eiropas Komisija/Grieķijas Republika

(Lieta C-263/12) ⁽¹⁾

(Valsts pienākumu neizpilde — Valsts atbalsts — Komisijas lēmums, ar ko ir noteikta atbalsta atgūšana — Neizpilde)

(2013/C 367/25)

Tiesvedības valoda — grieķu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — *M. Patakia* un *B. Stromsky*)

Atbildētāja: Grieķijas Republika (pārstāvji — *P. Mylonopoulos*, *K. Boskovits*, *G. Kanellopoulos*, kā arī *M. Karageorgou*)

Priekšmets

Valsts pienākumu neizpilde — Komisijas 2011. gada 23. februāra Lēmuma 2011/452/ES par valsts atbalstu C 48/08 (ex NN 61/08), ko Grieķija piešķirusi uzņēmumam *Ellinikos Xrysos SA* (izziņots ar dokumenta numuru C(2011) 1006) (OV L 193, 27. lpp.), 2., 3. un 4. panta pārkāpums — Visu to pasākumu neveikšana, kas vajadzīgi, lai atgūtu atbalstu, kurš atzīts par nelikumīgu un nesaderīgu ar kopējo tirgu

Rezolutīvā daļa:

- 1) noteiktajos termiņos neveicot visus pasākumus, kas ir vajadzīgi, lai no *Ellinikos Xrysos AE* atgūtu atbalstu, kas šim uzņēmumam piešķirts saistībā ar Grieķijas valsts veikto nekustamā īpašuma pārdošanu un kas par nelikumīgu un nesaderīgu ar kopējo tirgu ir atzīts ar Komisijas 2011. gada 23. februāra Lēmumu C(2011) 1006, galīgā redakcija, par atbalstu C 48/2008 (ex NN 61/2008), ko Grieķijas Republika piešķirusi *Ellinikos Xrysos AE*, Grieķijas Republika nav izpildījusi pienākumus, kas tai ir paredzēti šī lēmuma 2. un 3. pantā;
- 2) Grieķijas Republika atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 217, 21.7.2012.

Tiesas (trešā palāta) 2013. gada 24. oktobra spriedums (Verwaltungsgericht Hannover (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Samantha Elrick/Bezirksregierung Köln

(Lieta C-275/12) ⁽¹⁾

(Eiropas Savienības pilsonība — LESD 20. un 21. pants — Tiesības uz brīvu pārvietošanos un uzturēšanos — Dalībvalsts pilsonis — Studijas citā dalībvalstī — Atbalsts izglītībai — Nosacījumi — Mācības, kas ilgst divus gadus vai ilgāk — Profesionālu kvalifikāciju apliecināšana diploma iegūšana)

(2013/C 367/26)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Verwaltungsgericht Hannover

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: Samantha Elrick

Atbildētāja: Bezirksregierung Köln

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Verwaltungsgericht Hannover — LESD 20. un 21. panta interpretācija — Atbalsta izglītībai saņemšana ("BAföG") — Valsts tiesiskais regulējums, atbilstoši kuram šo atbalstu var saņemt noteiktai vienu gadu ilgai izglītībai, kas iegūta valsts teritorijā, bet ar ko tiek izslēgts šāds atbalsts pielīdzināmai izglītībai citā dalībvalstī

Rezolutīvā daļa:

LESD 20. un 21. pants ir interpretējami tādējādi, ka tiem ir pretrunā tādā valsts tiesiskais regulējums, kāds aplūkots pamatlietā, atbilstoši kuram atbalsta izglītībai citā dalībvalstī piešķiršana šīs dalībvalsts pilsoni, kas minētajā valstī dzīvo, lai mācītos, ir pakārtota nosacījumam, ka šo mācību noslēgumā ir jāiegūst diploms par profesionālo kvalifikāciju, kas pielīdzināms diplomam, kuru iegūst, pabeidzot atbalstu maksājot valsts profesionālās izglītības skolu pēc vismaz divus gadus ilgām mācībām, tomēr šai personai minētais atbalsts tiktu piešķirts viņas īpašās situācijas dēļ, ja viņa izvēlētos pēdējā minētajā valstī mācīties izglītības iestādē, kas pielīdzināma minētajai citas dalībvalsts iestādei un kurā mācības ilgtu mazāk kā divus gadus.

⁽¹⁾ OV C 250, 18.8.2012.

Tiesas (virspalāta palāta) 2013. gada 22. oktobra spriedums (Nejvyšší správní soud (Čehijas Republika) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Jiří Sabou/Finanční ředitelství pro hlavní město Prahu

(Lieta C-276/12) ⁽¹⁾

(Direktīva 77/799/EEK — Dalībvalstu iestāžu savstarpēja palīdzība tiešo nodokļu jomā — Informācijas apmaiņa pēc lūguma — Nodokļu procedūra — Pamattiesības — Dalībvalsts, kas lūdz informāciju, un dalībvalsts, kas saņēmusi lūgumu, pienākumu apjoma ierobežojums attiecībā pret nodokļa maksātāju — Pienākuma informēt nodokļa maksātāju par lūgumu sniegt palīdzību neesamība — Pienākuma uzaicināt nodokļa maksātāju piedalīties liecinieku nopratināšanā neesamība — Nodokļa maksātāja tiesības apšaubīt informāciju, ar ko apmainās — Informācijas apmaiņas minimālais saturs)

(2013/C 367/27)

Tiesvedības valoda — čehu

Iesniedzējtiesa

Nejvyšší správní soud

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: Jiří Sabou

Atbildētāja: Finanční ředitelství pro hlavní město Prahu

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Nejvyšší správní soud — Padomes 1977. gada 19. decembra Direktīvas 77/799/EEK par dalībvalstu kompetentu iestāžu savstarpēju palīdzību tiešo un netiešo nodokļu jomā (OV L 336, 15. lpp.) 1., 2., 6., 7. panta 1. punkta un 8. panta 1. punkta interpretācija, kā arī Eiropas Savienības Pamattiesību hartas (OV C 303, 1. lpp.) 41. panta 2. punkta a) apakšpunkta interpretācija — Tādas nodokļu maksātāja pamattiesības pret viņu notiekošas nodokļu tiesvedības ietvaros kā tiesības tikt informētam par prasītājas valsts kompetentās iestādes lēmumu nosūtīt informācijas pieprasījumu, piedalīties šī pieprasījuma sagatavošanā, tiesības tikt iepriekš informētam par liecinieku uzklaušāšanu, kas tiek veikta minētajā valstī un tajā piedalīties, kā arī tiesības apstrīdēt šīs valsts kompetentās valsts iestādes sniegtās informācijas patiešumu

Rezolutīvā daļa:

- 1) Savienības tiesības, kuras it īpaši izriet no Padomes 1977. gada 19. decembra Direktīvas 77/799/EEK par dalībvalstu kompetentu iestāžu savstarpēju palīdzību attiecībā uz tiešo nodokļu un apdrošināšanas prēmiju aplikšanu ar nodokļiem, kas grozīta ar Padomes 2006. gada 20. novembra Direktīvu 2006/98/EK, un pamattiesībām tikt uzklaušītam, ir jāinterpretē tādējādi, ka tās dalībvalsts nodokļa maksātājam nepiešķir nedz tiesības tikt informētam par

šis valsts citai dalībvalstij nosūtīto palīdzības lūgumu, lai it īpaši pārbaudītu šī nodokļa maksātāja ienākuma nodokļa deklarācijā sniegto informāciju, nedz tiesības piedalīties šī lūguma, kas nosūtīts dalībvalstij, kura saņēmusi lūgumu, formulēšanā, nedz arī tiesības piedalīties šīs pēdējās minētās valsts organizētajā liecinieku nopratināšanā;

- 2) Direktīvā 77/799, kas grozīta ar Direktīvu 2006/98, nav regulēts jautājums, kādos apstākļos nodokļa maksātājs var apstrīdēt dalībvalsts, kas saņēmusi lūgumu, nosūtītās informācijas pareizumu, un tajā nav noteikta neviena īpaša prasība par nosūtāmās informācijas saturu.

(¹) OV C 273, 8.9.2012

Tiesas (otrā palāta) 2013. gada 24. oktobra spriedums (Augstākās tiesas Senāts (Latvija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Vitālijs Drozdovs/AAS “Baltikums”

(Lieta C-277/12) (¹)

(Transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesiskās atbildības obligātā apdrošināšana — Direktīva 72/166/EKK — 3. panta 1. punkts — Direktīva 90/232/EEK — 1. pants — Ceļu satiksmes negadījums — Nepilngadīga prasības iesniedzēja vecāku nāve — Bērna tiesības uz kompensāciju — Nemantisks kaitējums — Atlīdzība — Obligātās apdrošināšanas segums)

(2013/C 367/28)

Tiesvedības valoda — latviešu

Iesniedzējtiesa

Augstākās tiesas Senāts

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: Vitālijs Drozdovs

Atbildētāja: AAS “Baltikums”

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Augstākās tiesas Senāts — Padomes 1972. gada 24. aprīļa Direktīvas 72/166/EEK par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz civiltiesiskās atbildības apdrošināšanu saistībā ar mehānisko transportlīdzekļu izmantošanu un attiecībā uz kontroli saistībā ar pienākumu apdrošināt šādu atbildību (OV L 103, 1. lpp.) 3. panta un Padomes 1983. gada 30. decembra Otrās direktīvas 84/5/EEK par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesiskās atbildības apdrošināšanu (OV 1984, L 8, 17. lpp.) 1. panta 2. punkta interpretācija — Transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesiskās atbildības apdrošināšana — Zaudējumu, kas obligāti ir jāsedz transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesiskās atbildības apdrošināšanai, noteikšana —

Iespēja obligātajā kompensācijas izmaksā par miesas bojājumiem iekļūt morālo kaitējumu — Valsts tiesiskais regulējums, kurā paredzētais kompensācijas apmērs par sāpēm un garīgām ciešanām ir ievērojami zemāks par apmēru, kāds direktīvās ir noteikts attiecībā uz kompensācijas izmaksu par miesas bojājumiem

Rezolutīvā daļa:

- 1) Padomes 1972. gada 24. aprīļa Direktīvas 72/166/EEK par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz civiltiesiskās atbildības apdrošināšanu saistībā ar mehānisko transportlīdzekļu izmantošanu un attiecībā uz kontroli saistībā ar pienākumu apdrošināt šādu atbildību 3. panta 1. punkts un Padomes 1983. gada 30. decembra Otrās direktīvas 84/5/EEK par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesiskās atbildības apdrošināšanu 1. panta 1. un 2. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesiskās atbildības obligātajai apdrošināšanai ir jāsedz atlīdzība par nemateriālajiem zaudējumiem, kas radušies ceļu satiksmes negadījumā bojā gājušo radniekiem, ciktāl šī atlīdzība saskaņā ar pamatlietā piemērojamajām valsts tiesībām ir paredzēta saistībā ar apdrošinātās personas civiltiesisko atbildību;
- 2) Direktīvas 72/166 3. panta 1. punkts un Otrās direktīvas 84/5 1. panta 1. un 2. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tiem ir pretrunā valsts tiesiskais regulējums, saskaņā ar kuru transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesiskās atbildības obligātā apdrošināšana atlīdzību par nemateriālo kaitējumu, kas atbilstoši valsts tiesību aktiem par civiltiesisko atbildību ir jāmaksā par tuvu ģimenes locekļu nāvi ceļu satiksmes negadījumā, sedz tikai maksimālajā apmērā, kas ir mazāks par to, kāds noteikts Otrās direktīvas 84/5 1. panta 2. punktā.

(¹) OV C 235, 4.8.2012.

Tiesas (ceturtā palāta) 2013. gada 17. oktobra spriedums (Verwaltungsgericht Gelsenkirchen (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Michael Schwarz/Stadt Bochum

(Lieta C-291/12) (¹)

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Brīvības, drošības un tiesiskuma telpa — Biometriskā pase — Pirkstu nospiedumi — Regula (EK) Nr. 2252/2004 — 1. panta 2. punkts — Derīgums — Juridiskais pamats — Pieņemšanas procedūra — Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 7. un 8. pants — Tiesības uz privātās dzīves neaizskaramību — Tiesības uz personas datu aizsardzību — Samērīgums)

(2013/C 367/29)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Verwaltungsgericht Gelsenkirchen

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: Michael Schwarz

Atbildētāja: Stadt Bochum

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — *Verwaltungsgericht Gelsenkirchen* — Padomes 2004. gada 13. decembra Regulas (EK) Nr. 2252/2004 par drošības elementu un biometrijas standartiem dalībvalstu izdotās pasēs un ceļošanas dokumentos (OV L 385, 1. lpp.), redakcijā, kurā grozījumi izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 28. maija Regulu (EK) Nr. 444/2009 (OV L 142, 1. lpp., labotā redakcija OV L 188, 127. lpp.), 1. panta 2. punkta spēkā esamība attiecībā uz Pamattiesību hartas 8. pantu, kā arī uz Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 8. pantu — Personas tiesības saņemt pasi, nenonemot tās pirkstu nospiedumus

Rezolutīvā daļa:

Izvērtējot uzdoto jautājumu, nav noskaidroti apstākļi, kas varētu ietekmēt Padomes 2004. gada 13. decembra Regulas (EK) Nr. 2252/2004 par drošības elementu un biometrijas standartiem dalībvalstu izdotās pasēs un ceļošanas dokumentos, kura ir grozīta ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 6. maija Regulu (EK) Nr. 444/2009, 1. panta 2. punkta spēkā esamību.

(¹) OV C 273, 8.9.2012.

Tiesas (astotā palāta) 2013. gada 17. oktobra spriedums — Eiropas Komisija/Itālijas Republika

(Lieta C-344/12) (¹)

(Valsts pienākumu neizpilde — Valsts atbalsts — Atbalsts, ko Itālijas Republika piešķirusi Alcoa Trasformazioni — Komisijas Lēmums 2010/460/EK, ar kuru konstatēta šī atbalsta nesaderība un uzdots to atgūt — Neizpilde noteiktajā termiņā)

(2013/C 367/30)

Tiesvedības valoda — itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — G. Conte un D. Grespan)

Atbildētāja: Itālijas Republika (pārstāvji — G. Palmieri, pārstāvis, kuram palīdz C. Gerardis, avvocato dello Stato)

Priekšmets

Valsts pienākumu neizpilde — Tādu pasākumu neveikšana, kas vajadzīgi, lai izpildītu Komisijas 2009. gada 19. novembra Lēmuma C(2009) 8112, galīgā redakcija, par valsts atbalstu C 38/A/2004 (ex NN 58/2004) un C 36/B/2006 (ex NN

38/2006), ko Itālijas Republika piešķirusi uzņēmumam Alcoa Trasformazioni srl, 2., 3. un 4. pantu, kā arī LESD 288. panta pārkāpums

Rezolutīvā daļa:

1) noteiktajā termiņā neveicot visus vajadzīgos pasākumus, lai no atbalsta saņēmēja atgūtu valsts atbalstu, kas atzīts par prettiesisku un nesaderīgu ar kopējo tirgu atbilstīgi Komisijas 2009. gada 19. novembra Lēmuma C(2009) 8112, galīgā redakcija, par valsts atbalstu C 38/A/2004 (ex NN 58/2004) un C 36/B/2006 (ex NN 38/2006), ko Itālijas Republika piešķirusi uzņēmumam Alcoa Trasformazioni srl, 1. pantam, Itālijas Republika nav izpildījusi šī lēmuma 2. un 3. pantā paredzētos pienākumus;

2) Itālijas Republika atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 287, 22.9.2012.

Tiesas (trešā palāta) 2013. gada 17. oktobra spriedums (Bundesgerichtshof (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — RLvS Verlagsgesellschaft mbH/Stuttgarter Wochenblatt GmbH

(Lieta C-391/12) (¹)

(Direktīva 2005/29/EK — Negodīga komercprakse — Piemērojamība personām — Maldinoši izlaidumi reklāmrakstos — Dalībvalsts tiesību normas, kas aizliedz jebkādas maksas publikācijas, ja tām nav pievienota piezīme “sludinājums” (“Anzeige”) — Pilnīga saskaņošana — Stingrāki pasākumi — Preses brīvība)

(2013/C 367/31)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Bundesgerichtshof

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: RLvS Verlagsgesellschaft mbH

Atbildētāja: Stuttgarter Wochenblatt GmbH

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — *Bundesgerichtshof* — Eiropas Parlamenta un Padomes 2005. gada 11. maija Direktīvas 2005/29/EK, kas attiecas uz uzņēmēju negodīgu komercpraksi iekšējā tirgū attiecībā pret patērētājiem un ar ko groza Padomes Direktīvu 84/450/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 97/7/EEK, 98/27/EEK un 2002/65/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 2006/2004 (OV L 149, 22. lpp.), un īpaši tās 3. panta 5. punkta, 4. panta, 7. panta 2. punkta, kā arī I pielikuma 11. punkta interpretācija — Maldinoši izlaidumi reklāmrakstos — Dalībvalsts tiesību normas, kas aizliedz maksas publikācijas, ja tām nav pievienota piezīme “sludinājums” (“Anzeige”)

Rezolutīvā daļa:

Tādos apstākļos, kādi pastāv pamatlietā, attiecībā pret preses izdevumu redaktoriem nevar atsaukties uz Eiropas Parlamenta un Padomes 2005. gada 11. maija Direktīvu 2005/29/EK, kas attiecas uz uzņēmēju negodīgu komercpraksi iekšējā tirgū attiecībā pret patērētājiem un ar ko groza Padomes Direktīvu 84/450/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 97/7/EK, 98/27/EK un 2002/65/EK un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 2006/2004 ("negodīgas komercprakses direktīva"), no kā izriet, ka šajos apstākļos šī direktīva ir jāinterpretē tādējādi, ka ar to tiek pieļauts piemērot tādu valsts tiesību normu, saskaņā ar kuru preses izdevumu redaktoriem katrā to periodiskos izdevumos veiktai publikācijai, par kuru tie saņem atlīdzību, ir jāpievieno īpaša norāde, kas šajā gadījumā ir vārds "sludinājums" ("Anzeige"), ja vien šīs publikācijas izkārtojums un noformējums vispārīgi nelauj atpazīt publikācijas reklāmas raksturu.

(¹) OV C 343, 10.11.2012.

Tiesas (desmitā palāta) 2013. gada 24. oktobra spriedums (Inalta Curte de Casație și Justiție (Rumānija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Aģenčia Națională de Administrare Fiscală/SC Rafinăria Steaua Română SA

(Lieta C-431/12) (¹)

(Nodokļi — Pievienotās vērtības nodoklis — Pārmaksātā PVN atlīdzināšana ar ieskaitu — Paziņojuma par ieskaitu atcelšana — Pienākums maksāt nokavējuma procentus nodokļu maksātājam)

(2013/C 367/32)

Tiesvedības valoda — rumāņu

Iesniedzējtiesa

Inalta Curte de Casație și Justiție

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: Aģenčia Națională de Administrare Fiscală

Atbildētāja: SC Rafinăria Steaua Română SA

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Inalta Curte de Casație și Justiție — Padomes 2006. gada 28. novembra Direktīvas 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu (OV L 347, 1. lpp.) 183. panta interpretācija — Pārmaksātā PVN atlīdzināšana ar ieskaitu — Nodokļu iestāžu pienākums maksāt nokavējuma procentus, ja tiesa atceļ paziņojumu par ieskaitu

Rezolutīvā daļa:

Padomes 2006. gada 28. novembra Direktīvas 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu 183. pants ir jāinterpretē

tādējādi, ka ar to netiek pieļauts, ka nodokļu maksātājs, kas ir lūdzis atmaksāt pievienotās vērtības nodokļa pār maksu no pievienotās vērtības nodokļa priekšnodokļa, kas tam bija jāmaksā, nevar saņemt no dalībvalsts nodokļu pārvaldes nokavējuma procentus par šīs iestādes novēloti veikto atmaksu par laika posmu, kad bija spēkā administratīvie akti, kas izslēdza atmaksas pienākumu un vēlāk tika atcelti ar tiesas nolēmumu.

(¹) OV C 399, 22.12.2012.

Tiesas (pirmā palāta) 2013. gada 24. oktobra spriedums (Finanzgericht Hamburg (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Metropol Spielstätten Unternehmersgesellschaft (haftungsbeschränkt)/Finanzamt Hamburg-Bergedorf

(Lieta C-440/12) (¹)

(Nodokļi — PVN — Azartspēles — Dalībvalsts tiesiskais regulējums, ar kuru spēļu automātu ar zemiem laimestiem ekspluatācijai ir uzlikts kumulatīvi PVN un speciālā nodeva — Pieļaujamība — Nodokļa bāze — Nodokļu maksātāja iespēja novirzīt PVN)

(2013/C 367/33)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Finanzgericht Hamburg

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: Metropol Spielstätten Unternehmersgesellschaft (haftungsbeschränkt)

Atbildētāja: Finanzamt Hamburg-Bergedorf

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Finanzgericht Hamburg — Padomes 2006. gada 28. novembra Direktīvas 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu (OV L 347, 1. lpp.) 1. panta 2. punkta pirmā teikuma, 73. panta, 135. panta 1. punkta i) apakšpunkta, kā arī 401. panta interpretācija — Azartspēļu vai naudas spēļu aplikšana ar nodokli — Dalībvalsts tiesību akti, saskaņā ar kuriem PVN un īpašo nodevu par spēļu automātu, ar kuriem var iegūt ierobežotu laimestu, ekspluatāciju iekasē kumulatīvi

Rezolutīvā daļa:

1) Padomes 2006. gada 28. novembra Direktīvas 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu 401. pants, lasot to kopsakarā tās 135. panta 1. punkta i) apakšpunktu, ir jāinterpretē tādējādi, ka pievienotās vērtības nodoklis un valsts speciālā nodeva par azartspēlēm var tikt iekasētas kumulatīvi ar nosacījumu, ka šo pēdējo nodevu nevar raksturot kā apgrozījuma nodokli;

- 2) Direktīvas 2006/112 1. panta 2. punkta pirmais teikums un 73. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tiem nav pretrunā tāda valsts tiesību norma vai prakse, saskaņā ar kuru, pārvaldot spēju automātus ar laimesta iespējām, šo automātu kases ieņēmumu summa pēc tam, kad ir beidzies konkrēts laikposms, tiek ņemta vērā, nosakot nodokļa bāzi;
- 3) Direktīvas 2006/112 1. panta 2. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tam nav pretrunā valsts tiesiskais regulējums par nesaskaņotu nodevu, saskaņā ar kuru maksājama pievienotās vērtības nodoklis tiek ieskaitīts tieši ar šo pirmo minēto nodevu.

(¹) OV C 389, 15.12.2012.

Tiesas (septītā palāta) 2013. gada 17. oktobra spriedums (Kúria (Ungārija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — OTP Bank Nyilvánosan Működő Részvénytársaság/Hochtief Solution AG

(Lieta C-519/12) (¹)

(Jurisdikcija un nolēmumu atzīšana un izpilde civillietās un komerclietās — Regula (EK) Nr. 44/2001 — Īpaša jurisdikcija — 5. panta 1. punkta a) apakšpunkts — “Lietu, kas attiecas uz līgumiem” jēdziens)

(2013/C 367/34)

Tiesvedības valoda — ungāru

Iesniedzējtiesa

Kúria

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: OTP Bank Nyilvánosan Működő Részvénytársaság

Atbildētāja: Hochtief Solution AG

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Kúria — Padomes 2000. gada 22. decembra Regulas (EK) Nr. 44/2001 par jurisdikciju un spriedumu [nolēmumu] atzīšanu un izpildi civillietās un komerclietās (OV L 12, 1. lpp.) 5. panta 1. punkta a) apakšpunkta interpretācija — Dalībvalsts tiesas piekritība attiecībā uz līgumiem — Kreditora prasība, pamatojoties uz aizdevuma līgumu, pret sabiedrību, kurai pieder tās sabiedrības parādnieces kontrolpakete, kura ir līguma otra puse, piemērojot īpašu valsts tiesisko regulējumu par šīs pirmās sabiedrības atbildību

Rezolutīvā daļa:

- 1) Padomes 2000. gada 22. decembra Regulas (EK) Nr. 44/2001 par jurisdikciju un nolēmumu atzīšanu un izpildi civillietās un komerclietās 5. panta 1. punkta a) apakšpunkta izpratnē par “lietu, kas attiecas uz līgumiem”, nav uzskatāms tāds strīds kā

pamatlietā, kur valsts tiesiskajā regulējumā ir noteikts personas pienākums atbildēt par tās kontrolētās sabiedrības parādsaistībām, ja šī persona nav izpildījusi deklarēšanas pienākumus, kuri rodas pēc kontroles iegūšanas šajā sabiedrībā.

(¹) OV C 46, 16.2.2013.

Tiesas (septītā palāta) 2013. gada 17. oktobra spriedums — Isdin, SA/Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi), Bial-Portela & C^a SA

(Lieta C-597/12 P) (¹)

(Apelācija — Kopienas preču zīme — Iebildumu process — Kopienas vārdiskas preču zīmes “ZEBEXIR” reģistrācijas pieteikums — Agrāka vārdiska preču zīme “ZEBINIX” — Relatīvi atteikuma pamati — Regula (EK) Nr. 207/2009 — 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts — Pienākums norādīt pamatojumu)

(2013/C 367/35)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Isdin, SA (pārstāvji — G. Marín Raigal un P. López Ronda, advokāti)

Pārējie lietas dalībnieki: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (pārstāvis — P. Geroulakos), Bial-Portela & C^a, SA

Priekšmets

Apelācijas sūdzība par Vispārējās tiesas (ceturtā palāta) 2012. gada 9. oktobra spriedumu lietā T-366/11 Bial-Portela & C^a/Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB), ar kuru Vispārējā tiesa atcēla Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (ITSB) Apelāciju pirmās padomes 2011. gada 6. aprīļa lēmumu lietā R 1212/2009-1, ar kuru noraidīta apelācijas sūdzība par Iebildumu nodaļas lēmumu noraidīt iebildumus, kurus cēlis Kopienas vārdiskas preču zīmes “ZEBENIX” attiecībā uz precēm un pakalpojumiem, kas ietilpst 3., 5. un 42. klasē, īpašnieks par vārdiskas preču zīmes “ZEBEXIR” attiecībā uz precēm, kas ietilpst 3. un 5. klasē, reģistrācijas pieteikumu — Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts — Sajaukšanas iespēja

Rezolutīvā daļa:

- 1) atcelt Eiropas Savienības Vispārējās tiesas 2012. gada 9. oktobra spriedumu lietā T-366/11 Bial-Portela/ITSB — Isdin (“ZEBEXIR”);
- 2) nodot lietu atpakaļ Eiropas Savienības Vispārējai tiesai un

3) atlikt lēmuma par tiesāšanās izdevumiem pieņemšanu.

(¹) OV C 86, 23.3.2013

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2013. gada 2. septembrī iesniedza Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Ungārija) — Generali-Providencia Biztosító Zrt./Közbeszerzési Hatóság Közbeszerzési Döntőbizottság

(Lieta C-470/13)

(2013/C 367/36)

Tiesvedības valoda — ungāru

Iesniedzējtiesa

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: Generali-Providencia Biztosító Zrt.

Atbildētāja: Közbeszerzési Hatóság Közbeszerzési Döntőbizottság

Prejudiciālie jautājumi

- 1) vai dalībvalstis var saimnieciskās darbības subjektu izslēgt no dalības publiskā iepirkuma līguma slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūrā tādu iemeslu dēļ, kas nav uzskaitīti Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 31. marta Direktīvas 2004/18/EK (¹) par to, kā koordinēt būvdarbu valsts līgumu, piegādes valsts līgumu un pakalpojumu valsts līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūru, 45. pantā, konkrēti — tādu iemeslu dēļ, kas tiek uzskatīti par attaisnotiem, lai aizsargātu sabiedrības intereses, līgumslēdzējas iestādes legītimās intereses, godīgu konkurenci un taisnīgas konkurences nodrošināšanu — un, ja atbilde ir apstiprinoša, vai šāda izslēgšana attiecībā uz saimnieciskās darbības subjektu, kurš ir izdarījis pārkāpumu saistībā ar savu saimniecisko vai profesionālo darbību, kas ir atzīts ar tiesas spriedumu, kuram ir *res iudicata* spēks, pirms ne vairāk kā 5 gadiem, ir saderīga ar minētās direktīvas preambulas otro apsvērumu un LESD 18., 34., 49. un 56. pantu?
- 2) Gadījumā, ja Tiesa uz pirmo jautājumu atbildētu noliedzīgi — vai Direktīvas 2004/18 45. panta 2. punkta pirmā daļa un it īpaši tās c) un d) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka no publiskā iepirkuma līguma slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūras ir jāizslēdz jebkurš saimnieciskās darbības

subjekts, attiecībā uz kuru administratīva vai tiesu iestāde procedūrā konkurences jomā, kura ir ierosināta saistībā ar viņa saimniecisko vai profesionālo darbību, ir atzinusi, ka viņš ir izdarījis pārkāpumu, kura dēļ viņam ir piemērotas tiesiskas sekas konkurences jomā?

(¹) Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 31. marta Direktīva 2004/18/EK par to, kā koordinēt būvdarbu valsts līgumu, piegādes valsts līgumu un pakalpojumu valsts līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūru (OV L 134, 114. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2013. gada 16. septembrī iesniedza Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden (Nīderlande) — F. Faber/Autobedrijf Hazet Ochten BV

(Lieta C-497/13)

(2013/C 367/37)

Tiesvedības valoda — holandiešu

Iesniedzējtiesa

Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: F. Faber

Atbildētāja: Autobedrijf Hazet Ochten BV

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai valsts tiesai vai nu uz efektivitātes principa pamata vai uz Direktīvā 1999/44 (¹) paredzētās augsta līmeņa patērētāju tiesību aizsardzības Savienībā pamata, vai uz citu Savienības noteikumu vai normu pamata pēc savas ierosmes ir jāpārbauda, vai līgumā pircējs ir patērētājs Direktīvas 1999/44 1. panta 2. punkta a) apakšpunkta izpratnē?
- 2) Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir apstiprinoša, vai tā ir arī tad, ja no tiesvedības materiāliem neizriet fakti (vai ir nepilnīgi vai pretrunīgi fakti), kas ļautu noteikt pircēja statusu?
- 3) Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir apstiprinoša, vai tā ir arī apelācijas tiesvedībā, kad pircējs nav iebildis pret pirmās instances tiesas spriedumu, ciktāl šajā spriedumā nav veikta pārbaude (pēc savas ierosmes) un nav pārbaudīts, vai pircējs varētu tikt uzskatīts par patērētāju?

- 4) Vai Direktīva 1999/44 (tās 5. pants) ir jāuzskata par tiesību normu, kas ir līdzvērtīga valsts tiesību normām, kuras valsts tiesību sistēmā ir uzskatāmas par sabiedriskās kārtības tiesību normām?
- 5) Vai efektivitātes princips vai Direktīvā 1999/44 paredzētā augsta līmeņa patērētāju tiesību aizsardzība Savienībā, vai citi Savienības noteikumi vai normas nepieļauj, ka Nīderlandes tiesībās pircējam patērētājam ir paredzēts argumentēšanas un pierādīšanas pienākums attiecībā uz pienākumu (laicīgi) paziņot pārdevējam par piegādātās preces apgalvotu trūkumu?
- 6) Vai efektivitātes princips vai Direktīvā 1999/44 paredzētā augsta līmeņa patērētāju aizsardzība Savienībā vai citi Savienības tiesību noteikumi vai normas nepieļauj, ka Nīderlandes tiesībās pircējam ir noteikts pienākums argumentēt un pierādīt preces neatbilstību un ka šī neatbilstība ir atklājusies sešu mēnešu laikā pēc piegādes? Ko Direktīvas 1999/44 5. panta 3. punktā nozīmē vārdi “neatbilstīb[a], kas izpaužas”, un, konkrētāk, cik lielā mērā patērētājam pircējam ir jākonstatē fakti un apstākļi saistībā ar neatbilstību (tās izcelsmi)? Vai tādējādi pietiek, ka patērētājs pircējs konstatē un pamatotas apstrīdēšanas gadījumā pierāda, ka nopirktās preces nefunkcionē (labi), vai viņam arī ir jākonstatē un pamatotas apstrīdēšanas gadījumā jāpierāda, kurš trūkums izraisīja nopirktās preces nefunkcionēšanu (labi)?
- 7) Vai, atbildot uz iepriekš minētajiem jautājumiem, nozīme ir tam, ka *Faber* šajā tiesvedībā abās instancēs ir palīdzējis advokāts?

(¹) Eiropas Parlamenta un Padomes 1999. gada 25. maija Direktīva 1999/44/EK par dažiem patēriņa preču pārdošanas aspektiem un saistītajām garantijām (OV L 171, 12. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2013. gada 16. septembrī iesniedza *Naczelny Sąd Administracyjny* (Polija) — *Marian Macikowski* — *Komornik Sądowy Rewiru I przy Sądzie Rejonowym w Chojnicach/Dyrektorowi Izby Skarbowej w Gdańsku*

(Lieta C-499/13)

(2013/C 367/38)

Tiesvedības valoda — poļu

Iesniedzējtiesa

Naczelny Sąd Administracyjny

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: *Marian Macikowski* — pildot *Sąd Rejonowy w Chojnicach* tiesu izpildītāja pienākumus

Atbildētājs: *Dyrektorowi Izby Skarbowej w Gdańsku*

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Padomes 2006. gada 28. novembra Direktīva 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu (¹) it īpaši 9. un 193. pants, skatīti kopā ar 199. panta 1. punkta g) apakšpunktu, izrietošo pievienotās vērtības nodokļa [turpmāk tekstā — “PVN”] sistēmu, pieļauj tādu valsts tiesību normu, kāds ir 2004. gada 11. marta Likuma par preču un pakalpojumu nodokli [*Ustawa o podatku od towarów i usług*] (*Dz. U. 2011, Nr. 177, poz. 1054*; ar grozījumiem; turpmāk tekstā — “Likums par PVN”) 18. pants, ar kuru ir ieviesti izņēmumi no šī nodokļa vispārējiem principiem galvenokārt attiecībā uz personām, kam ir pienākums aprēķināt un iekasēt nodokli, radot maksātāja jeb personas, kam ir pienākums nodokļu maksātāja vietā aprēķināt nodokļa apmēru, iekasēt to no nodokļa maksātāja un noteiktajā termiņā iemaksāt to nodokļu iestādei, institūtu?
- 2) Gadījumā, ja uz pirmo jautājumu tiek sniegta apstiprinoša atbilde:
 - a) Vai samērīguma princips, kas ir Savienības tiesību vispārējais princips, pieļauj tādu valsts tiesību normu, kāds ir Likuma par PVN 18. pants, no kura tostarp izriet, ka nodokli par nekustamā īpašuma, proti, lietu, kas ir parādnieka īpašums vai atrodas viņa valdījumā pretēji spēkā esošām tiesību normām, nodošanu piespiedu izpildes ietvaros, aprēķina, iekasē un samaksā piespiedu izpildi veicošais tiesu izpildītājs, kurš kā nodokļa maksātājs ir atbildīgs par šī pienākuma neizpildi?
 - b) Vai Direktīvas 206., 250. un 252. pants, kā arī no tiem izrietošais neitralitātes princips, pieļauj tādu valsts tiesību normu, kāds ir Likuma par PVN 18. pants, saskaņā ar kuru šajā tiesību normā norādītajam maksātājam ir pienākums aprēķināt, iekasēt un samaksāt preču un pakalpojumu nodokli par preču, kas ir nodokļu maksātāja īpašums vai atrodas viņa valdījumā pretēji spēkā esošām tiesību normām, nodošanu, kas notiek piespiedu izpildes ietvaros, un izdarīt to nodokļu maksātājam piemērojamā taksācijas periodā tās summas apmērā, kas tiek iegūta no preces pārdošanas, atskaitot preču un pakalpojumu nodokli un atbilstošo nodokļa likmi, neatskaitot no šīs summas priekšnodokli par laikposmu no taksācijas perioda sākuma līdz šī nodokļa iekasēšanai no nodokļa maksātāja?

(¹) OV L 347, 1. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2013. gada 16. septembrī iesniedza *Naczelny Sąd Administracyjny* (Polija) — *Gmina Międzyzdroje/Minister Finansów*

(Lieta C-500/13)

(2013/C 367/39)

Tiesvedības valoda — poļu

Iesniedzējtiesa

Naczelny Sąd Administracyjny

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: *Gmina Międzyzdroje*

Atbildētājs: *Minister Finansów*

Prejudiciālais jautājums

Vai, ievērojot Padomes 2006. gada 28. novembra Direktīvas 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu⁽¹⁾ (OV L 347, 1. lpp.; ar grozījumiem) 167., 187. un 189. pantu, kā arī neitralitātes principu, ir pieļaujamas tādas valsts tiesību normas, kāds ir 2004. gada 11. marta Likuma par preču un pakalpojumu nodokli (Dz.U. 2011, Nr. 177., 1054. punkts; ar grozījumiem) 91. panta 7. un 7.a punkts, kurā ir paredzēts, ka, ja tiek mainīts kapitālieguldījuma preču izmantošanas mērķis no tāda apgrozījuma, kas nedod tiesības atskaitīt priekšnodokli, uz apgrozījumu, kas ļauj izmantot šīs tiesības, nav iespējama vienreizēja korekcija, bet tā ir jāveic piecu viens otram sekojošu gadu laikā un attiecībā uz nekustamo īpašumu — 10 gadu laikā, skaitot no gada, kurā kapitālieguldījuma preces tika nodotas ekspluatācijā?

⁽¹⁾ OV L 347, 1. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2013. gada 25. septembrī iesniedza *Hoge Raad der Nederlanden* (Nīderlande) — X/Otrs lietas dalībnieks: *Staatssecretaris van Financiën*

(Lieta C-512/13)

(2013/C 367/40)

Tiesvedības valoda — holandiešu

Iesniedzējtiesa

Hoge Raad der Nederlanden

Lietas dalībnieki pamatprocesā

Prasītājs: X

Atbildētājs: *Staatssecretaris van Financiën*

Prejudiciālie jautājumi:

- 1) Vai pastāv netieša nošķiršana uz pilsonības pamata vai darba ņēmēju brīvas pārvietošanās šķērslis — kam nepieciešams attaisnojums, ja dalībvalsts tiesiskajā regulējumā migrējošiem darba ņēmējiem tiek paredzēta iespēja bez nodokļa iekasēšanas kompensēt ekspatriācijas izdevumus un darba ņēmējam, kurš laikposmā pirms darba uzsākšanas šajā dalībvalstī dzīvoja ārvalstīs vairāk nekā 150 km attālumā no šīs dalībvalsts robežas, bez citu pierādījumu iesniegšanas var tikt piešķirta vispārēji noteikta izdevumu kompensācija bez nodokļa iekasēšanas, pat ja kompensācijas summa pārsniedz faktiskos ekspatriācijas izdevumus, kamēr darba ņēmējam, kurš minētajā laikposmā dzīvoja ne tik lielā attālumā no šīs dalībvalsts, kompensācija bez nodokļa iekasēšanas ir atkarīga no pierādāmu faktisko ekspatriācijas izdevumu apmēra?
- 2) Ciktāl atbilde uz 1. jautājumu ir apstiprinoša: vai attiecīgais Nīderlandes tiesiskais regulējums, kas ietverts 1965. gada Noteikumos par algas nodokļa piemērošanu, šajā gadījumā ir balstīts uz primāriem vispārējo interešu apsvērumiem?
- 3) Ciktāl atbilde arī uz 2. jautājumu ir apstiprinoša: vai minētajā tiesiskajā regulējumā paredzētais 150 km kritērijs šajā gadījumā pārsniedz to, kas nepieciešams, lai sasniegtu tajā izvirzīto mērķi?

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2013. gada 26. septembrī iesniedza *Landgericht München I* (Vācija) — *Ettayebi Bouzalmate/Kreisverwaltung Kleve*

(Lieta C-514/13)

(2013/C 367/41)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Landgericht München I

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: *Ettayebi Bouzalmate*

Atbildētājs: *Kreisverwaltung Kleve*

Prejudiciālais jautājums

Vai no Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 16. decembra Direktīvas 2008/115/EK par kopīgiem standartiem un procedūram dalībvalstīs attiecībā uz to trešo valstu valstspiederīgo atgriešanu, kas dalībvalstī uzturas nelikumīgi⁽¹⁾, 16. panta 1. punkta izriet dalībvalsts pienākums turēšanu apsardzībā izraidīšanas nolūkā parasti īstenot īpašās aizturēšanas

telpās arī tad, ja šādas telpas pastāv tikai vienā šīs dalībvalsts federālā sadalījuma vienībā, bet nepastāv citā vienībā, kurā saskaņā ar šīs dalībvalsts federālo sadalījumu reglamentējošajiem noteikumiem tiek īstenota aizturēšana?

(¹) OV L 348, 98. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2013. gada 27. septembrī iesniedza Bundesgerichtshof (Vācija) — Dimensione Direct Sales s.r.l., Michele Labianca/Knoll International S.p.A.

(Lieta C-516/13)

(2013/C 367/42)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Bundesgerichtshof

Lietas dalībnieki pamatprocesā

Atbildētāji un kasācijas sūdzības iesniedzēji: *Dimensione Direct Sales s.r.l., Michele Labianca*

Prasītāja un kasācijas tiesvedībā atbildētāja: *Knoll International S.p.A.*

Prejudiciālie jautājumi

1) Vai izplatīšanas tiesības saskaņā ar Direktīvas 2001/29/EK (¹) 4. panta 1. punktu aptver tiesības publiski piedāvāt iegādāties darba oriģinālu vai kopijas?

Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir apstiprinoša:

2) Vai tiesības publiski piedāvāt iegādāties darba oriģinālu vai kopijas aptver ne tikai piedāvājumus noslēgt līgumu, bet arī reklāmas pasākumus?

3) Vai izplatīšanas tiesības ir pārkāptas arī tad, ja, pamatojoties uz piedāvājumu, darba oriģināla vai kopiju iegāde nenotiek?

(¹) Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 22. maija Direktīva 2001/29/EK par dažu autortiesību un blakustiesību aspektu saskaņošanu informācijas sabiedrībā (OV L 167, 10. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2013. gada 26. septembrī iesniedza Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) (Apvienotā Karaliste) — The Queen on the application of Eventech Ltd/The Parking Adjudicator

(Lieta C-518/13)

(2013/C 367/43)

Tiesvedības valoda — angļu

Iesniedzējtiesa

Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: *The Queen*, pamatojoties uz *Eventech Ltd* pieteikumu

Atbildētājs: *The Parking Adjudicator*

Ieinteresētās personas: *London Borough of Camden, Transport for London*

Prejudiciālie jautājumi

1) Vai autobusu braukšanas joslas uz valsts ceļa padarīšana par pieejamu melnajiem taksometriem, bet ne parastajiem taksometriem šīs autobusu braukšanas joslas darbības laikā ietver "valsts līdzekļu" izmantošanu LESD 107. panta 1. punkta izpratnē šīs lietas kontekstā?

2) a) Nosakot, vai autobusu braukšanas joslas uz valsts ceļa padarīšana par pieejamu melnajiem taksometriem, bet ne parastajiem taksometriem šīs autobusu braukšanas joslas darbības laikā ir selektīva darbība LESD 107. panta 1. punkta izpratnē, kas ir atbilstošais mērķis, atsaucoties uz kuru ir jāizvērtē jautājums, vai melnie taksometri un parastie taksometri atrodas salīdzināmā situācijā, skatoties no tiesiskā un faktu viedokļa?

b) Ja ir iespējams pierādīt, ka atbilstošais mērķis 2.(a) jautājuma nolūkā vismaz daļēji ir izveidot drošu un efektīvu transporta sistēmu, ka pastāv drošības un/vai efektivitātes apsvērumi, kas pamato atļauju melnajiem taksometriem braukt pa autobusu braukšanas joslām, un ka minētais nav piemērojams tādā pašā veidā attiecībā uz parastajiem taksometriem, vai var uzskatīt, ka pasākums nav selektīvs LESD 107. panta 1. punkta izpratnē?

c) Vai, atbildot uz 2.(b) jautājumu, ir jāņem vērā, vai dalībvalsts, kas atsauca uz šādu pamatojumu, turklāt ir arī pierādījusi, ka privilģētā attieksme pret melnajiem taksometriem salīdzinājumā ar parastajiem taksometriem ir samērīga un nepārsniedz nepieciešamo?

3) Vai autobusu braukšanas joslas uz valsts ceļa padarīšana par pieejamu melnajiem taksometriem, bet ne parastajiem taksometriem šīs autobusu braukšanas joslas darbības laikā var ietekmēt tirdzniecību starp dalībvalstīm LESD 107. panta 1. punkta izpratnē gadījumā, ja attiecīgais ceļš atrodas Londonas centrā un nepastāv šķēršļi citu dalībvalstu pilsoņiem iegūt īpašumā vai vadīt melnos vai parastos taksometrus?

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2013. gada 1. oktobrī iesniedza Juzgado Contencioso-Administrativo n° 1 de Ferrol (Spānija) — Ministerio de Defensa, Navantia S.A./Concello de Ferrol

(Lieta C-522/13)

(2013/C 367/44)

Tiesvedības valoda — spāņu

Iesniedzējtiesa

Juzgado Contencioso-Administrativo n° 1

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: Ministerio de Defensa, Navantia S.A.

Atbildētājs: Concello de Ferrol

Prejudiciālais jautājums

Vai NAVANTIA, S.L. piešķirtais atbrīvojums no nekustamā īpašuma nodokļa atbilst Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 107. pantam un vai LESD 107. pantam atbilst tas, ka dalībvalsts (SPĀNIJA) var noteikt atbrīvojumu no nodokļa par valsts īpašumā esošu zemes gabalu (nekustamais īpašums ar kadastra numuru 2825201QA5422N0001YG), kas ir nodots lietošanā privātai sabiedrībai, kuras kapitāldaļas pilnībā pieder valstij (NAVANTIA, S.L.), kurā tā ražo preces un sniedz pakalpojumus, kas var tikt tirgoti starp dalībvalstīm?

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2013. gada 3. oktobrī iesniedza Amtsgericht Karlsruhe (Vācija) — Eycke Braun/Land Baden-Württemberg

(Lieta C-524/13)

(2013/C 367/45)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Amtsgericht Karlsruhe

Lietas dalībnieki pamatprocesā

Prasītājs: Eycke Braun

Atbildētāja: Land Baden-Württemberg

Prejudiciālais jautājums

Vai Padomes 1969. gada 17. jūlija Direktīva 69/335/EEK par netiešajiem nodokļiem, ko uzliek kapitāla piesaistīšanai⁽¹⁾, redakcijā, kurā grozījumi izdarīti ar Padomes 1985. gada 10. jūnija Direktīvu 85/303/EEK⁽²⁾, ir jāinterpretē tādējādi, ka nodevas, ko valsts dienesta notārs saņem par tāda notariāla aktu noformēšanu, ar ko apliecina tiesisku darījumu, kura priekšmets ir kapitālsabiedrības pārveidošana par cita veida kapitālsabiedrību, ir nodokļi direktīvas izpratnē, kaut arī pārņemotās vai juridisko formu mainošās sabiedrības pārveidošanas rezultātā kapitāls nepalieklinās?

⁽¹⁾ OV L 249, 25. lpp.

⁽²⁾ Padomes 1985. gada 10. jūnija Direktīva, kas groza Direktīvu 69/335/EEK par netiešiem nodokļiem, ko uzliek kapitāla piesaistīšanai (OV L 156, 23. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2013. gada 8. oktobrī iesniedza Tribunal administratif de Strasbourg (Francija) — Geoffrey Léger/Ministre des affaires sociales et de la santé, Établissement français du sang

(Lieta C-528/13)

(2013/C 367/46)

Tiesvedības valoda — franču

Iesniedzējtiesa

Tribunal administratif de Strasbourg

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: Geoffrey Léger

Atbildētājs: Ministre des affaires sociales et de la santé, Établissement français du sang

Prejudiciālais jautājums

Vai Direktīvas 2004/33/EK⁽¹⁾ III pielikuma kontekstā tas, ka vīrietim, kuram ir bijušas dzimumattiecības ar vīrieti, pats par sevi ir tāda dzimumuzvedība, kas ir pamats riskam saslimt ar smagām infekcijas slimībām, ko pārnēsā ar asinīm, un pamato pastāvīgas asins ziedošanas iespējas izslēgšanu personām, kurām

ir bijusi šāda dzimumuzvedība, vai arī tas atkarībā no katras attiecīgās lietas apstākļiem varētu būt tikai tāda dzimumuzvedība, kas ir pamats riskam saslimt ar smagām infekcijas slimībām, ko pārnēsā ar asinīm, un pamato pagaidu asins ziedošanas iespējas izslēgšanu personām uz noteiktu laiku, izbeidzot ar risku saistītu uzvedību?

(¹) Komisijas 2004. gada 22. marta Direktīva 2004/33/EK par Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2002/98/EK piemērošanu attiecībā uz dažām tehniskajām prasībām asinīm un asins komponentiem (OV L 91, 25. lpp).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2013. gada 17. oktobrī iesniedza *Cour constitutionnelle* (Beļģija) — *Mohamed M'Bođ/Conseil des ministres*

(Lieta C-542/13)

(2013/C 367/47)

Tiesvedības valoda — franču

Iesniedzējtiesa

Cour constitutionnelle

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: *Mohamed M'Bođ*

Atbildētājs: *Conseil des ministres*

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Padomes 2004. gada 29. aprīļa Direktīvas 2004/83/EK par obligātajiem standartiem, lai kvalificētu trešo valstu valstspiederīgos vai bezvalstniekus kā bēgļus vai kā personas, kam citādi nepieciešama starptautiska aizsardzība, šādu personu statusu un piešķirtās aizsardzības saturu (¹) 2. panta e) un f) punkti, 15., 18., 28. un 29. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka ne tikai personai, kurai, pamatojoties uz tās pieteikumu, neatkarīga dalībvalsts iestāde ir piešķirusi alternatīvo aizsardzības statusu, ir jābūt tiesīgai uz šīs direktīvas 28. un 29. pantā paredzēto sociālo aizsardzību un veselības aprūpi, bet arī ārzemniekam, kuram dalībvalsts administratīvā iestāde ir atļāvusi uzturēties šīs dalībvalsts teritorijā un kurš cieš no tādas slimības, kas ir saistīta ar reālu risku viņa dzīvībai vai viņa fiziskajai integritātei vai reālu necilvēcīgas vai pazemojošas izturēšanās risku, ja viņa izcelsmes valstī vai dzīvesvietas valstī vispār nav pieejama atbilstoša ārstēšana?
- 2) Ja uz pirmo prejudiciālo jautājumu ir sniedzama atbilde, kas paredz, ka abu aprakstīto kategoriju personām ir jābūt tiesīgām uz šīs pašas direktīvas 20. panta 3. punktā, 28. panta 2. punktā un 29. panta 2. punktā paredzēto sociālo aizsardzību un veselības aprūpi, vai tie ir jāinterpretē tādējādi, ka dalībvalstīm uzliktais pienākums ņemt vērā mazāk aizsargātu personu, piemēram, invalīdu īpašo situāciju, nozīmē, ka tām ir jāpiešķir 1987. gada 27. februāra Likumā par invaliditātes pabalstiem paredzētie pabalsti, ņemot vērā, ka, pamatojoties uz 1976. gada 8. jūlija Konstitutīvo publisko sociālās aprūpes centru likumu, saistībā ar invaliditāti var tikt piešķirta sociālā palīdzība?

(¹) OV L 304, 12. lpp.

VISPĀRĒJĀ TIESA

Vispārējās tiesas 2013. gada 5. novembra spriedums —
Rusal Armenal/Padome

(Lieta T-512/09) ⁽¹⁾

(Dempings — Dažu veidu alumīnija folijas, kuras izcelsme ir Armēnijā, Brazīlijā un Ķīnas Tautas Republikā, imports — Armēnijas pievienošanās PTO — Uzņēmuma, kas darbojas tirgus ekonomikas apstākļos, statuss — Regulas (EK) Nr. 384/96 2. panta 7. punkts — Saderība ar antidempinga nolīgumu — LESD 277. pants)

(2013/C 367/48)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Rusal Armenal ZAO (Erevāna, Armēnija) (pārstāvis — B. Evtimov, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome (pārstāvji — sākotnēji J.-P. Hix, pārstāvis, kam palīdz G. Berrisch un G. Wolf, avocats, vēlāk J.-P. Hix un B. Driessen, pārstāvis, kam palīdz G. Berrisch, un visbeidzot J.-P. Hix un B. Driessen)

Persona, kas iestājusies lietā atbildētājas prasījumu atbalstam: Eiropas Komisija (pārstāvji — M. França un C. Clyne)

Priekšmets

Prasība atcelt Padomes 2009. gada 24. septembra Regulu (EK) Nr. 925/2009, ar ko piemēro galīgu antidempinga maksājumu un galīgi iekasē pagaidu maksājumu, kurš noteikts tādas dažu veidu alumīnija folijas importam, kuras izcelsme ir Armēnijā, Brazīlijā un Ķīnas Tautas Republikā (OV L 262, 1. lpp.)

Rezolutīvā daļa:

- 1) atcelt 2009. gada 24. septembra Padomes Regulu (EK) Nr. 925/2009, ar ko piemēro galīgu antidempinga maksājumu un galīgi iekasē pagaidu maksājumu, kurš noteikts tādas dažu veidu alumīnija folijas importam, kuras izcelsme ir Armēnijā, Brazīlijā un Ķīnas Tautas Republikā, ciktāl tā attiecas uz Rusal Armenal ZAO;
- 2) Eiropas Savienības Padome atlīdzina Rusal Armenal tiesāšanās izdevumus;
- 3) Komisija sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.

⁽¹⁾ OV C 80, 27.3.2010.

Vispārējās tiesas 2013. gada 5. novembra spriedums —
Capitalizaciones Mercantiles/ITSB — Leineweber (“X”)

(Lieta T-378/12) ⁽¹⁾

(Kopienas preču zīme — Iebildumu process — Kopienas grafiskas preču zīmes “X” reģistrācijas pieteikums — Agrāka Kopienas grafiska preču zīme “X” — Relatīvi atteikuma pamati — Sajaukšanas iespēja — Apzīmējumu līdzība — Agrākas preču zīmes atšķirtspēja — Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts)

(2013/C 367/49)

Tiesvedības valoda — spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Capitalizaciones Mercantiles Ltda (Bogota, Kolumbija) (pārstāvji — J. Devaureix un L. Montoya Terán, advokāti)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (pārstāvis — J. Crespo Carrillo)

Otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībniece, persona, kas iestājusies lietā Vispārējā tiesā: Leineweber GmbH & Co. KG (Herford, Vācija) (pārstāvji — S. Jackermeier un D. Wiedemann, advokāti)

Priekšmets

Prasība par ITSB Apelāciju pirmās padomes 2012. gada 15. maija lēmumu lietā R 1524/2011-1 attiecībā uz iebildumu procesu starp Leineweber GmbH & Co. KG un Capitalizaciones Mercantiles Ltda

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) Capitalizaciones Mercantiles Ltda atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 366, 24.11.2012.

Vispārējās tiesas 2013. gada 24. oktobra rīkojums —
Stromberg Menswear/ITSB — Leketoy Stormberg Inter
("STORMBERG")

(Lieta T-451/12) ⁽¹⁾

(Kopienas preču zīme — Atcelšanas process — Agrāka Kopienas vārdiska preču zīme "STORMBERG" — Īpašnieka atteikšanās no apstrīdētās preču zīmes — Lēmums par atcelšanas procesa pabeigšanu — Pieteikums par restitutio in integrum — Pienākums norādīt pamatojumu — Regulas (EK) Nr. 207/2009 58. panta 1. punkts, 76. panta 1. punkts un 81. panta 1. punkts — Prasība, kas daļēji ir acīmredzami nepieņemama un daļēji acīmredzami juridiski nepamatota)

(2013/C 367/50)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Stromberg Menswear Ltd (Leeds, Apvienotā Karaliste) (pārstāvji — A. Tsoutsanis, advokāts, un C. Tulley, solicitor)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (pārstāvis — J. Crespo Carrillo)

Otra procesa ITS B Apelāciju padomē dalībniece, persona, kas iestājusies lietā Vispārējā tiesā: Leketoy Stormberg Inter AS (Kristiansand S, Norvēģija) (pārstāvji — sākotnēji T. Mølsgaard un J. Løje, advokāti)

Priekšmets

Prasība par ITS B Apelāciju ceturtās padomes 2012. gada 3. augusta lēmumu lietā R 389/2012-4 attiecībā uz atcelšanas procesu starp Stromberg Menswear Ltd un Leketoy Stormberg Inter AS

Rezolutīvā daļa:

1) prasību noraidīt;

2) Stromberg Menswear Ltd atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 63, 2.3.2013.

Vispārējās tiesas 2013. gada 24. oktobra rīkojums —
Stromberg Menswear/ITSB — Leketoy Stormberg Inter
("STORMBERG")

(Lieta T-457/12) ⁽¹⁾

(Kopienas preču zīme — Kopienas vārdiska preču zīme "STORMBERG" — Apelācijas sūdzība par lūgumu pārvērst Kopienas preču zīmi par valsts preču zīmju reģistrācijas pieteikumiem — Apelācijas sūdzības nepieņemamība Apelāciju padomē — Acīmredzami juridiski nepamatota prasība)

(2013/C 367/51)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Stromberg Menswear Ltd (Leeds, Apvienotā Karaliste) (pārstāvji — A. Tsoutsanis, advokāts, un C. Tulley, solicitor)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (pārstāvis — J. Crespo Carrillo)

Otra procesa ITS B Apelāciju padomē dalībniece, persona, kas iestājusies lietā Vispārējā tiesā: Leketoy Stormberg Inter AS (Kristiansand S, Norvēģija) (pārstāvji — sākotnēji T. Mølsgaard, vēlāk — J. Løje, advokāti)

Priekšmets

Prasība atcelt ITS B Apelāciju ceturtās padomes 2012. gada 3. augusta lēmumu lietā R 428/2012-4 attiecībā uz Leketoy Stormberg Inter AS lūgumu pārvērst Kopienas preču zīmi par valsts preču zīmju reģistrācijas pieteikumiem

Rezolutīvā daļa:

1) prasību noraidīt;

2) Stromberg Menswear Ltd atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 63, 2.3.2013.

Prasība, kas celta 2013. gada 2. augustā — APRAM/Eiropas Komisija

(Lieta T-403/13)

(2013/C 367/52)

Tiesvedības valoda — portugāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: APRAM — Administração dos Portos da Região Autónoma da Madeira, SA (Funchal, Portugāle) (pārstāvis — M. Gorjão-Henriques, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītājas prasījumi:

— atcelt Eiropas Komisijas 2013. gada 27. marta Lēmuma C(2013) 1870, galīgā redakcija, ar kuru tiek samazināts Kohēzijas fonda ieguldījums projektā “RAM [Madeiras autonomā reģiona] ostas infrastruktūras attīstība — *Caniçal* osta”, Madeira, Portugāle, 1. un 2. pantu;

— atzīt, ka šajā lietā nav piemērojama Regula (EK) Nr. 16/2003 ⁽¹⁾ un, precīzāk, tās 7. pants, būtisku procesuālu pārkāpumu dēļ, Regulas (EK) Nr. 1164/94 ⁽²⁾ neievērošanas dēļ, vai, katrā ziņā, vispārējo tiesību principu, kas ir spēkā ES tiesību sistēmā, pārkāpumu dēļ;

— piespriest Eiropas Komisijai izmaksāt attiecīgo atlikumu;

— pakārtoti:

a) atzīt procedūras par jau samaksāto summu atgūšanu un tiesību ieturēt vēl nesamaksāto atlikumu noilgumu;

b) atzīt pienākumu samazināt Eiropas Komisijas veikto korekciju attiecībā uz iespējamām pretlikumībām, kas var noteikt visa atlikuma nesamaksāšanu un visu izdevumu, kas samaksāti pēc 2003. gada 3. jūnija, bet par kuriem rēķini sagatavoti laikā no 2002. gada jūnija līdz 2003. gada februārim, atgūšanu;

— katrā ziņā, piespriest Eiropas Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza sešus pamatus.

1) Pirmais pamats: noteikumu par izdevumu atbilstību pārkāpums

Ar apstrīdēto lēmumu tiek pārkāptas tiesību normas par Līguma piemērošanu, īpaši normas, kas ir saistītas ar izdevumu atbilstību, lai tie varētu tikt finansēti no Eiropas fondiem, proti, Regulas (EK) Nr. 1164/94 11. pants un Regulas (EK) Nr. 16/2003 7. pants. Šajā jautājumā lietas dalībniekiem ir domstarpības par to, vai izdevumi, kas ir apmaksāti pēc atbilstības laikposma sākuma un tā laikā, ir uzskatāmi par izdevumiem, kas atbilst Eiropas finansējumam, lai gan rēķins par tiem tika sagatavots iepriekš.

2) Otrais pamats: Regulas (EK) Nr. 16/2003 7. panta prettiesiskums būtisku procesuālo pārkāpuma un augstāka spēka tiesību normas pārkāpuma dēļ

Lēmums ir prettiesisks arī tādēļ, ka tā pamatā ir Regula Nr. 16/2003, kas ir prettiesiska, jo to nav pieņēmusi Komisāru kolēģija, ne, pamatojoties uz pilnvarojuma procedūru, ne rakstveida procedūru, ne kādu citu vienkāršoto procedūru atbilstoši Komisijas Reglamentam ⁽³⁾, jo ar to nav ievērots šī reglamenta 18. pants, un ciktāl Komisija Regulas (EK) Nr. 16/2003 7. pantam ir piemērojusi interpretāciju, kas ir pretrunā Regulai (EK) Nr. 1164/94.

3) Trešais pamats: subsidiaritātes principa pārkāpums

Subsidiaritātes princips nozīmē, ka ir jāpieņem valsts tiesību normas, kas piemērojamas izdevumu atbilstībai, jo ekonomiskā, sociālā un teritoriālā kohēzija ir joma, kurā Savienībai un dalībvalstīm ir dalītā kompetence un kuras ietvaros tādējādi ir jāievēro šis princips. Tomēr Regulā Nr. 16/2003 tas ir pārkāpts, jo tajā ne tikai nav atsaucies uz šo principu, bet ar to arī netiek pamatota sistēmas, kas tajā tiek ieviesta attiecībā uz šo principu, nepieciešamība.

4) Ceturtais pamats: tiesiskās pašāvības principa un tiesiskās noteiktības principa pārkāpums un iestādes pienākuma ievērot pašas izdotos aktus pārkāpums

Saskaņā ar pastāvīgu Eiropas Komisijas administratīvo praksi attiecīgā tiesību norma tika interpretēta veidā, kuru šajā gadījumā aizstāv APRAM.

Šī interpretācija esot ņemta no Komisijas pilnvarotiem avotiem un tā esot paziņota gan Portugāles Republikai, gan citām dalībvalstīm, un atbilstoši tās saturam Portugāles valstij bija tiesības uzskatīt, ka rēķini, kas ir saņemti pirms tam, kad pieprasījums pilnā apmērā tika saņemts Komisijā, un apmaksāti pēc tam, ir atbilstīgi. Tā uzskatīja arī kompetentās valsts iestādes. Tādējādi APRAM radās tiesiskā pašāvība, ka šie izdevumi bija faktiski atbilstīgi.

Interpretācijas, kuru šobrīd aizstāv Komisija, piemērošana acīmredzami pārkāpj tiesiskās noteiktības principu, radot APRAM ievērojamu finansiālu slogu, lai gan tas nav ne taisnīgs, ne paredzams.

5) Piektais pamats: samērīguma principa pārkāpums

Pat ja ir taisnība, ka atbilstoši Regulas Nr. 1164/94 II pielikuma H pantam Eiropas Komisija var veikt finanšu korekcijas, kuras tās uzskata par nepieciešamām, un tādēļ piešķirtais atbalsts var tikt pilnībā vai daļēji atcelts, tai ir jāievēro arī samērīguma princips, ņemot vērā konkrētā gadījuma apstākļus, piemēram,

pārkāpuma veidu un finansiālo seku, kādas var radīt iespējami pārvaldes vai kontroles sistēmas trūkumi, apmēru, lai netiktu izvēlēts nesamērīgs pasākums. Tādējādi nav saprotams, kā varēja tikt paredzēta pilnīga piešķirtā atbalsta atcelšana, jo korekcija 100 % apmērā ir piemērojama tikai tad, ja trūkumi pārvaldes un kontroles sistēmās vai konstatētā pārkāpuma smagums ir pielīdzināmi pilnīgai Kopienų noteikumu neievērošanai, kas nozīmē, ka visi maksājumi ir prettiesiski. Ja tas tā nav, šīs iestādes piedāvā korekcijas tikai 5 %, 2 % apmērā vai pat nepiemēro nekādas korekcijas.

Attiecīgās tiesību normas interpretācijas grūtības ir izšķirošs atbildību mīkstinošs faktors, kurš Eiropas Komisijai vienmēr ir jāņem vērā. Atbilstoši aprakstītajiem apstākļiem, lai sasniegtu vēlamā mērķi, pastāv mazāk ierobežojoši pasākumi — samazinātas likmes korekcija vai korekcijas nepiemērošana. Attiecīgi, pat ja Komisija nolēmu piemērot korekciju piešķirtajam atbalstam, kā tas nav noticis, šī korekcija nekādā gadījumā nevarētu pārsniegt 5 % un tai faktiski ir jābūt mazākai vai līdzvērtīgai ar nulli.

6) Sestais pamats: noilgums

Katrā ziņā iespējai pieprasīt izdevumu, kas ir radušies līdz 2003. gada 3. jūnijam, atmaksu jau ir iestājies noilgums, jo pēdējais rēķins ir sagatavots 2003. gada 28. februārī, proti, trīs mēnešus un divas dienas pirms attiecīgā datuma. Tomēr atbilstoši [1995. gada] 18. decembra Regulai Nr. 2988/95⁽⁴⁾ noilguma termiņš prasības celšanai ir četri gadi, skaitot no pārkāpuma veikšanas.

(¹) Komisijas 2003. gada 6. janvāra Regula (EK) Nr. 16/2003, ar ko paredz īpašus sīki izstrādātus noteikumus Padomes Regulas (EK) Nr. 1164/94 piemērošanai attiecībā uz izdevumu atbilstīgumu Kohēzijas fonda daļēji finansētu pasākumu kontekstā (OV L 2, 7. lpp.).
 (²) Padomes 1994. gada 16. maija Regula (EK) Nr. 1164/94 par Kohēzijas fonda izveidi (OV L 130, 1. lpp.).
 (³) OV L 308, 8.12.2000, 26. lpp.
 (⁴) Padomes 1995. gada 18. decembra Regula (EK, Euratom) Nr. 2988/95 par Eiropas Kopienų finanšu interešu aizsardzību (OV L 312, 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2013. gada 2. augustā — Companhia Previdente un Socitrel/Komisija

(Lieta T-409/13)

(2013/C 367/53)

Tiesvedības valoda — portugāļu

Lietas dalībnieki

Prasītājas: COMPANHIA PREVIDENTE — Sociedade de Controle de Participações Financeiras, SA (Lisabona, Portugāle) un

SOCITREL — Sociedade Industrial de Trefilaria, SA (Trofa, Portugāle) (pārstāvji — D. Proença de Carvalho, J. Caimoto Duarte, F. Proença de Carvalho un T. Luisa Faria, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītāju prasījumi:

— atzīt prasību par pieņemamu un pamatotu;

— atcelt Eiropas Komisijas Konkurences ģenerāldirektorāta 2013. gada 24. maija Lēmumu Nr. D/2013/048425 par atteikumu maksātspējas neesamības dēļ samazināt naudas sodu, kas SOCITREL piemērots procedūrā par LESD 101. panta un EEZ līguma 53. panta pārkāpumu, kurā par tā samaksu solidāri atbildīga tika atzīta arī COMPANHIA PREVIDENTE;

— piemērot prasītājām naudas soda samazinājumu tāpēc, ka tās nespēj to samaksāt.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītājas izvirza divus pamatus, kas būtībā ir šādi:

1) Pirmais pamats: pienākuma norādīt pamatojumu saskaņā ar LESD 296. pantu neizpilde, Eiropas Komisijai atstājot bez ievēribas COMPANHIA PREVIDENTE koncerna iesniegtos savas maksātspējas pierādījumus

— Prasītājas apgalvo, ka LESD 296. panta pārkāpums esot noticis ar to, ka nav nedz pienācīgi izklāstīts atteikuma maksātspējas neesamības dēļ samazināt naudas sodu pamatojums, jo netika īpaši izvērtēti priekšnosacījumi, kam atbilstoši gan Eiropas Komisijas lēmumu pieņemšanas praksei (proti, Pamatnostādņu naudas soda aprēķināšanai, piemērojot Regulas Nr. 1/2003 23. panta 2. punkta a) apakšpunktu⁽¹⁾), turpmāk tekstā — “Pamatnostātnes”, 35. pantā noteiktajam), gan Eiropas Savienības tiesu judikatūrai jautājumā par maksātspēju, ir jāiestājas, lai tādēļ tiktu piešķirts naudas soda samazinājums, nedz pienācīgi iztirzāti arī Eiropas Komisijā notikušajā attiecīgajā procedūrā [COMPANHIA PREVIDENTE] izvirzītie argumenti jautājumā par COMPANHIA PREVIDENTE koncerna atbilstību minētajiem priekšnosacījumiem.

2) Otrais pamats: kļūda faktos, acīmredzama kļūda vērtējumā un samērīguma principa pārkāpums, COMPANHIA PREVIDENTE koncerna maksātspējas neesamības dēļ nesamazināt naudas sodu

— Prasītājas apgalvo, ka esot pieļauta kļūda faktos un acīmredzama kļūda vērtējumā, kā pārkāpts samērīguma princips, jo nedz pienācīgi tika ņemti vērā visi būtiskie fakti, nedz adekvāti izvērtēti pierādījumi, ko COMPANHIA PREVIDENTE iesniegusi attiecīgajā procedūrā naudas soda pārskatīšanai maksāspējas neesamības dēļ saskaņā ar Pamatnostādņu 35. pantu, tādējādi saglabājot naudas sodu, kas pārsniedz COMPANHIA PREVIDENTE koncerna pašreizējās finansiālās iespējas.

Turklāt, pamatojoties uz LESD 261. pantu, prasītājas lūdz maksāspējas neesamības dēļ samazināt SOCITREL piemēroto naudas sodu, par kuru COMPANHIA PREVIDENTE ir solidāri atbildīga.

(¹) OV 2006, C 210, 2. lpp.

Prasība, kas celta 2013. gada 20. augustā — Fard and Sarkandi/Padome

(Lieta T-439/13)

(2013/C 367/54)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāji: Mohammad Moghaddami Fard (Teherāna, Irāna) un Ahmad Sarkandi (Apvienotie Arābu Emirāti) (pārstāvji — M. Taher, Solicitor, M. Lester, Barrister, un S. Kentridge, QC)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome

Prasītāju prasījumi:

— atcelt Padomes 2013. gada 6. jūnija Lēmumu 2013/270/KĀDP, ar kuru groza Lēmumu 2010/413/KĀDP, ar ko paredz ierobežojošus pasākumus pret Irānu (OV L 156, 10. lpp.), un Padomes 2013. gada 6. jūnija Īstenošanas regulu (ES) Nr. 522/2013, ar kuru īsteno Regulu (ES) Nr. 267/2012 par ierobežojošiem pasākumiem pret Irānu (OV L 156, 3. lpp.);

— piespriest Padomei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāji izvirza piecus pamatus.

- 1) Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka Padome ir pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā, uzskatot, ka jebkurš no sarakstā iekļaušanas kritērijiem ir izpildīts attiecībā pret jebkuru no prasītājiem, un ka nav atbilstoša juridiska pamata prasītāju iekļaušanai sarakstā.
- 2) Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka Padome bez pienācīga juridiska pamata ir paredzējusi noteikt ceļošanas aizliegumu prasītājiem.

3) Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka Padome nav sniegusi pienācīgu vai pietiekamu pamatojumu prasītāju iekļaušanai apstrīdētajos pasākumos.

4) Ar ceturto pamatu tiek apgalvots, ka Padome nav ievērojusi prasītāju tiesības uz aizstāvību un efektīvu tiesību aizsardzību tiesā.

5) Ar piekto pamatu tiek apgalvots, ka ar Padomes lēmumu iekļaut prasītājus sarakstā ir bez pamatojumu un nesamērīgi pārkāptas prasītāju pamattiesības, ieskaitot tiesības uz viņu īpašuma, ģimenes dzīves, uzņēmējdarbības un reputācijas aizsardzību.

Apelācijas sūdzība, ko par Civildienesta tiesas 2013. gada 11. jūlija spriedumu lietā F-111/10 AN/Komisija 2013. gada 20. septembrī iesniedza AN

(Lieta T-512/13 P)

(2013/C 367/55)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: AN (Brisele, Beļģija) (pārstāvji — É. Boigelot un R. Murru, advokāti)

Otra lietas dalībniece: Eiropas Komisija

Prasījumi

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

— atcelt Eiropas Savienības Civildienesta tiesas (otrā palāta) 2013. gada 11. jūlija spriedumu lietā F-111/10 AN/Komisija;

— nosūtīt lietu atkārtotai izskatīšanai Civildienesta tiesai;

— piespriest atbildētājai atlīdzināt visus tiesāšanās izdevumus pirmajā instancē un pārsūdzības instancē.

Pamati un galvenie argumenti

Savas apelācijas sūdzības pamatošanai apelācijas sūdzības iesniedzēja izvirza divus pamatus.

- 1) Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka esot pārkāpts pienākums sniegt pamatojumu, kas jāsniedz Civildienesta tiesai, izskatot pirmajā instancē norādīto pamatu par pieļautajiem pārkāpumiem izmeklēšanā attiecībā uz apelācijas sūdzības iesniedzēju, jo pārsūdzētā sprieduma 95. un 96. punktā sniegtais pamatojums esot bijis kļūdainš, vai katrā ziņā nepietiekams.

- 2) Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka Civildienesta tiesa esot sagrozījusi faktus un pierādījumus, jo tā secināja, ka apelācijas sūdzības iesniedzēja ir saņēmusi aizsardzību, kas paredzēta Eiropas Savienības Civildienesta noteikumu 22.a panta 3. punktā, un tādēļ, ka Civildienesta secināja, ka apelācijas sūdzības iesniedzēja neesot sniegusi nekādas norādes par to, ka administratīvā pārbaude attiecībā uz viņu ir uzsākta, lai izrēķinātos ar viņu (attiecas uz pārsūdzētā sprieduma 87., 88. un 94. punktu).

Prasība, kas celta 2013. gada 30. septembrī — Kenzo/ITSB — Tsujimoto (“KENZO ESTATE”)

(Lieta T-528/13)

(2013/C 367/56)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Kenzo (Parīze, Francija) (pārstāvji — P. Roncaglia, G. Lazzeretti, F. Rossi un N. Parrotta, advokāti)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībniece: Kenzo Tsujimoto (Osaka, Japāna)

Prasītājas prasījumi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu daļā, kurā akceptēta preču zīmes “Kenzo Estate” starptautiska reģistrācija Nr. 1016742, ko attiecina uz Eiropas Savienību, attiecībā uz “(pārtikas) olīveļļu; (pārtikas) vīnogu kauliņu eļļu; pārtikas eļļām un taukiem; rozīnēm; apstrādātiem dārzeņiem un augļiem; saldētiem dārzeņiem; neapstrādātiem pākšaugiem; apstrādātiem gaļas produktiem; apstrādātiem jūras produktiem”, kas ietilpst 29. klasē; “konditorejas izstrādājumiem; maizi un smalkmaizītēm; vīna etiķi; salātu mērcēm; garšvielām (izņemot pikantās garšvielas); pikantajām garšvielām; picām; hotdogiem (sviestmaizēm); gaļas pīrāgiem; ravioli”, kas ietilpst 30. klasē un “(svaigām) vīnogām; (svaigām) olīvēm; (svaigiem) augļiem; (svaigiem) dārzeņiem; sēklām un sīpoliem”, kas ietilpst 31. klasē;
- piespriest ITSB atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, kas prasītājai radušies šajā tiesvedībā;
- piespriest Kenzo Tsujimoto atlīdzināt prasītājas tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja: otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībniece

Attiecīgā Kopienas preču zīme: vārdiska preču zīme “KENZO ESTATE” attiecībā uz precēm un pakalpojumiem, kas ietilpst 29., 30., 31., 35., 41. un 43. klasē — starptautiska reģistrācija Nr. W 1 016 724

Iebildumu procesā pretstatītās preču zīmes vai apzīmējuma īpašniece: prasītāja

Pretstatītā preču zīme vai apzīmējums: Kopienas preču zīme “KENZO” attiecībā uz precēm, kas ietilpst 3., 18. un 25. klasē

Iebildumu nodaļas lēmums: iebildumus noraidīt

Apelāciju padomes lēmums: apelācijas sūdzību daļēji noraidīt

Izvirzītie pamati: Padomes Regulas Nr. 207/2009 8. panta 5. punkta pārkāpums

Prasība, kas celta 2013. gada 7. oktobrī — Vakoma/ITSB — VACOM (“VAKOMA”)

(Lieta T-535/13)

(2013/C 367/57)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Vakoma GmbH (Magdeburg, Vācija) (pārstāvis — P. Kazzler, advokāts)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībniece: VACOM Vakuum Komponenten & Messtechnik GmbH (Jena, Vācija)

Prasītājas prasījumi:

- atceļot atbildētāja Apelāciju pirmās padomes 2013. gada 1. augusta lēmumu lietā R 0908/2012-1, kas paziņots 2013. gada 6. augustā, kā arī atceļot atbildētāja Iebildumu nodaļas 2012. gada 12. marta lēmumu, noraidīt kā nepamatotus iebildumus Nr. B1 833 915;
- piespriest atbildētājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja: prasītāja

Attiecīgā Kopienas preču zīme: grafiska preču zīme "VAKOMA" attiecībā precēm un pakalpojumiem, kas ietilpst 7., 40. un 42. klasē — Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikums Nr. 9 437 963

Iebildumu procesā pretstatītās preču zīmes vai apzīmējuma īpašniece: VACOM Vakuum Komponenten & Messtechnik GmbH

Pretstatītā preču zīme vai apzīmējums: Kopienas vārdiska preču zīme "VACOM" attiecībā uz precēm, kas ietilpst 7., 9. un 42. klasē

Iebildumu nodaļas lēmums: iebildumus apmierināt

Apelāciju padomes lēmums: apelācijas sūdzību noraidīt

Izvirzītie pamati: Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums

Prasība, kas celta 2013. gada 4. oktobrī — Roeckl Sporthandschuhe/ITSB — Roeckl Handschuhe & Accessoires (rokas attēls)

(Lieta T-537/13)

(2013/C 367/58)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Roeckl Sporthandschuhe GmbH & Co. KG (Minhene, Vācija) (pārstāvis –O. Baumann, advokāts)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībniece: Roeckl Handschuhe & Accessoires GmbH & Co. KG (Minhene, Vācija)

Prasītājas prasījumi:

- atcelt apstrīdēto ITSB Apelāciju ceturrtās padomes 2013. gada 22. jūlija lēmumu tiktāl, ciktāl tajā ir daļēji apmierināta personas, kas iestājusies lietā, apelācijas sūdzība un noraidīts Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikums attiecībā uz precēm, kas ietilpst 18. klasē: ādas un ādas imitācijas izstrādājumi, it īpaši, naudasmaki, kabatas portfeli, atslēgu maciņi, ciktāl tie ietilpst 18. klasē, un 25. klasē: apģērba gabali, it īpaši, cimdi, ciktāl tie ietilpst 25. klasē;
- piespriest personai, kas iestājusies lietā, atlīdzināt prasītājas tiesāšanās izdevumus, tostarp tos, kas radušies iebildumu un apelācijas procesā, kā arī piespriest atbildētājam (ITSB) segt savus tiesāšanās izdevumus pašam.

Pamati un galvenie argumenti

Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja: prasītāja

Attiecīgā Kopienas preču zīme: grafiska preču zīme, kurā ir attēlota roka, attiecībā uz precēm, kas ietilpst 18., 25. un 28. klasē – Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikums Nr. 6 961 965

Iebildumu procesā pretstatītās preču zīmes vai apzīmējuma īpašniece: Roeckl Handschuhe & Accessoires GmbH & Co. KG

Pretstatītā preču zīme vai apzīmējums: Kopienas grafiska preču zīme un Vācijas grafiska preču zīme "Roeckl", kurā ir ietverts rokas attēls, attiecībā uz precēm, kas ietilpst 18. un 25. klasē

Iebildumu nodaļas lēmums: iebildumus noraidīt

Apelāciju padomes lēmums: iebildumu nodaļas lēmumu daļēji atcelt

Izvirzītie pamati: Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums

Prasība, kas celta 2013. gada 4. oktobrī — Three-N-Products/ITSB — Munindra ("PRANAYUR")

(Lieta T-543/13)

(2013/C 367/59)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Three-N-Products Private Ltd (New Delhi, Indija) (pārstāvis — N. Colombo, advokāts)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībniece: Munindra Holding BV (Lelystad, Nīderlande)

Prasītājas prasījumi:

- pilnībā atcelt Apelāciju ceturrtās padomes 2013. gada 25. jūlija lēmumu Nr. R 638/2012-4 un attiecīgi atteikt pieteiktās preču zīmes "PRANAYUR" reģistrāciju;
- piespriest ITSB atlīdzināt Three-N-Products Private Ltd radušos tiesāšanās izdevumus;
- piespriest Munindra Holding BV atlīdzināt Three-N-Products Private Ltd radušos tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja: otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībniece

Attiecīgā Kopienas preču zīme: vārdiska preču zīme "PRANAYUR" attiecībā uz precēm, kas ietilpst 5. un 30. klasē — Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikums Nr. 7 170 095

Iebildumu procesā pretstatītās preču zīmes vai apzīmējuma īpašniece: prasītāja

Pretstatītā preču zīme vai apzīmējums: vārdiska preču zīme "AYUR" un grafiskas preču zīmes, kas ietver vārdisku elementu "Ayur"

Iebildumu nodaļas lēmums: iebildumus noraidīt

Apelāciju padomes lēmums: apelācijas sūdzību noraidīt

Izvirzītie pamati: Padomes Regulas Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums

Prasība, kas celta 2013. gada 20. oktobrī — Šumelj u.c./ Eiropas Savienība

(Lieta T-546/13)

(2013/C 367/60)

Tiesvedības valoda — horvātu

Lietas dalībnieki

Prasītāji: Ante Šumelj (Zagreba, Horvātija), Dubravka Bašljan (Zagreba), Đurđica Crnčević (Sv. Ivan Zelina, Horvātija), Miroslav Lovrenković (Križevci, Horvātija) (pārstāvis — Mato Krmek, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Savienība

Prasītāju prasījumi:

— pagaidu nolēmumā atzīt, ka Eiropas Komisija nav izpildījusi tai Pievienošanās akta 36. pantā noteikto pienākumu pārraudzīt Līguma par Horvātijas Republikas pievienošanos Eiropas Savienībai izpildi daļā, kas attiecas uz tiesu izpildītāju dienesta ieviešanu Horvātijas Republikas tiesu sistēmā (minētā akta VII pielikuma 1. punkts);

— pamatojoties uz Eiropas Savienības ārpuslīgumisko atbildību saskaņā ar LESD 340. panta otro daļu, piespriest Eiropas Savienībai atlīdzināt prasītājiem nodarīto (mantisko un nemantisko) kaitējumu;

— piespriest Eiropas Savienībai segt tiesāšanās izdevumus;

— turklāt Vispārējai tiesai atlikt jautājuma par prasījuma apmēru iztirzāšanu, kamēr nav stājies likumīgā spēkā šajā tiesvedībā pieņemamais pagaidu nolēmums.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāji izvirza trīs pamatus.

1) Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka, neliegusi atcelt sarunu par pievienošanos Eiropas Savienībai laikā Horvātijas Republikas pieņemtos likumus, kuros izveidots un reglamentēts tiesu izpildītāju dienests, Eiropas Komisija esot pārkāpusi Pievienošanās akta, kas ir Horvātijas Republikas ar Eiropas Savienības dalībvalstīm noslēgtā Līguma par pievienošanos Eiropas Savienībai [*Narodne novine — Međunarodni ugovori n° 2/12* (Oficiālais Vēstnesis — starptautiskie nolīgumi)] neatņemama sastāvdaļa, 36. pantu (attiecībā uz minētā akta VII pielikuma 1. punktu). Pievienošanās akta 36. pantā Komisijai ir noteikts pienākums pārraudzīt (*monitoring*) visas saistības, ko Horvātijas Republika ir uzņēmusies sarunās par pievienošanos Eiropas Savienībai, tādējādi arī Horvātijas Republikas uzņemtās juridiskās saistības izveidot tiesu izpildītāju dienestu un radīt visus vajadzīgos nosacījumus minētā dienesta pilnīgai iekļaušanai Horvātijas tiesību sistēmā līdz 2012. gada 1. janvārim.

2) Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka ar norādīto pārkāpumu Eiropas Komisija esot tieši nodarījusi kaitējumu prasītājiem, kuri bija izraudzīti tiesu izpildītāju amatu ieņemšanai un tiesiski pašāvēs, ka darbu uzsāks 2012. gada 1. janvārī.

3) Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka, neizpildījusi tai Pievienošanās līgumā noteiktos pienākumus, Komisija esot acīmredzami un rupji pārkāpusi tai piekrietošās rīcības brīvības robežas un, tādējādi pievildama prasītāju (izraudzīto tiesu izpildītāju amatu kandidātu) tiesisko pašāvēību, tiem nodarījusi ievērojamu mantisku un nemantisku kaitējumu, kas tai ir jāatlīdzina saskaņā ar LESD 340. panta otro daļu.

Prasība, kas celta 2013. gada 8. oktobrī — Rosian Express/ ITSB (kārbas forma)

(Lieta T-547/13)

(2013/C 367/61)

Tiesvedības valoda — rumāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Rosian Express Srl (Mediaș, Rumānija) (pārstāvis — E. Grecu, advokāts)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Prasītājas prasījumi:

- atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) Apelāciju piektās padomes lēmumu;
- piespriest ISTB atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Attiecīgā Kopienas preču zīme: trīsdimensiju preču zīme, kurā attēlota kārbas forma, attiecībā uz precēm un pakalpojumiem, kas ietilpst 28. un 35. klasē

Pārbaudītāja lēmums: reģistrācijas pieteikumu noraidīt

Apelāciju padomes lēmums: apelācijas sūdzību noraidīt

Izvirzītie pamati: Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums

Prasība, kas celta 2013. gada 15. oktobrī — Aderans/ITSB — Ofer (“VITALHAIR”)

(Lieta T-548/13)

(2013/C 367/62)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Aderans Company Ltd (Tokija, Japāna) (pārstāvis — M. Graf, advokāts)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībiece: Ofer (Troisdorf, Vācija)

Prasītājas prasījumi:

- atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) Apelāciju pirmās padomes 2013. gada 1. augusta lēmumu apelācijas lietā R 1467/2012-1;
- piespriest atbildētājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja: prasītāja

Attiecīgā Kopienas preču zīme: grafiska preču zīme “VITALHAIR” attiecībā uz precēm, kas ietilpst 3., 21. un 26. klasē — Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikums Nr. 7 254 378

Iebildumu procesā pretstatītās preču zīmes vai apzīmējuma īpašniece: Ofer

Pretstatītā preču zīme vai apzīmējums: Kopienas vārdiskas preču zīme “Haar-vital” un Vācijas grafiska preču zīme “HAARVITAL” attiecībā uz precēm un pakalpojumiem, kas ietilpst 3., 26. un 44. klasē

Iebildumu nodaļas lēmums: iebildumus daļēji apmierināt

Apelāciju padomes lēmums: apelācijas sūdzību noraidīt

Izvirzītie pamati: Regulas (EK) Nr. 207/2009 42. panta 2. un 3. punkta, kā arī 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums

Prasība, kas celta 2013. gada 14. oktobrī — Francija/Komisija

(Lieta T-549/13)

(2013/C 367/63)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Francijas Republika (pārstāvji — G. De Bergues, D. Colas un C. Candat)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītājas prasījumi:

- atcelt Komisijas 2013. gada 18. jūlija Īstenošanas regulu (ES) Nr. 689/2013, ar ko nosaka eksporta kompensācijas par mājputnu gaļu;
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza divus pamatus.

1) Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka nav ievērots pienākums norādīt pamatojumu, ciktāl Komisija nav skaidri un viennozīmīgi norādījusi savu argumentāciju un tādēļ ieinteresētās personas nav varējušas zināt apstrīdētās regulas pamatojumu. Prasītāja apgalvo, ka:

— pirmkārt, pienākums norādīt apstrīdētās regulas pamatojumu ir vēl jo vairāk būtisks tādēļ, ka Komisijai, pieņemot apstrīdēto regulu, bija liela rīcības brīvība un,

— otrkārt, Komisijai bija skaidri jānorāda sava argumentācija, ciktāl, nosakot nulles likmi eksporta kompensācijām par mājputnu gaļu, apstrīdētajā regulā būtiski tika pārsniegts regulējums, kas bija paredzēts iepriekšējās regulās šajā nozarē.

2) Ar otro pamatu, kas ir sadalīts divās daļās, tiek apgalvots, ka, uzskatot, ka stāvoklis tirgū un valsts un starptautiskai konteksts, kas pastāvēja apstrīdētās regulas pieņemšanas laikā, bija tādi, ar kuriem varēja pamatot nulles likmes noteikšanu eksporta kompensācijām par mājputnu gaļu, ir pārkāpts Vienotās TKO regulas ⁽¹⁾ 164. panta 3. punkts. Prasītāja apgalvo, ka:

— Komisija ir pieļāvusi acīmredzamu kļūdu tirgus stāvokļa vērtējumā;

— Komisija, pieņemot apstrīdēto regulu, ņemdama vērā neseno reformu kopējās lauksaimniecības politikas jomā un TKO ietvaros notiekošās pārrunas — kas nav viens no Vienotās TKO regulas 164. panta 3. punktā ierobežojošajā uzskaitījumā iekļautajiem aspektiem, — ir acīmredzami neievērojuši savas rīcības brīvības robežas.

⁽¹⁾ Padomes 2007. gada 22. oktobra Regula (EK) Nr. 1234/2007, ar ko izveido lauksaimniecības tirgu kopīgu organizāciju un paredz īpašus noteikumus dažiem lauksaimniecības produktiem ("Vienotā TKO regula") (OV L 299, 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2013. gada 15. oktobrī — Radecki/ITSB — Vamed ("AKTIVAMED")

(Lieta T-551/13)

(2013/C 367/64)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Michael Radecki (Ķelne, Vācija) (pārstāvji — C. Menebröcker un V. Töbelmann, advokāti)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Otra procesa ITS B Apelāciju padomē dalībniece: Vamed AG (Vīne, Austrija)

Prasītāja prasījumi:

— atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) Apelāciju pirmās padomes 2013. gada 18. jūlija lēmumu lietā R 365/2012-1;

— piespriest ITS B segt pašam savus un atlīdzināt prasītāja tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzējs: prasītājs

Attiecīgā Kopienas preču zīme: vārdiska preču zīme "AKTIVAMED" attiecībā uz precēm un pakalpojumiem, kas ietilpst 5., 11. un 44. klasē – Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikums Nr. 8 958 886

Iebildumu procesā pretstatītās preču zīmes vai apzīmējuma īpašniece: Vamed AG

Pretstatītā preču zīme vai apzīmējums: Austrijas grafiskas preču zīmes un starptautiska reģistrācija "VAMED" attiecībā uz precēm un pakalpojumiem, kas ietilpst 8., 9., 10., 11., 12., 16., 20., 21., 28., 35., 36., 37., 39., 41., 42., 43., 44. un 45. klasē

Iebildumu nodaļas lēmums: iebildumus noraidīt

Apelāciju padomes lēmums: Iebildumu nodaļas lēmumu atcelt

Izvirzītie pamati: Regulas Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums

Prasība, kas celta 2013. gada 17. oktobrī — European Dynamics Luxembourg un Evropaiki Dynamiki/Eiropas kopuzņēmums ITER un kodolsintēzes enerģētikas attīstības vajadzībām

(Lieta T-553/13)

(2013/C 367/65)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāji: European Dynamics Luxembourg SA (Ettelbrück, Luksemburga) un Evropaiki Dynamiki Proigmena Systemata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (Atēnas, Grieķija) (pārstāvis — D. Maberger, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas kopuzņēmums ITER un kodolsintēzes enerģētikas attīstības vajadzībām

Prasītāju prasījumi:

— atcelt atbildētāja 2013. gada 7. augustā pieņemto lēmumu par līguma slēgšanas tiesību piešķiršanu saistībā ar atklāto konkursu F4E-ADM-0464 (OV 2012/S 213-352451) par kaskādes pakalpojumu pamatlīguma, kura nosaukums ir "Informācijas un sakaru tehnoloģijas (IST) projektu izstrāde kodolsintēzes enerģētikas jomā", slēgšanas tiesību piešķiršanu (OV 2013/S 198-342743);

- piespriet atbildētājam atlīdzināt prasītājiem zaudējumus, kas radušies līguma slēgšanas tiesību iespējas zaudēšanas dēļ;
- piespriet atbildētājam atlīdzināt prasītājiem pārmērīgos zaudējumus;
- piespriet atbildētājam atlīdzināt prasītāju tiesāšanās izdevumus, pat ja šis prasības pieteikums tiek noraidīts.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāji izvirza divus pamatus.

- 1) Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka atbildētājs ir pārkāpis ES tiesību aktus, piedāvājumu izvērtēšanu un līguma slēgšanas tiesību piešķiršanu veicot pēc iesniegto piedāvājumu spēkā esamības termiņa beigām.
- 2) Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka atbildētājs ir pārkāpis ES tiesību aktus, neievērojot pienākumu norādīt pamatojumu. Atbildētājs prasītājiem esot uzrādījis tādu novērtēšanas ziņojumu, kurā neesot ietverta nekāda precīza novērtēšanas informācija attiecībā uz prasītāju iesniegto piedāvājumu.

Prasība, kas celta 2013. gada 22. oktobrī — Verband der Kölnisch-Wasser Hersteller, Köln/ITSB (“Original Eau de Cologne”)

(Lieta T-556/13)

(2013/C 367/66)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Verband der Kölnisch-Wasser Hersteller, Köln eV (Ķelne, Vācija) (pārstāvis –T. Schulte-Beckhausen, advokāts)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Prasītājas prasījumi:

- atcelt atbildētāja Apelāciju ceturtnās padomes 2013. gada 21. augusta lēmumu lietā R 2064/2012-4;
- piespriet atbildētājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus un izdevumus, kas radušies procesā Apelāciju padomē.

Pamati un galvenie argumenti

Attiecīgā Kopienas preču zīme: vārdiska preču zīme “Original Eau de Cologne” attiecībā uz precēm, kas ietilpst 3. klasē – Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikums Nr. 10 787 794

Pārbaudītāja lēmums: reģistrācijas pieteikumu noraidīt

Apelāciju padomes lēmums: apelācijas sūdzību noraidīt

Izvirzītie pamati: Regulas (EK) Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta b), c) un d) apakšpunkta pārkāpums

Prasība, kas celta 2013. gada 24. oktobrī — Spānija/Komisija

(Lieta T-561/13)

(2013/C 367/67)

Tiesvedības valoda — spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Spānijas Karaliste (pārstāvis — N. Díaz Abad, Abogado del Estado)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītājas prasījumi:

- daļēji atcelt apstrīdēto lēmumu, ciktāl ar to izslēdz Spānijas Karalistes izdevumus EUR 757 968,97 apmērā sakarā ar ICDN [īpašās kompensācijas sakarā ar nelabvēlīgiem apstākļiem] atbalstu Galīcijas lauku attīstības programmas 2007.–2013. gadam ietvaros, kas atbilst jēdzienam “nelabvēlīgi apstākļi”, un

- piespriet Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Šī prasība attiecas uz Komisijas 2013. gada 13. augusta Īstenošanas lēmumu 2013/433/ES, ar ko no Eiropas Savienības finansējuma izslēdz atsevišķus dalībvalstu izdevumus, kurus tās attiecinājušas uz Eiropas Lauksaimniecības virzības un garantiju fonda (ELVGF) Garantiju nodaļu, uz Eiropas Lauksaimniecības garantiju fondu (ELGF) un uz Eiropas Lauksaimniecības fondu lauku attīstībai (ELFLA).

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza divus pamatus.

- 1) Ar pirmo pamatu tiek apgalvots Regulas Nr. 1975/2006 10. panta 2. un 4. punkta un 14. panta 2. punkta pārkāpums.

— Šajā ziņā prasītāja apgalvo, ka pienākums saskaitīt dzīvniekus pārbaudēs uz vietas attiecībā uz ICDN atbalstu ir pretrunā mājlopu blīvuma turpinātības kritērijam un vienlīdzīgas attieksmes principam un ka Komisija esot kļūdaini interpretējusi iepriekš minētās normas, uzskatot, ka Spānijas sistēma bija nepiemērota mājlopu blīvuma kritērija izpildes pārbaudei.

2. Ar otro pamatu tiek apgalvots Regulas Nr. 1082/2003 2. panta 2. punkta un Regulas Nr. 796/2004 26. panta 2. punkta b) apakšpunkta pārkāpums.

— Prasītāja apgalvo, ka ar apstrīdēto lēmumu ir pārkāptas iepriekš minētās normas, ciktāl lēmumā ir noteikts pienākums veikt dzīvnieku skaitīšanu pārbaudes uz vietas laikā, lai pārbaudītu mājlopu blīvuma kritēriju.

Prasība, kas celta 2013. gada 24. oktobrī — Beļģija/Komisija

(Lieta T-563/13)

(2013/C 367/68)

Tiesvedības valoda — holandiešu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Beļģijas Karaliste (pārstāvji — J.-C. Halleux un M. Jacobs, kuriem palīdz F. Tuytschaever un M. Varga, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītājas prasījumi:

— atzīt šo prasību par tiesību akta atcelšanu par pieņemamu un pamatotu un tā rezultātā atcelt apstrīdēto lēmumu, ciktāl tas attiecas uz Beļģijas Karalistes izdevumiem EUR 4 108 237,42 apmērā vai, katrā ziņā, aprobežot no finansējuma izslēdzamo summu ar EUR 1 268 963,04;

— piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasītāja lūdz daļēji atcelt Komisijas 2013. gada 13. augusta Īstenošanas lēmumu 2013/433/ES, ar ko no Eiropas Savienības finansējuma izslēdz atsevišķus dalībvalstu izdevumus, kurus tās attiecinājušas uz Eiropas Lauksaimniecības virzības un garantiju fonda (ELVGF) Garantiju nodaļu, uz Eiropas Lauksaimniecības

garantiju fondu (ELGF) un uz Eiropas Lauksaimniecības fondu lauku attīstībai (ELFLA) ⁽¹⁾, ciktāl šis lēmums attiecas uz Beļģijas Karalistes izdevumiem.

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza trīs pamatus.

- 1) Ar pirmo pamatu tiek apgalvots pienākuma norādīt pamatojumu un tiesiskās noteiktības principa pārkāpums, jo no apstrīdētā īstenošanas lēmuma prasītāja nevar saprast pārkāpumu, kas tai tiek pārmests.

- 2) Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka ir pārkāpts Regulas (EK) Nr. 1234/2007 ⁽²⁾ 122. pants, 125.b panta 1. punkts un 125.d pants un Regulas (EK) Nr. 1580/2007 ⁽³⁾ 25. pants, 28. panta 1. punkts, 29. un 33. pants, jo Komisija ir norādījusi, ka *Greenbow srl* esot tikusi nepamatoti atzīta par ražotāju organizāciju.

- 3) Ar trešo pamatu tiek apgalvots samērīguma principa pārkāpums, jo Komisija nav aprobežojusi finanšu korekciju ar izdevumiem, kuri attiecas uz *Greenbow srl* biedriem, kuri nevarēja tikt atzīti kā patstāvīga ražotāju organizācija.

⁽¹⁾ OV L 219, 49. lpp.

⁽²⁾ Padomes 2007. gada 22. oktobra Regula (EK) Nr. 1234/2007, ar ko izveido lauksaimniecības tirgu kopīgu organizāciju un paredz īpašus noteikumus dažiem lauksaimniecības produktiem (Vienotā TKO regula), (OV L 299, 1. lpp.).

⁽³⁾ Komisijas 2007. gada 21. decembra Regula (EK) Nr. 1580/2007, ar ko nosaka Regulu (EK) Nr. 2200/96, (EK) Nr. 2201/96 un (EK) Nr. 1182/2007 īstenošanas noteikumus augļu un dārzeņu nozarē (OV L 350, 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2013. gada 25. oktobrī — Agriconsulting Europe/Komisija

(Lieta T-570/13)

(2013/C 367/69)

Tiesvedības valoda — itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Agriconsulting Europe SA* (Brisele, Beļģija) (pārstāvis — R. Sciaudone, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītājas prasījumi:

— veikt lūgto pārbaudes pasākumu;

— piespriest Komisijai atlīdzināt zaudējumus, kuru summa ir novērtēta prasības pieteikumā, pēc nepieciešamības to palielinot;

- piešķirt konfidencialitātes statusu A.23 un A.24 pielikumā sniegtajiem datiem;
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus šajā tiesvedībā.

Pamati un galvenie argumenti

Ar šo prasību tiek lūgts atlīdzināt zaudējumus, kuri ir radušies Komisijas pieļauto pārkāpumu rezultātā publiskā iepirkuma procedūrā "Tikla izveide Eiropas inovācijas partnerības "Lauksaimniecības ražīgums un ilgtspēja" īstenošanai" (AGRI-2012-PEI-01).

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza astoņus pamatus.

- 1) Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka piedāvājums esot izvērtēts kļūdaini un esot pārkāpts vienlīdzīgas attieksmes princips attiecībā uz pirmo piešķiršanas kritēriju.

Šajā ziņā tiek norādīts:

- novērtēšanas komiteja esot kļūduļusies, uzskatīdama, ka *Agriconsulting* nav pietiekami izklāstījusi aspektu par komunikācijas stratēģiju, jo prasītājas tehniskais piedāvājums ietver vismaz sešas lapaspuses, kurās šis aspekts ir plaši izklāstīts;
 - novērtēšanas komiteja esot pārkāpusi vienlīdzīgas attieksmes principu, izvērtēdama prasītājas piedāvājumā iekļauto komunikācijas stratēģiju pirmā [piešķiršanas] kritērija ietvaros, savukārt attiecībā uz izraudzītā pretendenta piedāvājumu izmantojot otro kritēriju.
- 2) Otrais pamats ir par kļūdainu piedāvājuma izvērtējumu un kļūdu otrā piešķiršanas kritērija interpretācijā un piemērošanā.
Šajā ziņā tiek norādīts:
 - novērtēšanas komiteja esot kļūdaini uzskatījusi, ka pastāvēja pienākums garantēt pastāvīgā personāla minimālo skaitu un ka prasītājas piedāvājums šī pienākuma neizpildes gadījumā esot bijis jānovērtē negatīvi;
 - novērtēšanas komiteja neesot novērtējusi ārējo ekspertu sniegto ieguldījumu.
 - 3) Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka ir pārkāptas normas par publiskā iepirkuma, ko finansē no Eiropas resursiem, procedūru, un pārkāptas procesuālās normas par piedāvājumu publiskā iepirkuma procedūrā saistībā ar trešo piešķiršanas kritēriju.
 - Šajā ziņā tiek norādīts, ka novērtēšanas komiteja ir sniegusi jaunu novērtējumu par elementiem, kuri jau bija novērtēti iepriekšējās atlases stadijā, tādējādi pārkāpjot robežas un normas par atlases posmu un līguma slēgšanas tiesību piešķiršanu.

- 4) Ceturtais pamats, kas ir saistīts ar trešo piešķiršanas kritēriju, balstās uz samērīguma principa pārkāpumu un pienākuma izmantot tādus piešķiršanas kritērijus, kurus nevar sajaukt ar piedāvājumu izvēles kritērijiem, pārkāpumu.

— Šajā ziņā tiek norādīts, ka, ja pieņem, ka trešais piešķiršanas kritērijs pieļauj veikt tādu novērtējumu, kas balstās tikai uz darbinieku skaitu, tad šis kritērijs ir nesamērīgs un nepiemērots mērķa sasniegšanai, proti, izvēlēties saimnieciski visizdevīgāko piedāvājumu, un tas pārkāpj pienākumu piedāvājumu salīdzinošās izvērtēšanas nolūkā izmantot tādus piešķiršanas kritērijus, kurus nevar sajaukt ar pretendentu izvēles kritērijiem.

- 5) Piektais pamats ir saistīts ar trešo piešķiršanas kritēriju un tas ir par publiskā iepirkuma procedūras, kuras rezultātā ir paredzēts piešķirt līguma slēgšanas tiesības saimnieciski visizdevīgākajam piedāvājumam, dažādo posmu nošķiršanas principa pārkāpumu.

— Šajā ziņā tiek norādīts, ka, izmantojot informāciju, kura ir savākta finanšu piedāvājuma izvērtēšanas stadijā, lai grozītu atzinumu, kurš ir sniegts iepriekšējā prasītājas piedāvājuma kvalitatīvās izvērtēšanas stadijā, novērtēšanas komiteja esot pārkāpusi principu par dažādo publiskā iepirkuma procedūras posmu nošķiršanu, kas ir balstīti uz līguma slēgšanas tiesību piešķiršanu saimnieciski visizdevīgākajam piedāvājumam.

- 6) Sestais pamats ir saistīts ar trešo piešķiršanas kritēriju un tas ir par pieļauto kļūdu piedāvājuma izvērtēšanā attiecībā uz spēju izpildīt galvenos uzdevumus.

— Šajā ziņā tiek norādīts, ka pretēji tam, kas ir paredzēts iepirkuma procedūras specifikācijās, novērtēšanas komiteja ir uzskatījusi, ka grupas vadītāja un viņa vietnieka pat ierobežota dalība papildus uzdevumu uzraudzībā un kontrolē traucētu izpildīt galvenos uzdevumus.

- 7) Septītais pamats ir par pieļauto kļūdu pārmērīgi zemas cenas piedāvājuma jēdziena interpretācijā un piemērošanā.

— Šajā ziņā tiek norādīts, ka novērtēšanas komiteja konstatēja pārmērīgi zemu cenu tikai par vienu uzdevumu daļu (papilduzdevumi), tomēr neizvērtējot, vai šī "pārmērība" faktiski padarīja visu prasītājas piedāvājumu par neuzticamu un neatbilstošu saistībā ar līguma priekšmeta izpildi.

- 8) Astotais pamats ir par to, ka pārmērīgi zemas cenas piedāvājuma jēdziena piemērošanai izmantotie kritēriji esot bijuši patvaļīgi un nesaprātīgi un ka esot pārkāpti sacīkstes un vienlīdzīgas attieksmes principi.

— Šajā ziņā tiek norādīts, ka novērtēšanas komiteja ir pieņēmusi patvaļīgus un nepamatotus kritērijus, lai aprēķinātu prasītājas piedāvājuma pārmērīgi zemās cenas līmeni, neņemot vērā tās organizatoriskās un saimnieciskās spējas.

EIROPAS SAVIENĪBAS CIVILDIENESTA TIESA

Prasība, kas celta 2013. gada 19. septembrī — ZZ/Komisija

(Lieta F-91/13)

(2013/C 367/70)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: ZZ (pārstāvji — L. Levi un A. Blot, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Strīda priekšmets un apraksts

Prasība atcelt Komisijas lēmumu pieprasīt atmaksāt ekspatriācijas pabalstu un ceļošanas izdevumus, kas radušies prasītājam viņa norīkojuma Vācijā laikā, un prasība atmaksāt jau atgūto summu un atlīdzināt morālo kaitējumu

Prasītāja prasījumi:

- atcelt Komisijas 2012. gada 20. decembra lēmumu, ar kuru prasītājam tika pieprasīts atmaksāt viņa ekspatriācijas pabalstu un ikgadējās ceļošanas izmaksas, kas piešķirtas viņa norīkojuma Vācijā laikā;
- atcelt Komisijas lēmumu noraidīt prasītāja sūdzību;
- līdz ar to, atmaksāt summu, ko iecelēj institūcija jau atguvusi, pieskaitot tai nokavējuma procentus atbilstoši Eiropas Centrālās Bankas likmei, kurai pieskaitīti 2 procentpunkti;
- katrā ziņā atlīdzināt morālo kaitējumu, kas novērtēts *ex aequo et bono* EUR 5 000 apmērā;
- piespriest atbildētājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Prasība, kas celta 2013. gada 23. septembrī — ZZ/Komisija

(Lieta F-96/13)

(2013/C 367/71)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: ZZ (pārstāvji — A. Coolen, J.-N. Louis, E. Marchal un D. Abreu Caldas, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Strīda priekšmets un apraksts

Prasība atcelt lēmumu par prasītāja pārcelšanu ar atpakaļejošu datumu no delegācijas Jordānas Rietumkrastā un Austrumu Jeruzalemes Gazas joslas uz ĢD "Mobilitāte un transports" Kopējo resursu direkciju MOVE/ENER Briselē.

Prasītāja prasījumi:

- [atcelt] grupas vadītāja parakstīto 2013. gada 25. janvāra lēmumu par personāla pārcelšanu, karjeras vadību un profesionālo sniegumu, ar kuru ar atpakaļejošu datumu no 2013. gada 1. janvāra [prasītāju] pārceļ uz ĢD "Mobilitāte un transports" Kopējo resursu direkciju MOVE/ENER Briselē [Nr. 1];
- piespriest Komisijai viņam izmaksāt simboliski vienu euro, atlīdzinot ciesto morālo kaitējumu un materiālos zaudējumus, un atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Prasība, kas celta 2013. gada 3. oktobrī — ZZ/Parlaments

(Lieta F-98/13)

(2013/C 367/72)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: ZZ (pārstāvji — A. Salerno un B. Cortese, avocats)

Atbildētājs: Eiropas Parlaments

Strīda priekšmets un apraksts

Prasība atcelt lēmumu, ar ko noteikts amatā paaugstināto ierēdņu saraksts 2012. gada amatā paaugstināšanas procedūras ietvaros, tiktāl, ciktāl, pirmkārt, tajā AST 6 pakāpes neapstiprināto, AST 7 pakāpē paaugstināto ierēdņu vidū nav minēts prasītāja vārds, un, otrkārt, ciktāl tajā ir minēts cita ierēdņa vārds

Prasītāja prasījumi:

- atcelt iecelēj institūcijas lēmumu, ar kuru noteikts amatā paaugstināto ierēdņu saraksts 2012. gada amatā paaugstināšanas procedūras ietvaros, tiktāl, ciktāl, pirmkārt, tajā AST 6

pakāpes neapstiprināto, AST 7 pakāpē paaugstināto ierēdņu vidū nav minēts prasītāja vārds, un, otrkārt, ciktāl tajā ir minēts cita ierēdņa vārds;

— piespriet Parlamentam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Prasība, kas celta 2013. gada 4. oktobrī — ZZ/ECB

(Lieta F-99/13)

(2013/C 367/73)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: ZZ (pārstāvji — L. Levi un M. Vandenbussche, lawyers)

Atbildētāja: Eiropas Centrālā banka

Strīda priekšmets un apraksts

Atcelt 2012. gada novērtējuma ziņojumu un lēmumus, kas pieņemti, pamatojoties uz to, kā arī atlīdzināt ciesto morālo kaitējumu.

Prasītāja prasījumi:

- atcelt 2012. gada prasītāja novērtējuma ziņojumu;
- ja nepieciešams, atcelt 2013. gada 18. aprīļa lēmumu, ar kuru tiek noraidīts lūgums veikt administratīvo pārskatīšanu, un 2013. gada 23. jūlija lēmumu, ar kuru tiek noraidīta konkrētā sūdzība;
- atcelt jebkuru lēmumu, kas pieņemts, pamatojoties uz prettiesisko 2012. gada novērtējuma ziņojumu;
- piespriet atbildētājai atlīdzināt ciesto morālo kaitējumu, kas novērtēts *ex aequo et bono* EUR 10 000 apmērā;
- piespriet atbildētājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Prasība, kas celta 2013. gada 7. oktobrī — ZZ/EĀDD

(Lieta F-101/13)

(2013/C 367/74)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: ZZ (pārstāvji — S. Orlandi, avocat)

Atbildētājs: EĀDD (Eiropas Ārējās darbības dienests)

Strīda priekšmets un apraksts

Prasība atcelt iecelējinstītūcijas 2012. gada 19. decembra lēmumu, kas stājas spēkā ar 2013. gada 1. jūliju, vairs nepiešķirt Civildienesta noteikumu X pielikuma 10. pantā paredzēto piemaksu par dzīves apstākļiem ierēdņiem, kas iecelti amatā Maurīcijas Republikā

Prasītāja prasījumi:

- atcelt iecelējinstītūcijas lēmumu, sākot no 2013. gada 1. jūlija pārtraukt piešķirt piemaksu par prasītāju dzīves apstākļiem Civildienesta noteikumu X pielikuma 10. panta izpratnē;
- piespriet EĀDD atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Prasība, kas celta 2013. gada 14. oktobrī — ZZ/EZA

(Lieta F-103/13)

(2013/C 367/75)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: ZZ (pārstāvji — S. Rodrigues, A. Blot, lawyers)

Atbildētājs: EZA

Strīda priekšmets un apraksts

Prasība atcelt prasītāja novērtējuma ziņojumu par laika posmu no 2010. gada 15. septembra līdz 2012. gada 16. janvārim.

Prasītāja prasījumi:

- atcelt novērtējuma ziņojumu par prasītāja darbu laika posmā no 2010. gada 15. septembra līdz 2012. gada 15. septembrim, kura galīgā versija ir izdota 2013. gada 16. janvārī;
- ciktāl nepieciešams atcelt EZA izpilddirektora 2013. gada 2. jūlija lēmumu, ar ko daļēji noraida prasītāja 2013. gada 6. marta sūdzību par iepriekš minēto lēmumu;
- piespriet EZA atlīdzināt prasītājam šajā tiesvedībā radušos tiesāšanās izdevumus.

EUR-Lex (<http://new.eur-lex.europa.eu>) piedāvā tiešu bezmaksas piekļuvi Eiropas Savienības tiesību aktiem. Šajā vietnē iespējams iepazīties ar *Eiropas Savienības Oficiālo Vēstnesi*, un tajā ir iekļauti arī līgumi, tiesību akti, tiesu prakse un sagatavošanā esošie tiesību akti.

Lai uzzinātu vairāk par Eiropas Savienību, skatīt: <http://europa.eu>

Eiropas Savienības Publikāciju birojs
2985 Luksemburga
LUKSEMBURGA

LV